BIULETYN
Akademii Obrony Narodowej

Kwartalnik nr 4(50) 2011 Rok XI ISSN 1642-0128

W numerze:

- Odsłonięcie pomnika
- 20 lat niemiecko-polskiej przyjaźni wojskowej
- Nowe koło naukowe w Akademii

Odsłonięcie pomnika ku czci absolwentów i wykładowców WSW, CWP i ASG WP, straconych w okresie stalinowskim

fot. chor. R. Brzeziński

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Szanowni Państwo!

Pierwszy kwartał nowego roku akademickiego obfitował w wydarzenia o charakterze naukowym. W ich organizację zaangażowali się nasi pracownicy naukowo-dydaktyczni, doktoranci oraz studenci. Pokłosiem tych spotkań są nie tylko sprawozdania, które stanowią znaczną część bieżącego numeru, ale również publikacje książkowe, zawierające treści i wyniki badań prezentowane w trakcie obrad.

Niewątpliwie podniosłą uroczystością, było odsłonięcie pomnika ku czci absolwentów i wykładowców WSW, CWP i ASG WP, straconych w okresie stalinowskim, o której mogą Państwo przeczytać na stronie 2.

W dalszej części numeru znalazły się relacje z wydarzeń związanych z 20-leciem niemiecko-polskiej przyjaźni wojskowej. Szczególnie polecam wywiad z attaché obrony Niemiec płk. dypl. Klausem-Peterem Kiserem (s. 14).

W dziale „Z życia studentów" jak zwykle zamieściliśmy artykuły dotyczące działalności naszych studentów, m.in. powstania nowego koła naukowego – Sił i Służb Specjalnych, przebiegu Dnia Komandosa, czy też organizacji „orientation week" dla studentów, którzy pobierają naukę w Akademii w ramach programu Erasmus.

Życzę Państwu przyjemnej lektury.

Redaktor naczelna „Biuletynu AON"

Ewa Kostka

Drodzy Czytelnicy!
Prawdziwie radosnych Świąt Bożego Narodzenia
oraz uśmiechu i życzliwości na każdy dzień
Nowego Roku
życzą
dyrektor i pracownicy Wydawnictwa AON

BIULETYN Akademii Obrony Narodowej

Redaktor naczelna:
Ewa Kostka tel./fax 22 681-40-32,
e-mail: biuletyn@aon.edu.pl,
opracowanie graficzne, skład i łamanie:
Dariusz Łysio,
korekta: **Jolanta Puchalska**,
fotografie: **Zdzisław Rutkowski**,
Wydawca: Akademia Obrony Narodowej.
Naświetlanie i druk: Wydawnictwo AON,
zam. 980/11,
zamknięcie numeru: 28.11.2011 r.,
nakład: 500 egz.
Adres redakcji:
Akademia Obrony Narodowej
00-910 Warszawa 72,
al. gen. A. Chruściela 103, bud. 2.
Wydanie internetowe: www.aon.edu.pl.
Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów, adiustacji oraz zmiany tytułów nadesłanych tekstów. Materiałów niezamówionych nie zwracamy.
Teksty i fotografie zamieszczane są nieodpłatnie. Publikowane artykuły wyrażają indywidualne poglądy autorów; są sprawdzane przez system antyplagiatowy.

Autorem fotografii na okładce jest Dariusz Łysio. Fotografia na ostatniej stronie okładki: Koło Naukowe „Młoda Europa".

SPIS TREŚCI

Temat numeru – Odsłonięcie pomnika 2
Wydarzenia 4, 21
Współpraca międzynarodowa – 20 lat niemiecko-polskiej przyjaźni wojskowej 14
Z życia studentów 19
Kultura 29
Sport i rekreacja 48
Zdrowie 50
Historia wojskowości – Kampania bałkańska 1941. *Dariusz Ogórek* 52
By język był giętki... – Księdza Tischnera rzecz o Słowie i słowie. *Andrzej Wajda* 53
Wydawnictwa 54

ODSŁONIĘCIE POMNIKA

20 listopada 2011 r. na terenie Akademii odbyło się uroczyste odsłonięcie pomnika ku czci absolwentów i wykładowców Wyższej Szkoły Wojennej, Centrum Wyszkolenia Piechoty w Rembertowie i Akademii Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, straconych w okresie stalinowskim. Wydarzenie zgromadziło elity polityczne, intelektualne i wojskowe, rodziny ofiar, przedstawicieli organizacji kombatanckich oraz mieszkańców dzielnicy.

Uroczystości rozpoczęła msza święta w kościele p.w. św. o. Rafała Kalinowskiego. Po nabożeństwie goście przeszli pod pomnik umiejscowiony przed budynkiem Klubu AON, w pobliżu przedwojennej siedziby Centrum Wyszkolenia Piechoty. Zgromadzonych powitała burmistrz Dzielnicy Rembertów m.st. Warszawy Agnieszka Kądeja. Następnie szef BBN minister Stanisław Koziej odczytał list prezydenta RP Bronisława Komorowskiego. W czasie uroczystości głos zabrali także przewodniczący Komitetu Budowy Pomnika płk Jan Pasternak oraz Marzenna Machalla-Orawinska – siostrzenica śp. mjr. Zefiryna Machalli.

Po uroczystym odsłonięciu pomnika jego poświęcenia dokonali: biskup polowy WP, przedstawiciele prawosławnego ordynariusza WP oraz ewangelickiego biskupa polowego WP. Następnie został odczytany Apel Pamięci, zakończony uroczystą salwą honorową.

Część oficjalną zamknęło złożenie wieńców przez przedstawiciela prezydenta RP, szefa BBN Stanisława Kozieja, delegację MON, której przewodniczył radca ministra gen. dyw. Bogusław Pacek, delegację Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa z naczelnikiem Wydziału Krajowego Adamem Siwkiem oraz delegacje Komendy Głównej ŻW, IPN i licznych organizacji kombatanckich.

Następnie została otwarta wystawa pt. „Do końca wierni Polsce", poświęcona pomordowanym oficerom. Dzień pełen doniosłych zdarzeń zwieńczył koncert Orkiestry Garnizonowej Sił Powietrznych Dęblin.

Jagoda Gawliczek

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 20 listopada 2011 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
uroczystości odsłonięcia
pomnika ku czci zamordowanych
wykładowców i absolwentów
Wyższej Szkoły Wojennej
i innych uczelni wojskowych

Szanowny Panie Rektorze-Komendancie!
Wielce Szanowni Kombatanci!
Szanowni Przedstawiciele Władz Rembertowa!
Żołnierze Rzeczypospolitej!
Drodzy Państwo!

Na terenie rembertowskiej siedziby Akademii Obrony Narodowej staje dzisiaj pomnik ku czci ofiar komunistycznego terroru – wykładowców i absolwentów Wyższej Szkoły Wojennej i innych wojskowych placówek szkoleniowych II Rzeczypospolitej. Zginęli, bo ich wypróbowana wierność Polsce, a zarazem żołnierska wiedza i umiejętności zostały uznane za zagrożenie dla planów podporządkowania naszego kraju obcej potędze. Wydane przed około sześćdziesięcioma laty niesprawiedliwe wyroki śmierci i rozkazy egzekucji miały owo zagrożenie usunąć, a straconych naznaczyć piętnem hańby i niepamięci. Jednak ten plan się nie udał. Oficerowie, których upamiętnia odsłaniany pomnik, odeszli w chwale bohaterów. Ponieśli śmierć w imię wolności, honoru i Ojczyzny.

Dzisiejsza podniosła uroczystość jest wypełnieniem naszego obywatelskiego obowiązku. Poczytuję sobie za zaszczyt, iż jako Prezydent wolnej Polski oraz zwierzchnik Sił Zbrojnych RP mogłem objąć tę patriotyczną inicjatywę honorowym patronatem. Wyrażam uznanie osobom i instytucjom, które przyczyniły się do wzniesienia tego monumentu. Dziękuję Zarządowi i członkom rembertowskiego Koła Nr 13 Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych, zwierzchnikom Akademii Obrony Narodowej, a także władzom dzielnicy Rembertów, przedstawicielom Rady Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa oraz wszystkim, którzy wsparli ów projekt.

Niech wykute na tej tablicy nazwiska trwale zapiszą się w pamięci kolejnych pokoleń polskich oficerów – absolwentów Akademii Obrony Narodowej oraz w sercach wszystkich, którzy obrońców naszej Ojczyzny darzą szacunkiem i wdzięcznością.

Bronisław Komorowski

Na tablicy umieszczonej na pomniku widnieją nazwiska szesnastu oficerów-wykładowców i absolwentów, symbolicznie reprezentujących ofiary systemu stalinowskiego: gen. bryg. Leopold Okulicki, gen. bryg. Kazimierz Tumidajski, gen. bryg. Franciszek Herman, płk Bernard Adamecki, płk Józef Jungraw, płk Mieczysław Oborski, płk Aleksander Rode, płk Szczepan Ścibior, płk Zdzisław Barbasiewicz, płk Stanisław Michowski, ppłk Aleksander Kita, ppłk Aleksander Krzyżanowski, ppłk Antoni Olechnowicz, ppłk Zygmunt Sokołowski, mjr Zefiryn Machalla, mjr Benno Zerbst.

KONFERENCJE NAUKOWE

Bezpieczeństwo narodowe i międzynarodowe w obszarze MENA

Fot. Milena Moździerz

17 października 2011 r. – konferencja naukowa zorganizowana przez Uniwersytet Łódzki, Akademię Obrony Narodowej, Akademię Marynarki Wojennej oraz Studenckie Koło Naukowe Al-Maszrik

Ideą konferencji było zdiagnozowanie głównych wyzwań, szans i zagrożeń dla bezpieczeństwa, ich charakteru, a także ustalenie globalnych trendów w zmianie paradygmatu bezpieczeństwa międzynarodowego na obszarze MENA. Rozważano kwestie funkcjonowania w tradycyjnej przestrzeni bezpieczeństwa, definiowanej przez szanse i zagrożenia typu militarnego i politycznego oraz nowe rodzaje wyzwań, dostrzegalne w systemie regionalnym.

Do udziału w konferencji zostali zaproszeni specjaliści krajowi oraz zagraniczni, w tym politolodzy, wojskowi, historycy, kulturoznawcy, arabiści oraz reprezentanci innych dyscyplin naukowych, których obszar poszukiwań badawczych dotyczy problematyki objętej tematyką konferencji.

Konferencję rozpoczęli: dziekan Wydziału Zarządzania i Dowodzenia płk prof. dr hab. inż. Jarosław Wołejszo, prof. dr hab. Radosław Bania z Katedry Bliskiego Wschodu i Północnej Afryki Uniwersytetu Łódzkiego oraz kierownik tej katedry prof. zw. dr hab. Marek Dziekan.

Po części oficjalnej nastąpił podział na dwie sesje naukowe, z których każda została podzielona na trzy panele. Pierwszy panel był dedykowany Akademii Obrony Narodowej. Przewidziano w nim wystąpienia następujących osób: prof. AON dr hab. Andrzej Czupryński (*Użycie siły militarnej w kształtowaniu bezpieczeństwa*), dr Leszek Elak (*Wyzwania sił zbrojnych na początku XXI wieku*), dr Czesław Marcinkowski (*Doświadczenia i wnioski z udziału polskich kontyngentów wojskowych pod auspicjami ONZ*) oraz mgr Magdalena El Ghamari (*Kontekst wielokulturowy w osiąganiu celu działań wojskowych*).

W drugim panelu, zatytułowanym „Bezpieczeństwo na Bliskim Wschodzie a Izrael", zaprezentowali się specjaliści z Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego Jana Kochanowskiego w Kielcach, Uniwersytetu Warszawskiego, Wyższej Szkoły Administracji w Bielsku-Białej, Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Trzeci panel dotyczył kwestii mocarstwowości w kontekście bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie. Wygłoszone referaty poruszały tematykę implikacji trzeciej wojny w Zatoce Perskiej dla globalnej strategii Stanów Zjednoczonych w okresie administracji George'a W. Busha i Baracka Obamy, działalności Chin i Stanów Zjednoczonych w Afryce w świetle bezpieczeństwa międzynarodowego, wpływu interwencji międzynarodowej w Somalii w latach 1992–1995 na wydarzenia w Rogu Afryki na początku XXI wieku, Francji wobec rewolucji arabskiej oraz Libii Muammara Kaddafiego i PRL.

mgr Magdalena El Ghamari
Zakład Polemologii Katedry Działań Połączonych
Wydziału Zarządzania i Dowodzenia

Automatyzacja dowodzenia 2011

19–21 października 2011 r. – konferencja naukowa w AON, pod patronatem szefa Sztabu Generalnego WP gen. Mieczysława Cieniucha, zorganizowana przez Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych i Akademię Obrony Narodowej

Konferencję otworzył oraz zgromadzonych gości powitał prof. dr hab. Stanisław Zajas, a następnie głos zabrali: dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych prof. nadzw. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik, rektor-komendant AON gen. dyw. dr hab. inż. Romuald Ratajczak oraz zastępca szefa Sztabu Generalnego WP gen. broni pil. dr inż. Sławomir Dygnatowski.

Obrady odbywały się w trzech sesjach plenarnych (część z nich miała charakter niejawny): transformacja Sił Zbrojnych RP a automatyzacja dowodzenia (przewodniczący sesji: prof. dr hab. Stanisław Zajas); nowe systemy wsparcia pola walki w aspekcie automatyzacji dowodzenia (przewodniczący: prof. nadzw. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik); wybrane problemy automatyzacji dowodzenia – szanse i zagrożenia (przewodniczący: prof. nadzw. dr hab. inż. Andrzej Żyluk); oraz sesja przy „okrągłym stole" (przewodnictwo: Inspektorat Uzbrojenia MON): pozyskiwanie uzbrojenia i sprzętu a uwarunkowania rynkowe. Sesje tematyczne obejmowały następujące zagadnienia: identyfikacja cech współczesnych działań militarnych w aspekcie dowodzenia wojskami;

świadomość sytuacyjna pola walki w działaniach sieciocentrycznych; automatyzacja procesu dowodzenia w działaniach wojsk; projektowanie, wdrażanie i eksploatacja systemów wsparcia dowodzenia; automatyzacja systemu rozpoznania w środowisku sieciocentrycznym; systemy wsparcia zarządzania logistyką wojskową.

W konferencji udział wzięli szefowie instytucji organizujących konferencję, dyrektorzy departamentów MON oraz przedstawiciele wojskowego szkolnictwa wyższego.

Współorganizatorami obrad byli: Przemysłowy Instytut Telekomunikacji SA, Centrum Informatyki i Łączności ON, Departament Polityki Zbrojeniowej MON, Departament Informatyki i Telekomunikacji MON, OBR Centrum Techniki Morskiej SA oraz Wojskowa Akademia Techniczna, zaś sponsorem oficjalnym – firma IFS Industrial and Financial Systems Poland Sp. z o.o.

Ewa Kostka

Planowanie wojenne i przygotowania obronne II Rzeczypospolitej

20 października 2011 r. – międzyuczelniana konferencja naukowa w AON, zorganizowana przez Wydział Bezpieczeństwa Narodowego AON oraz Muzeum Wojsk Lądowych w Bydgoszczy

Konferencja została przygotowana w ramach projektu naukowo-badawczego kierowanego przez ppłk. dr. hab. Tomasza Kośmidra. Jej celem było podjęcie próby przeanalizowania działań podejmowanych w okresie międzywojennym w zakresie bezpieczeństwa państwa polskiego.

W imieniu dziekana WBN obrady otworzył szef Katedry Strategii i Geostrategii płk dr hab. Dariusz Kozerawski, moderator pierwszego panelu. Wprowadzenia

w problematykę bezpieczeństwa II Rzeczypospolitej z uwzględnieniem standardów bezpieczeństwa europejskiego dokonał prof. dr hab. Karol Olejnik, rektor Wyższej Szkoły Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu, moderator panelu drugiego.

Referaty wygłosili znani w środowisku naukowym eksperci, specjalizujący się w problematyce bezpieczeństwa międzywojennej Polski, reprezentujący ważne ośrodki naukowo-badawcze w kraju: Uniwersytet Warszawski – prof. dr hab. Marek Jabłonowski, dr Łukasz Zadęcki, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie – prof. dr hab. Janusz Odziemkowski, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu – prof. dr hab. Waldemar Rezmer, Uniwersytet w Białymstoku – prof. nadzw. dr hab. Wojciech Śleszyński, Uniwersytet Rzeszowski – prof. nadzw. dr hab. Andrzej Olejko, Uniwersytet Szczeciński – prof. nadzw. dr hab. Andrzej Aksamitowski, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie – prof. nadzw. dr hab. Wiesław Bolesław Łach, Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach – prof. dr hab. Lech Wyszczelski, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach – filia w Piotrkowie Trybunalskim – prof. nadzw. dr hab. Zygmunt Matuszak, Uniwersytet Łódzki – dr Witold Jarno, Akademię Obrony Narodowej – ppłk dr hab. Tomasz Kośmider, płk dr Jeremiasz Ślipiec, ppłk dr Juliusz S. Tym, Centralne Archiwum Wojskowe w Warszawie – ppłk dr Andrzej Wszendyrówny, Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie – mgr Kamil Stefan.

Problematyka dotycząca podejmowanych w okresie międzywojnia wielopłaszczyznowych działań na rzecz przygotowania państwa polskiego na wypadek zagrożenia, zaprezentowana w czasie konferencji, spotkała się z dużym zainteresowaniem jej uczestników, o czym świadczy zarówno ożywiona dyskusja, kończąca każdy z paneli, jak i bardzo wysoka frekwencja. Trwające ponad osiem godzin obrady podsumował prof. dr hab. Tadeusz Panecki, przedstawiciel Międzynarodowej Komisji Historii Wojskowej (Commission Internationale d'Histoire Militaire), a jednocześnie moderator panelu trzeciego. Profesor Panecki, analizując główne problemy poruszone w trakcie obrad, zwrócił uwagę na potrzebę prowadzenia badań w zakresie szeroko rozumianego bezpieczeństwa państwa polskiego nie tylko okresu międzywojnia.

Pokłosiem konferencji będzie publikacja zawierająca najnowsze wyniki badań w zakresie bezpieczeństwa i obronności II Rzeczypospolitej. Jeszcze w tym roku pojawi się ona na rynku wydawniczym.

ppłk dr hab. Tomasz Kośmider

Polska prezydencja w Radzie Unii Europejskiej

25 października 2011 r. – międzynarodowa konferencja naukowa w AON, zorganizowana przez Instytut Nauk Humanistycznych oraz koła studenckie: „Młoda Europa" i Stowarzyszenie Studentów Polska 2030+

W drugim półroczu bieżącego roku Polska objęła przewodnictwo w Unii Europejskiej. Ten zaszczytny, a zarazem odpowiedzialny moment dał możliwość zaprezentowania Polski jako dobrego organizatora i koordynatora obrad podczas spotkań wielu gremiów rządowych państw członkowskich. W związku z tym 25 października odbyła się konferencja mająca na celu ocenę dotychczasowych doświadczeń polskiej prezydencji w Unii Europejskiej. Głównymi zagadnieniami podjętymi podczas spotkania były dwa priorytety tej prezydencji, a mianowicie „Europa korzystająca na otwartości" i „Bezpieczna

Europa". Dyskusja została podzielona na dwa panele, z których pierwszy skoncentrował się na stosunkach Polski ze wschodnimi sąsiadami, a drugi na polskiej aktywności w sferze bezpieczeństwa podczas pełnienia przez Polskę przewodnictwa w Unii Europejskiej.

W konferencji wzięli udział: dr Kazimierz Wóycicki – wykładowca Uniwersytetu Warszawskiego, szef doradców Sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych, który pełnił funkcję moderatora dyskusji, Franak Viaczorka – białoruski działacz społeczny i polityczny, Tomasz Gutt z biura posła Parlamentu Europejskiego Pawła Zalewskiego, mgr Izabela Iglewska z Komendy Głównej Policji. Kadrę naukową Akademii Obrony Narodowej reprezen-

towali: dr hab. Andrzej Ciupiński, dr hab. Ryszard Szpyra, dr Henryk Binkowski, a także dr Agnieszka Legucka, dr Karolina Helnarska, które z ramienia Instytutu Nauk Humanistycznych zorganizowały konferencję.

Spotkanie rozpoczęto od przeczytania listu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka, który przejął patronat nad tą konferencją. Następnie za pośrednictwem nagrania filmowego owocnych obrad życzył zebranym Paweł Zalewski.

Konferencja odbywała się w formie otwartej dyskusji, moderowanej przez dr. Kazimierza Wóycickiego. Każdy z prelegentów wygłaszał krótkie wprowadzenie na wybrany przez siebie temat, a następnie odpowiadał na szczegółowe pytania od prowadzącego. W pierwszym panelu, dotyczącym spraw wschodnich, podjęto problem Ukrainy i Białorusi. Niezwykle ciekawe i cenne uwagi, dotyczące negocjowanej umowy stowarzyszeniowej Unii Europejskiej i Ukrainy, dał Tomasz Gutt z biura poselskiego Pawła Zalewskiego. Stwierdził on, że dzięki tej umowie *zwiąże się Ukrainę z Unią Europejską nie tylko w sensie politycznym, ale przede wszystkim gospodarczym i prawnym*. Na tym tle pojawiły się duże wątpliwości związane z aresztowaniem byłej premier Julii Tymoszenko. Wyrok został zatwierdzony zaraz po wrześniowym szczycie Partnerstwa Wschodniego (PW) w Warszawie. Tomasz Gutt podkreślił, że Polsce udało się odwieść Ukraińców od ogłoszenia go podczas wspomnianego szczytu, podczas którego prezydent Ukrainy Wiktor Janukowycz przekonywał świat o demokratycznych reformach w swoim kraju.

Białorusin Franak Viaczorka podkreślił ważny fakt, że między Unią Europejską a Białorusią jest „wielki mur dezinformacji", wybudowany przez prezydenta Aleksandra Łukaszenkę. Na temat programu Partnerstwa Wschodniego zwyczajni obywatele wiedzą niewiele, a na temat sytuacji w Unii Europejskiej, także w Polsce, mają fałszywe informacje, z których wynika, że żyjemy w biedzie i borykamy się z większymi problemami finansowymi niż Białoruś. Zmonopolizowanie przekazu informacyjnego przez reżim białoruski prelegent zaliczył do najważniejszych problemów w zbliżeniu tego państwa z UE.

Na temat Partnerstwa Wschodniego wypowiadała się także dr Agnieszka Legucka, która próbowała ocenić polski wkład w promowanie naszych wschodnich sąsia-

dów. Rozmówczyni podała kilka pozytywnych przykładów tej aktywności: szczyt Partnerstwa, posiedzenie Euronestu, gremium parlamentarnego łączącego delegatów Parlamentu Europejskiego i parlamentów z krajów PW. Z kolei dr Henryk Binkowski mówił na temat polskiej Prezydencji w porównaniu do doświadczeń innych prezydencji, m.in. Czech i Francji.

W drugiej części konferencji o doświadczeniach francuskiej prezydencji w sferze bezpieczeństwa mówiła Karolina Helnarska. Z kolei dr hab. Andrzej Ciupiński przedstawił stosunek Polski wobec rozwoju Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPBiO), wskazując na różne etapy podejścia polskiej dyplomacji i wojskowych do wzmocnienia europejskiej obrony, a także na realne możliwości działania w stabilizowaniu obszaru euroatlantyckiego w postaci misji wojskowych i cywilnych. O szkoleniu kadr kierowniczych w instytucjach UE i państw członkowskich w zakresie WPBiO wypowiedział się Ryszard Szpyra. Na zakończenie głos zabrała przedstawicielka Komendy Głównej Policji mgr Izabela Iglewska, która przedstawiła rolę policji w przygotowaniach i obsłudze polskiej prezydencji.

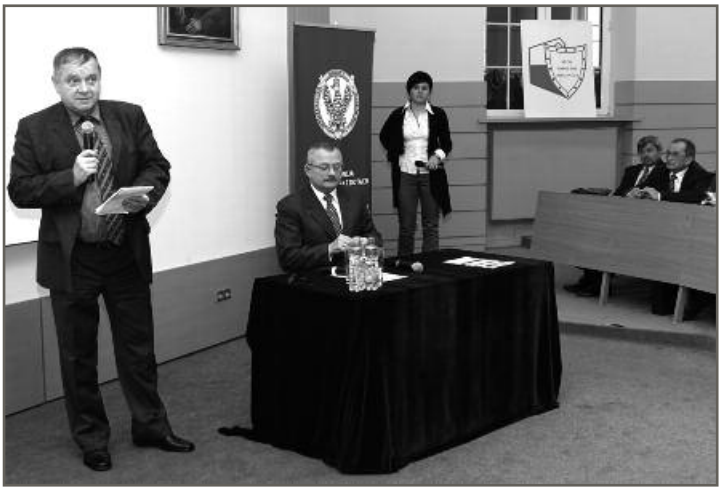
Dyskusja na temat polskich doświadczeń wyniesionych z czasu przewodniczenia Unii Europejskiej nie została zakończona i do końca tego roku będziemy mieli możliwość oceniania jej zarówno na spotkaniach ekspertów, jak i w mediach. Podczas konferencji prelegenci byli zgodni, że dotychczasowe miesiące pokazały Polskę z dobrej strony, a prezydencję określili jako „spokojną", a nawet „trochę nudną" w pozytywnym tego słowa znaczeniu, bez żadnej wojny w sąsiedztwie, bez tsunami i trzęsienia ziemi w Japonii.

dr Agnieszka Legucka
Współpraca: Ewelina Ochmańska
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Współczesny wymiar bezpieczeństwa

26 października 2011 r. – międzyuczelniana konferencja naukowa w AON, pod honorowym patronatem rektora-komendanta AON gen. dyw. dr. inż. Romualda Ratajczaka, przygotowana przez Wydział Bezpieczeństwa Narodowego przy współudziale Departamentu Strategii i Planowania Obronnego Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Stowarzyszenia Ruchu Wspólnot Obronnych

W zamiarze organizatorów tematyka konferencji winna uzmysłowić jej uczestnikom znaczenie zmiany dokonanej w podziale dziedzin nauki i sztuki[1] w reformie nauki polskiej. Ma to też bardzo ważne znaczenie dla Akademii Obrony Narodowej oraz Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego Akademii Obrony Narodowej. Najtrafniej przedstawił to dziekan WBN AON płk dr hab. inż. Maciej Marszałek, który stwierdził, że: *wobec zmian, które nastąpiły w zakresie klasyfikacji obszarów dziedzin i dyscyplin naukowych WBN AON bierze tym samym na siebie odpowiedzialność za tworzenie naukowych i merytorycznych ram w obszarze bezpieczeństwa, ukazując ogrom dotychczasowych dokonań w tej dziedzinie oraz obnażając jednocześnie braki.*

Celem konferencji było zaprezentowanie poglądów i opinii, a zwłaszcza podzielenie się wynikami badań z zakresu bezpieczeństwa państwa. Miała ona też na celu wymianę poglądów naukowców i ekspertów zajmujących się bezpieczeństwem w ujęciu zarówno teoretycznym, jak i praktycznym. Konferencja była doskonałą okazją do pogłębienia i uaktualnienia wiedzy dotyczącej problematyki bezpieczeństwa narodowego oraz międzynarodowego.

Jako pierwszy głos zabrał zastępca szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego dr Zdzisław Lachowski. W swoim wystąpieniu zatytułowanym *Strategiczny Przegląd Bezpieczeństwa Narodowego – teoria i praktyka* uwidocznił istotę Strategicznego Przeglądu Bezpieczeństwa Narodowego (SPBN), którą stanowi *całościowa ocena bezpieczeństwa narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, sformułowanie wniosków dotyczących strategicznych celów i sposobów działania państwa w dziedzinie bezpieczeństwa oraz przygotowanie systemu bezpieczeństwa narodowego.* Zastępca szefa BBN podziękował również pracownikom Akademii Obrony Narodowej za ogromny wkład w prace nad Strategicznym Przeglądem Bezpieczeństwa Narodowego.

Konferencja nt. *Współczesny wymiar bezpieczeństwa. Między teorią a praktyką* podzielona była na trzy panele. Panel pierwszy dotyczył teoretycznych podstaw bezpieczeństwa państwa, a rolę jego moderatora pełnił prorektor AON ds. naukowych dr hab. Andrzej Glen. We wprowadzeniu podkreślił on znaczenie tworzenia nowego paradygmatu nauk o bezpieczeństwie dla działalności naukowej WBN AON oraz wpływu tematyki konferencji na jego kreowanie. Jako pierwsza wystąpiła dr hab. Justyna Zając, która zapoznała zaproszonych gości ze swoimi przemyśleniami, dotyczącymi aspektu seman-

tycznego bezpieczeństwa państwa. Kolejnym mówcą był prof. dr hab. Ryszard Zięba, który swoje wystąpienie nt. *Bezpieczeństwo jako cel polityki państwa: aspekty teoretyczne* rozpoczął od przytoczenia własnej definicji bezpieczeństwa. Pojęcie to rozumie *jako pewność istnienia, posiadania oraz funkcjonowania i rozwoju podmiotu*[2]. W dalszej części prof. Zięba przekazał zaproszonym gościom informacje dotyczące definiowania interesów narodowych, racji stanu, celów państwa oraz relacji między nimi. Ponadto podkreślił, że głównym celem polityki bezpieczeństwa jest przetrwanie. W swoim wystąpieniu nt. *Polityka i strategia bezpieczeństwa narodowego. Charakterystyczne podejście* prof. dr hab. Bolesław Balcerowicz podkreślił, że polityka i strategia bezpieczeństwa narodowego zostały upodmiotowione oraz że stały się *domeną państw*. Podsumowując, wyraził opinię, że *ile państw, tyle strategii bezpieczeństwa, ile państw, tyle polityk bezpieczeństwa.* Profesor dr hab. Piotr Sienkiewicz w referacie nt. *Modelowanie bezpieczeństwa systemów* poruszył kwestie dotyczące systemowego (metodologicznego) pojmowania bezpieczeństwa. W swoim wystąpieniu zaznaczył, iż najlepszą metodą modelowania systemów bezpieczeństwa jest analiza ryzyka. Na zakończenie pierwszego panelu głos zabrał prof. dr hab. Jacek Pawłowski. W referacie zatytułowanym *System kierowania bezpieczeństwem narodowym – teoria i praktyka* podkreślił potrzebę jednoznacznego uporządkowania w przyszłych dokumentach końcowych Strategicznego Przeglądu Bezpieczeństwa Narodowego zagadnień związanych z systemem bezpieczeństwa narodowego, a w szczególności z podsystemem kierowania bezpieczeństwem. W dyskusji głos zabrali m.in. prodziekan WBN ds. naukowych prof. dr hab. Waldemar Kitler oraz dr hab. Justyna Zając i prof. dr hab. Ryszard Zięba z Uniwersytetu Warszawskiego, między którymi wywiązała się kontynuowana w trakcie przerwy dyskusja, dotycząca aspektów terminologicznych z obszaru bezpieczeństwa, bezpieczeństwa narodowego i bezpieczeństwa państwa.

Panel drugi poświęcony był relacjom między bezpieczeństwem międzynarodowym a bezpieczeństwem narodowym. Jego moderatorem był dziekan WBN AON płk dr hab. Maciej Marszałek. Jako pierwszy głos zabrał dr hab. Jarosław Gryz nt .*Teoretycznych aspektów współczesnego bezpieczeństwa międzynarodowego*. W swoim wystąpieniu zaznaczył, iż podmiotami stosunków międzynarodowych nie muszą być państwa, mogą to być korporacje ponadnarodowe bądź organizacje terrorystyczne, *może to być inny, dowolny podmiot, posiadający zdolność politycznej zmiany bądź wywierania wpływu na polityczną zmianę.* Następnie prof. dr hab. Katarzyna Żukrowska wprowadziła uczestników konferencji w tematykę bezpieczeństwa ekonomicznego (*Bezpieczeństwo ekonomiczne – definicje, sfery, znaczenia i metody gwarantowania*). Pani profesor stwierdziła, iż w porównaniu z bezpieczeństwem militarnym współcześnie wzrasta rola bezpieczeństwa ekonomicznego. Ponadto poruszyła bardzo interesującą kwestię, stwierdzając, że nie tylko sprzedający ale również kupujący może mieć wpływ na kreowanie cen, przedstawiając to na przykładzie Rosji i jej złóż ropy naftowej. Dr Leszek Smolak w swoim wystąpieniu nt. *Bezpieczeństwo wewnętrzne RP w kontekście postanowień* „Strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE z 2010 r." skupił się na trzech kwestiach związanych ze strategią bezpieczeństwa wewnętrznego UE: prewencją, opracowaniem kompleksowego modelu przekazywania informacji i współpracą operacyjną. Następnie płk dr Tadeusz Szczurek w swoim referacie nt. *Dylematy wynikające z aktywności państwa w obszarze bezpieczeństwa* skupił uwagę zgromadzonych gości na podstawowych czynnikach, kształ-

tujących zarówno bezpieczeństwo zewnętrzne (polityka zagraniczna państwa), jak i bezpieczeństwo wewnętrzne (przetrwanie i rozwój). Podkreślił on również, iż *dylematy w logice tradycyjnej to niezawodne schematy wnioskowań, gdzie przesłankami są dwa zdania warunkowe i alternatywa, czyli odpowiednie zestawienie przyczyn rodzi określony skutek.* Na zakończenie drugiego panelu głos zabrał gen. bryg. rez. dr Kazimierz Sikorski z referatem zatytułowanym *Transformacja konfliktów w obszarze eurazjatyckim a bezpieczeństwo narodowe Polski – wybrane wnioski z warsztatów VIII Azjatycko-Europejskiego Okrągłego Stołu.* Uczestnicy konferencji mieli okazję zapoznać się z opinią generała Sikorskiego odnośnie do relacji między euroatlantyckim a eurazjatyckim systemami bezpieczeństwa, który uważa, iż: *mamy tyle ewidentnych sygnałów na niebie i ziemi, wskazujących na przesuwanie się globalnej potęgi kierunku obszaru eurazjatyckiego na niekorzyść obszaru euroatlantyckiego, że powinniśmy się bardziej zainteresować tym obszarem.*

Panel trzeci dotyczył bezpieczeństwa militarnego, a w istocie drugiej części tematu konferencji, czyli praktyki. Jego moderatorem był dyrektor Departamentu Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi BBN gen. broni rez. dr Lech Konopka. Na wstępie wystąpił radca ministra obrony narodowej gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek, a jego referat dotyczył *Współczesnych działań militarnych i ich wpływu na bezpieczeństwo międzynarodowe.* Według generała Packa rola sił zbrojnych w rozwiązywaniu

sytuacji konfliktowych maleje, a nie rośnie. Ponadto zwrócił uwagę na kwestie, które dotyczą organizacji i dowodzenia przyszłymi operacjami. W swoim wystąpieniu podkreślił, że: *po pierwsze, musimy inaczej formułować cel strategiczny tych działań*; *po drugie, musimy pogodzić się z tym, że konflikty będą przebiegać, może niekoniecznie między państwami, a między podmiotami pozapaństwowymi, grupami państw, organizacjami;* po trzecie (dodane przez autora), *cywile są dzisiaj aktorami działań zbrojnych*; *media stały się uczestnikiem działań, które prowadzimy* (…) *dzisiaj media prowadzą działania na równi z wojskiem.* Referat nt. *Siły Zbrojne RP w kształtowaniu bezpieczeństwa narodowego i międzynarodowego* przedstawił szef P-5 Sztabu Generalnego WP gen. dyw. dr inż. Anatol Wojtan. W swojej wypowiedzi podkreślił on, iż Siły Zbrojne RP są przygotowane do realizacji trzech podstawowych misji: zagwarantowania obronności państwa i przeciwstawienia się agresji, wsparcia bezpieczeństwa wewnętrznego w każdej sytuacji kryzysowej oraz uczestniczenia w budowaniu stabilizacji międzynarodowej. Jako ostatni głos zabrał zastępca szefa SG WP gen. broni dr Sławomir Dygnatowski. W swoim wystąpieniu nt. *Użycie sił zbrojnych w walce z terroryzmem* podkreślił, iż siły zbrojne są jednym z najważniejszych środków wykorzystywanych do stabilizacji sytuacji politycznej w różnych rejonach świata. Zaznaczył również, że siły zbrojne *są i będą nadal istotnym narzędziem politycznym w ramach cywilno-wojskowego zarządzania kryzysowego/terrorystycznego* oraz, że *siły zbrojne są ważnym elementem wspierającym administrację państwową w zapobieganiu i zwalczaniu zagrożenia terrorystycznego.*

Na zakończenie konferencji głos w dyskusji zabrali m.in. gen. bryg. rez. dr Kazimierz Sikorski, dr hab. Waldemar Kitler oraz prof. Jerzy Konieczny. Kwestie poruszane podczas dyskusji dotyczyły głównie tematyki panelu trzeciego i obejmowały podział zadań między wojsko a instytucje cywilne oraz aspekt pozamilitarny bezpieczeństwa.

Podsumowując konferencję, dziekan WBN AON ukazał jej znaczenie w kształtowaniu podstaw teoretycznych i praktycznych bezpieczeństwa narodowego, jak również dla integracji środowisk akademickich zajmujących się i zainteresowanych problematyką szeroko rozumianego bezpieczeństwa oraz kształcących studentów na kierunkach związanych z bezpieczeństwem.

Konferencja została przygotowana dzięki dotacji z Ministerstwa Obrony Narodowej.

Marta Osypowicz
doktorantka WBN
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Przypisy:

[1] Centralna Komisja ds. Stopni Tytułów zaproponowała, aby dotychczasowa dziedzina i jednocześnie dyscyplina naukowa „nauki wojskowe" weszła w skład nauk społecznych jako dwie dyscypliny: nauki o bezpieczeństwie i nauki o obronności (…) w rozporządzeniu, które weszło w życie 1 października 2011 r., wyróżnionych zostało osiem obszarów wiedzy oraz określony został nowy podział dziedzin i dyscyplin naukowych. Wśród wyszczególnionych obszarów utworzono i określono nowy o nazwie: obszar nauk społecznych, i o tej samej nazwie dziedzinę nauki społeczne z dyscyplinami: nauki o bezpieczeństwie, nauki o obronności, nauki o mediach, nauki o polityce, nauki o polityce publicznej, nauki o poznaniu i komunikacji społecznej, pedagogika, psychologia i socjologia. J. Pawłowski, *Współczesny wymiar bezpieczeństwa. Między teorią a praktyką,* Stowarzyszenie Ruch Wspólnot Obronnych, Warszawa 2011, s. 7.

[2] R. Zięba, *Bezpieczeństwo jako cel polityki państwa: aspekty teoretyczne*, [w:] tamże, s. 22.

Zarządzanie kryzysowe w systemie bezpieczeństwa narodowego

8 listopada 2011 r. – I konferencja naukowa w AON, pod honorowym patronatem szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego, ministra obrony narodowej oraz ministra spraw wewnętrznych i administracji, zorganizowana przez Wydział Bezpieczeństwa Narodowego AON, Szkołę Główną Służby Pożarniczej, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, Rządowe Centrum Bezpieczeństwa oraz Stowarzyszenie Ruch Wspólnot Obronnych

Partnerem wpierającym organizację przedsięwzięcia była firma Asseco Poland SA, specjalizująca się w produkcji i rozwoju oprogramowania, w tym także na potrzeby zarządzania kryzysowego. Konferencja wzbudziła również duże zainteresowanie mediów. Patronat medialny nad wydarzeniem objęły redakcje czasopism i magazynów: „Polska Zbrojna", „Przegląd Obrony Cywilnej", „W Akcji", „Na Ratunek".

Obrady miały na celu identyfikację systemu zarządzania kryzysowego państwa, retrospekcję jego ewolucji oraz sformułowanie potrzeb i zarysowanie możliwych kierunków rozwoju tego systemu. Poprzez stworzenie warunków do wymiany poglądów osób, które podejmują problematykę zarządzania kryzysowego zarówno w swoich pracach naukowych, jak i działalności zawodowej, konferencja ta miała stworzyć podłoże do usystematyzowania, pogłębienia oraz uaktualnienia wiedzy w zakresie zarządzania kryzysowego.

Otwarcia konferencji dokonał rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak, który, witając zgromadzonych gości, przypomniał początki powstawania systemu reagowania kryzysowego w Ministerstwie Obrony Narodowej oraz wskazał na istotność problematyki zarządzania kryzysowego obecnie. Następnie dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa Marek Komorowski – kolejny przedstawiciel organizatorów – odniósł się do roli RCB w zarządzaniu kryzysowym jako instytucji na szczeblu centralnym oraz omówił proces planowania kryzysowego, w wyniku którego powstają m.in. takie dokumenty, jak Krajowy Plan Zarządzania Kryzysowego, czy Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego.

Dalsza część konferencji została podzielona na trzy panele tematyczne. W pierwszym panelu zatytułowanym *System zarządzania kryzysowego – między teorią a praktyką*, którego moderatorem był płk dr hab. Grzegorz Sobolewski, uczestnicy konferencji mogli wysłuchać wystąpień: *Zarządzanie kryzysowe w systemie bezpieczeństwa narodowego – założenia i problemy naukowe konferencji* – płk dr hab. Grzegorz Sobolewski (AON), *Zarządzanie kryzysowe w Polsce, stan obecny i perspektywy* – dr hab. Waldemar Kitler (AON), *Społeczno-organizacyjne uwarunkowania jakości funkcjonowania systemu zarządzania kryzysowego na szczeblu podstawowym* – dr hab. Marian Cieślarczyk (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach), *Analiza systemowa w zarządzaniu kryzysowym* – prof. dr hab. Piotr Sienkiewicz (AON), *Współdziałanie struktur zarządzania kryzysowego w czasie akcji przeciwpowodziowej w województwie lubuskim w maju i czerwcu 2010 r.* – Waldemar Kaak (Lubuski Urząd Wojewódzki), *Kierunki zmian w zarządzaniu kryzysowym resortu obrony narodowej* – płk dr Mirosław Banasik (Centrum Zarządzania Kryzysowego MON).

Drugi panel *Strategiczny aspekt planowania cywilnego – raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego* poprowadził dr Witold Skomra. W panelu tym głos zabrali przedstawiciele Rządowego Centrum Bezpieczeństwa oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wystąpieniami nt. *Współczesne zagrożenia – wyzwania zmieniającego się środowiska bezpieczeństwa wewnętrznego* – dr inż. Witold Skomra (RCB), *Zagrożenia naturalne i awarie techniczne* – Grzegorz Abgarowicz (RCB), *Zagrożenia spowodowane intencjonalną działalnością człowieka – zagrożenia porządku publicznego* – mgr Anna Mroczek (ABW).

Trzeci panel zatytułowany *Techniczne aspekty zarządzania kryzysowego* moderował płk dr Grzegorz Kott z Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych. W panelu tym uczestnicy konferencji wysłuchali wystąpień: *Wybrane zagadnienia zarządzania kryzysowego w środowisku sieciocentrycznym* – Waldemar Szulik (Asseco Poland SA), *Zastosowanie symulatora tłumu w przygotowaniu służb porządkowych do rozwiązywania sytuacji kryzysowej* – mł. insp. dr inż. Andrzej Urban (WSPol w Szczytnie), *Zastosowanie symulacji konstruktywnej w procesie szkolenia podmiotów zarządzania kryzysowego* – ppłk dr Jacek Stempień (CSiKGW).

Konferencja cieszyła się niezwykle dużą frekwencją. Tematyka obrad skupiła pokaźne grono uczestników, w tym przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej, instytucji wojskowych, uczelni kształcących w zakresie bezpieczeństwa i zarządzania kryzysowego, a także liczne grono krajowych specjalistów z tego zakresu.

Dzięki poruszanej tematyce konferencja ta, będąc jednocześnie swoistym spotkaniem teorii z praktyką, trafiła w samo sedno problematyki zarządzania kryzysowego, ukazując wielość dotychczasowych wysiłków i dokonań w tej dziedzinie, obnażając wciąż istniejące braki oraz wskazując pożądane kierunki rozwoju systemu zarządzania kryzysowego w Polsce.

Organizatorzy przedsięwzięcia pragną serdecznie podziękować wszystkim, którzy byli zaangażowani w jej przygotowanie, oraz tym, którzy wzięli w niej udział, czyniąc konferencję forum wymiany poglądów na temat doskonalenia systemu zarządzania kryzysowego w Polsce. Jesteśmy przekonani, że rezultaty prowadzonych dysku-

sji będą mogły zostać wykorzystane w rozwiązaniu wielu istotnych problemów w tym zakresie.

Biorąc pod uwagę pozytywne opinie uczestników tegorocznej konferencji oraz ogromne zainteresowanie tematyką zarządzania kryzysowego, już teraz pragniemy zaprosić Państwa do udziału w przyszłorocznej edycji konferencji nt. *Zarządzanie kryzysowe w systemie bezpieczeństwa narodowego*. Szczegółowych informacji udziela komitet organizacyjny konferencji: ppłk dr Dariusz Majchrzak, ppłk dr Jacek Stempień, mgr Anna Skolimowska, mgr Marta Chmielewska, mgr Irmina Denysiuk.

mgr Anna Skolimowska
komitet organizacyjny konferencji
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Metodologia badań bezpieczeństwa narodowego. Bezpieczeństwo 2011

17–18 listopada 2011 r. – II międzynarodowa konferencja w AON, pod honorowym patronatem rektora-komendanta AON gen. dyw. dr. inż. Romualda Ratajczaka, zorganizowana przez Wydział Bezpieczeństwa Narodowego oraz partnera wspierającego SAS Institute Polska

Zachodzące w ostatnich dekadach dynamiczne przemiany środowiska bezpieczeństwa doprowadziły do redefinicji bezpieczeństwa narodowego, którego zakres przedmiotowy wynika ze zmiany paradygmatu bezpieczeństwa. Bezpieczeństwo, którego tradycyjne pojmowanie zawężone jest do *przetrwania* podmiotu i kontekstu militarnego, zostało poszerzone o wartości *dobrobytu*, *jakości życia* i trwałego, zrównoważonego *rozwoju*. Podobnie pojęcie bezpieczeństwo narodowe pojmowane jest jako nadrzędne wobec *bezpieczeństwa państwa*, gdyż prócz ochrony

i obrony państwa (instytucji politycznej) obejmuje również ochronę narodu – całego *społeczeństwa oraz jednostek* – ich majątku, dziedzictwa oraz środowiska naturalnego przed zagrożeniami militarnymi i niemilitarnymi, godzącymi w wartości podlegające szczególnej ochronie.

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego, z racji swej misji, pozycji i posiadanego zaplecza naukowo-badawczego, dysponuje potencjałem umożliwiającym podjęcie współczesnych wyzwań, a w szczególności objęcie funkcji międzynarodowego ośrodka badań i dydaktyki bezpieczeństwa narodowego. Z tego względu, a także w związku z dużym zainteresowaniem konferencją w 2010 r. kierownictwo wydziału zadecydowało o zorganizowaniu kolejnych obrad na ten temat. Obecna edycja przedsięwzięcia również cieszyła się dużą popularnością.

Zaproszonych gości powitał rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak, który stwierdził, iż aby nauka mogła się rozwijać zgodnie z oczekiwaniami nauczycieli i studentów, ale także praktyków – polityków, czy też przedstawicieli administracji, musi następować postęp w dziedzinie metodologii badań naukowych o obszarze bezpieczeństwa narodowego.

Zaproszonych gości powitał rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak, który stwierdził, iż aby nauka mogła się rozwijać zgodnie z oczekiwaniami nauczycieli i studentów, ale także praktyków – polityków, czy też przedstawicieli administracji, musi następować postęp w dziedzinie metodologii badań naukowych o obszarze bezpieczeństwa narodowego. Efektywność badań naukowych zależy od zdolności i talentów prowadzących je osób, ale również od stosowanych metod i technik badawczych, które powinny być jednakowo rozumiane i mieć to samo odniesienie. Dlatego też wszelkie zmiany powinny powstawać w środowisku pracowników Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego – jedynego w kraju wydziału posiadającego pełne uprawnienia w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie.

Wystąpienie pierwszej prelegentki dr Stanisławy Bukowickiej z Departamentu Strategii i Planowania Obronnego MON dotyczyło nauk humanistycznych w badaniach z zakresu bezpieczeństwa. Następnie w imieniu szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego gen. bryg. w st. spocz. prof. dr. hab. Stanisława Kozieja owocnych obrad życzył zgromadzonym Andrzej Juszczak.

Problematyka konferencji objęła następujące obszary tematyczne: nauka wobec wyzwań i zagrożeń XXI

wieku; aspekty epistemologiczne i metodologiczne badań nad bezpieczeństwem narodowym i międzynarodowym; metodologia badań systemowych a potrzeby teorii i inżynierii bezpieczeństwa; aspekty polityczne, prawne i społeczne badań bezpieczeństwa; technologiczne wspomaganie badań i edukacji dla bezpieczeństwa; badanie naukowe a edukacja dla bezpieczeństwa; możliwości integracji środowisk akademickich prowadzących badania nad bezpieczeństwem narodowym; możliwości integracji badań naukowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności; kierunki rozwoju badań naukowych nad bezpieczeństwem i obronnością; perspektywy nauki o bezpieczeństwie.

Referaty wygłosili znamienici naukowcy i dydaktycy, prawdziwi fachowcy w tej dziedzinie: dr. Andrzej Karkoszka z PricewaterhouseCoopers, prof. dr hab. Jacek Pawłowski z AON, PhD Ing. Milan Sopóci z Akademii Sił Zbrojnych w Liptowskim Mikulaszu, dr Krzysztof Liedel z BBN, prof. dr hab. Michał Huzarski z AON, prof. dr hab. med. Tadeusz Płusa z Wojskowego Instytutu Medycznego, dr Ryszard Szczepanik oraz dr Jarosław Sułkowski z Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, dr hab. Andrzej Glen z AON, prof. dr hab. Katarzyna Żukrowska z SGH, dr hab. Waldemar Kitler z AON, prof. dr hab. Andrzej Straszak z IBS PAN, dr hab. Piotr Daniluk z Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, prof. PhDr CSc Miroslav Krcz z Uniwersytetu Obrony w Brnie, nadbryg. dr Ryszard Grosset z Wyższej Szkoły Zarządzania i Prawa im. Heleny Chodkowskiej, dr hab. Marian Cieślarczyk z UP-H, dr hab. Jarosław Gryz z AON, prof. dr hab. Bogdan Szulc z AON, mgr Mirosław Maj z Fundacji *Bezpieczna Cyberprzestrzeń*, dr hab. Anna Drabarek z AON, dr Krzysztof Gąsiorek z AON oraz prof. dr hab. inż. Piotr Sienkiewicz z AON.

W dalszej części konferencji jej uczestnicy wzięli udział w sesjach problemowych nt. *Nauka o bezpieczeństwie*, E*dukacja dla bezpieczeństwa* (przewodniczący prof. dr hab. Michał Huzarski), *Zarządzanie bezpieczeństwem: konflikt, kryzys, ryzyko* (przewodniczący płk dr hab. inż. Grzegorz Sobolewski), *Aktualne problemy bezpieczeństwa narodowego* (przewodniczący prof. dr hab. Ryszard Jakubczak), *Bezpieczeństwo cyberprzestrzeni, bezpieczeństwo informacyjne* (przewodniczący gen. bryg. Witold Cieślewski z AFCA), *Bezpieczeństwo publiczne, bezpieczeństwo imprez masowych* (przewodniczący dr Krzysztof Riedel z BBN).

Drugiego dnia konferencji głos zabrał koordynator ds. bezpieczeństwa Andrzej Kruczyński z Ministerstwa Sportu i Turystyki, który szczegółowo przedstawił problem zagrożeń w obiektach sportowych na przykładzie stadionu narodowego, a także sposoby zapobiegania im. Następny prelegent – ppłk Jacek Kazimierski z Oddziału Specjalnego Żandarmerii Wojskowej w Mińsku Mazowieckim, mówił o doświadczeniach z ćwiczeń realizowanych wspólnie z zespołem prewencji policji.

Konferencję podsumował dyrektor Instytutu Bezpieczeństwa Państwa WBN Krzysztof Gąsiorek, który zaprosił uczestników do dalszej współpracy, a także podziękował im za udział w spotkaniu. Podziękowania za organizację przedsięwzięcia skierował natomiast do doktorantów, studentów, pracowników Zakładu Analiz Systemowych i Metodologii Badań oraz prof. Piotra Sienkiewicza.

Patronat medialny nad obradami objęli: „Polska Zbrojna", miesięcznik „Stosunki Międzynarodowe", kwartalnik „Bellona", Portal Ludzi Akcji Special OPS oraz Polski Instytut Spraw Międzynarodowych.

Referaty z konferencji zostaną opublikowane w monografii pt. *Biblioteka wiedzy o bezpieczeństwie*, wydanej przez Wydawnictwo AON.

Ewa Kostka

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Lotnictwo i wojska pancerne w doktrynach wojennych i konfliktach militarnych XX i XXI w.

18 listopada 2011 r. – międzynarodowa konferencja naukowa w AON, zorganizowana przez Instytut Lotnictwa i Obrony Powietrznej Wydziału Zarządzania i Dowodzenia przy współpracy Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, Instytutu Politologii i Europeistyki Uniwersytetu Szczecińskiego, Instytutu Historii i Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Szczecińskiego oraz Katedry Działań Połączonych

Celem konferencji była wymiana doświadczeń oraz prezentacja wyników badań związanych z rozwojem oraz użyciem techniki lotniczej i pancernej. Poprzez wymianę poglądów osób, które podejmują problematykę wykorzystania lotnictwa i broni pancernej w kontekście historycznym i współczesnym, konferencja w znakomity sposób zintegrowała działalność środowisk naukowo-dydaktycznych. Obszary tematyczne obrad dotyczyły takich aspektów, jak: lotnictwo i broń pancerna w doktrynach wojennych, użycie lotnictwa i broni pancernej w działaniach militarnych, dowodzenie siłami powietrznymi i wojskami lądowymi oraz konstrukcje lotnicze i pancerne. Konferencja składała się z dwóch sesji plenarnych, z czego pierwsza dotyczyła lotnictwa, a druga wojsk pancernych w doktrynach wojennych i konfliktach XX i XXI w.

Konferencję otworzył dyrektor Instytutu Lotnictwa i Obrony Powietrznej WZiD AON płk dr Ryszard Bartnik. Zwrócił on uwagę na szczególnie ważny charakter podejmowanych przez uczestników problemów, które mogą mieć istotny wpływ na rozwój technik i narzędzi w przyszłych konfliktach militarnych.

Swoje referaty prezentowało wielu znamienitych gości, a dyskusje podejmowane po każdym wystąpieniu stworzyły możliwość odpowiedzi na nurtujące uczestników pytania, jak również pogłębienia wiedzy specjalistycznej.

Sesję pierwszą moderował dyrektor Instytutu Lotnictwa i Obrony Powietrznej. Na wstępie z referatem nt. *Rozwój samolotów bojowych od pionierskiego okresu lotnictwa do końca zimnej wojny* wystąpił doktorant WBN mgr Jakub Marszałkiewicz. Kolejnym prelegentem był ppłk Dariusz Janiszek z Szefostwa Wojsk Lotniczych Dowództwa Sił Powietrznych, który mówił na temat *wykorzystania transportu powietrznego sił powietrznych na potrzeby PKW Afganistan. Doświadczenia z użycia lotnictwa wojsk lądowych w Afganistanie* to temat następnego wystąpienia autorstwa ppłk. Łukasza Andrzejewskiego-Popowa z Szefostwa Wojsk Aeromobilnych Dowództwa Wojsk Lądowych. Gościem z Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych był dr Mirosław Tokarski, który omówił *sytuację prawną załogi statku powietrznego po lądowaniu na terenie zajętym przez przeciwnika w świetle prawa wojennego*. Ostatni w tej sesji głos zabrał płk dr Grzegorz Rosłan z Instytutu Lotnictwa i Obrony Powietrznej.

Sesję drugą moderował szef Katedry Działań Połączonych płk dr hab. Andrzej Polak. Pierwszy swój referat pt. *Lotnictwo i broń pancerna w niemieckiej teorii wojny totalnej 1918–1939* wygłosił doktorant Uniwersytetu Wrocławskiego mgr Jacek Jędrysiak. *Doświadczenia i wnioski z działań taktycznych pułkowej grupy bojowej na podstawie przykładów bojowych z walk 1. Dywizji Pancernej w latach 1944–1945* to tytuł referatu ppłk. dr. Juliusza Tyma z WBN. Swoimi przemyśleniami na temat *doświadczeń z użycia czołgów w operacji „Iracka Wolność" (2003)* podzielił się płk dr Jacek Joniak z Katedry Działań Połączonych. Ostatnie wystąpienie należało do doktorantów Instytutu Politologii i Europeistyki Uniwersytetu Szczecińskiego mgr Agnieszki Osieckiej i mgr Piotra Prokopa, i dotyczyło *udziału Wielonarodowego Korpusu Północny Wschód w operacji stabilizacyjnej w Afganistanie*.

Podsumowując konferencję, płk Ryszard Bartnik podkreślił, iż lotnictwo i wojska pancerne obecnie, jaki w najbliższej przyszłości będą należeć do jednych z najatrakcyjniejszych i najskuteczniejszych instrumentów, wykorzystywanych w rozwiązywaniu sytuacji kryzysowych niezależnie od tego, czy są to konflikty o charakterze wojennym, innym niż wojna, czy też walka ze skutkami klęsk żywiołowych. Zaznaczył także, że tylko wyposażone w określone zdolności i przestrzegające określonych zasad użycia siły mogą przyczynić się do osiągnięcia sukcesu końcowego każdej z prowadzonych operacji, bez względu na panujące uwarunkowania polityczno-militarne. Na sam koniec zaprosił wszystkich zainteresowanych obszarami tematycznymi na przyszłoroczną edycję, a tych, którzy są ciekawi efektów tegorocznej – do przestudiowania recenzowanej publikacji pokonferencyjnej.

mgr Marta Pietrzak
Instytut Lotnictwa i Obrony Powietrznej

Kondolencje

16 listopada 2011 r. zmarł nagle nasz Kolega i Przyjaciel **Andrzej Świć**,
redaktor naczelny „Forum Akademickiego", prezes Akademickiej Oficyny Wydawniczej.
Wyrazy głębokiego współczucia i ubolewania Rodzinie Andrzeja
składa redakcja „Biuletynu AON".

Seminaria naukowe

I Międzynarodowe Seminarium Naukowe. Efekty kształcenia akademickiego

W obecnej rzeczywistości Rzeczypospolitej Polskiej toczy się szeroka dyskusja wokół zagadnienia przemiany w edukacji akademickiej i planowanych zmian w organizacji pracy uczelni, a co za tym idzie – w ich misjach oraz zadaniach społecznych. Podstawą są tu dokumenty bolońskie, gdzie zawarto m.in. cele edukacji akademickiej, takie jak: przygotowanie absolwentów do potrzeb rynku pracy, do bycia aktywnymi obywatelami w demokratycznym społeczeństwie, także europejskim, budowanie społeczeństwa wiedzy poprzez rozwój i promowanie zaawansowanej wiedzy oraz rozwój osobowy studentów.

Tak ujęte cele transformuje się do wymiaru efektów kształcenia akademickiego, które są obecnie przedmiotem szerokich analiz i prac. Toczą się m.in. intensywne prace nad sprecyzowaniem dziedziny faktycznych efektów i oddzielenia ich od efektów deklarowanych oraz sprawozdawanych. Proponowane deskryptory efektów kształcenia akademickiego opisywane jako wiedza, umiejętności i kompetencje personalne i społeczne wymagają przełożenia na język praktyki edukacyjnej.

W proces powyższych rozważań wpisało się *I Międzynarodowe Seminarium Naukowe, Efekty kształcenia akademickiego*, zorganizowane przez Wyższą Szkołę Humanistyczną Towarzystwa Wiedzy Powszechnej w Szczecinie w terminie 17–18.10.2011 r. Uczestnikami tego seminarium były podmioty zainteresowane efektami kształcenia akademickiego, przede wszystkim nauczyciele akademiccy, doktoranci i pracownicy uczelni, którym towarzyszy refleksja na temat celów, przebiegu i efektów procesu kształcenia na uczelniach zarówno humanistycznych, artystycznych, jak i technicznych. Akademię Obrony Narodowej – Wydział Zarządzania i Dowodzenia, Katedrę Działań Połączonych, Zakład Metodyki Szkolenia Sił Zbrojnych, w ramach rozważań o *efektywności kształcenia akademickiego w praktycznym przygotowaniu do zawodu*, reprezentowali: płk dr inż. Krzysztof Krakowski, który przedstawił referat o *przygotowaniu oficerów do udziału w operacjach wielonarodowych w strukturze kształcenia AON*, oraz mjr dr Zbigniew Leśniewski, który zreferował wyniki badań poczynionych nad *działalnością metodyczną w uczelni wojskowej*.

Seminarium spełniło pokładane nadzieje i pozwoliło na wymianę poglądów naukowych oraz doświadczeń praktycznych w omawianej dziedzinie. Z tego powodu gorące podziękowania za zaproszenie oraz gratulacje należą się komitetom naukowemu i organizacyjnemu, reprezentowanym przez prof. zw. dr. hab. Franciszka Bereźnickiego, prof. zw. dr. hab. Kazimierza Wentę, dr Dorotę Ciechanowską oraz dr. Cezarego Henryka.

mjr dr Zbigniew Leśniewski

Awanse naukowe

Wydział Zarządzania i Dowodzenia

Habilitacje

• 25.10.2011 r. – dr Stanisław Smyk (*Outsourcing usług w systemie logistycznym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*).

Doktoraty

• 25.10.2011 r. – Karol Dymanowski (*Walka elektroniczna Sił Powietrznych Rzeczypospolitej Polskiej w operacjach reagowania kryzysowego*). Promotor: dr hab. Zbigniew Groszek;

– Brygida Gwiazda-Rzepecka (*Negocjacje jako narzędzie współpracy cywilno-wojskowej osiągania celów komunikacji strategicznej w operacjach wsparcia pokoju*). Promotor: prof. dr hab. Michał Huzarski;

• 27.09.2011 r. – Sławomir Gaweł (*Informacja meteorologiczna w działaniach bojowych lotnictwa wojsk lądowych*). Promotor: dr hab. Andrzej Glen.

Wydział Bezpieczeństwa Narodowego

Habilitacje

• 25.10.2011 r. – dr Sławomir Zalewski (*Bezpieczeństwo polityczne państwa. Studium funkcjonalności instytucji*).

Red.

Akademia współpracuje

• 1 września 2011 r. Akademia Obrony Narodowej – Wydział Bezpieczeństwa Narodowego, objęła patronat nad Liceum Ogólnokształcącym o profilu „Bezpieczeństwo Wewnętrzne" w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Białej Rawskiej;

• 21 października rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak oraz Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dr Wojciech Rafał Wiewiórowski podpisali porozumienie dotyczące współpracy w obszarze edukacji oraz działalności naukowo-badawczej, promocyjnej, wydawniczej i organizacyjnej;

• 28 października rektor-komendant AON podpisał porozumienia z komendantem Nadwiślańskiego Oddziału Straży Granicznej ppłk. SG Mariuszem Piętką, dotyczące współpracy w obszarze projektów i prac naukowo-badawczych. Dodatkową umowę w sprawie odbywania praktyk studenckich zawarł dziekan Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego płk dr hab. Maciej Marszałek;

• tego samego dnia rektor-komendant AON podpisał porozumienie z komendantem Centralnego Ośrodka Szkolenia Straży Granicznej płk. SG Przemysławem Scheilke, dotyczącą wspólnej działalności szkoleniowej oraz wymiany doświadczeń w zakresie zarządzania bezpieczeństwem w aspekcie zagrożeń migracyjnych.

Red.

20 LAT NIEMIECKO-POLSKIEJ PRZYJAŹNI WOJSKOWEJ SPEŁNIONE MARZENIA

Wywiad z attaché obrony Niemiec płk. dypl. Klausem-Peterem Kiserem

Skąd wzięło się u Pana zamiłowanie do wojska i jak narodziła się decyzja o objęciu tej ścieżki kariery zawodowej?

Na wstępie chciałbym podziękować za możliwość udzielenia wywiadu. Jednak jeszcze bardziej dziękuję Pani za zaangażowanie w naszą współpracę. Z wielką radością i ogromnym zadowoleniem wracam pamięcią do lat obfitujących w tak wiele wspólnych przedsięwzięć i wydarzeń! Z przyjemnością opowiem pokrótce o mojej karierze zawodowej oraz o tym, co skłoniło mnie do wyboru zawodu żołnierza.

Urodziłem się w 1959 roku w Ludwigshafen nad Renem. W 1978 roku zrobiłem maturę i przez długi czas chciałem zostać nauczycielem. Rok przed ukończeniem szkoły zainteresowałem się Bundeswehrą, a stało się to pod wpływem mojego nauczyciela historii Rudolfa Schrecka oraz motywującego odczytu młodego oficera w naszej szkole. Intrygujące było dla mnie wyobrażenie, że będę pracował głównie z młodymi ludźmi, zrobię coś dla naszego państwa i zjednoczenia Niemiec i będę realizował odpowiedzialne zadania. Od zawsze chciałem być aktywny i kreatywny. Mam wciąż nowe pomysły, ponadto wielką przyjemność sprawia mi obcowanie i praca z ludźmi. Jeżeli chodzi o wojskowe tradycje rodzinne, to takowych w mojej rodzinie nie było.

Jak to się stało, że Polska stała się miejscem Pana służby wojskowej?

W mojej rodzinie można doszukać się związku z Polską. Moja matka, z domu Byrski, urodziła się w Bielsku-Białej. Dobrze pamiętam, chociaż moi dziadkowie mieszkali potem w Niemczech, jak chętnie jedliśmy u nich barszcz i kaszankę. Nie odegrało to jednak wielkiej roli w mojej późniejszej decyzji, dotyczącej pełnienia służby wojskowej w Polsce.

W 1978 roku wstąpiłem do Bundeswehry, odbyłem szkolenie i studiowałem pedagogikę dorosłych w Monachium, następnie pełniłem wiele funkcji i ukończyłem studia dyplomowe w Akademii Dowodzenia Bundeswehry. Kiedy w 1989 roku upadł Mur Berliński, w Europie doszło do politycznego przełomu. W Niemczech świętowano zjednoczenie i odzyskanie suwerenności, a Polska odzyskała wolność. Polacy od zawsze byli narodem miłującym wolność, również u progu nowego tysiąclecia.

Nastały nowe czasy. Pierwsi polscy oficerowie zaczęli brać udział w kursach, szkoleniach oraz studiach w niemieckich placówkach wojskowych. Na jednym ze spotkań naszych ówczesnych ministrów obrony strona niemiecka została zapytana, czy Niemcy nie byliby zainteresowani kształceniem swoich oficerów w Polsce. Odpowiedź była twierdząca i gdy zaproponowano mi pobyt w Polsce, długo się nie zastanawiałem.

Jak wspomina Pan pierwszy kontakt z Polską?

Moje pierwsze wspomnienia o Polsce są bardzo specyficzne. Mój pobyt zaczął się od długiej podróży samochodem w nieustającym deszczu z Frankfurtu nad Odrą do Rembertowa. Wybierając się po raz pierwszy do Polski, nie miałem prawie żadnej wiedzy o tym kraju, a moje wyobrażenia szybko okazały się niezgodne z prawdą. Z opowiadań mojej matki wynikało, że w Polsce przez prawie cały rok leży śnieg i można jeździć na sankach. Były to wspomnienia niespełna 10-letniej dziewczynki, która musiała na zawsze opuścić swoje ojczyste strony. Tym bardziej byłem zaskoczony, gdy po moim pierwszym przyjeździe do Warszawy, na początku 1995 roku, okazało się, że świeci słońce, jest ciepło i pięknie.

Płk Klaus-Peter Kiser (w środku) z małżonką Bettiną podczas inauguracji roku akademickiego 2011/2012 w AON

Po blisko czterech tygodniach nauki języka polskiego w Federalnym Urzędzie Języków Obcych w Hürth koło Kolonii porozumiewanie się z Polakami okazało się początkowo bardzo trudne. Jednak im dłużej uczyłem się języka polskiego i im lepiej go znałem, tym bardziej otwarci stawali się moi partnerzy do rozmów, znajomi i przyjaciele. Duże wrażenie zrobiły na mnie też piękne polskie dziewczyny. To wszystko bardzo mi się podobało! Jednak

głównym powodem mojego dobrego samopoczucia w Polsce były oczywiście, otwartość i gościnność Polaków!

Jak po przyjeździe do Polski potoczyła się Pana kariera zawodowa?

Moje studia w Akademii Obrony Narodowej zakończone dyplomem na kierunku dowódczo-sztabowym okazały się dopiero pierwszą stacją w okresie od początku 1995 do połowy 1997 roku. Mimo że Bundeswehra z reguły nie wysyła swoich żołnierzy więcej niż jeden raz do tego samego państwa (za wyjątkiem operacji wojskowych), zostałem w latach 2002–2006 oficerem łącznikowym i oficerem sztabu w Akademii Obrony Narodowej, a obecnie – od października 2010 do września 2013 roku – attaché obrony w Ambasadzie Niemiec w Warszawie.

Pod koniec 2013 roku minie prawie dziesięć lat, odkąd pełnię służbę wojskową w Polsce. Mimo że – mówiąc po polsku – wciąż jeszcze popełniam błędy, to staram się być komunikatywny i – co jest szczególnie ważne – posługiwanie się językiem polskim sprawia mi wielką radość (moja żona mówi po polsku dużo lepiej niż ja!). Reasumując, mogę stwierdzić, że Polska jest moim miejscem pracy z pobudek wewnętrznych i z przekonania, a także miejscem, gdzie z radością pełnię swoją służbę.

Jaką rolę w Pana służbie odegrała Akademia Obrony Narodowej?

Akademia Obrony Narodowej jest jednym z centralnych punktów mojego życia. I nie chodzi tu tylko o służbę, lecz przede wszystkim o życie w Akademii, w Warszawie i w Polsce. Głównie chodzi o kontakty z Polakami – z naszymi polskimi znajomymi i przyjaciółmi.

Przyjęcie w Rembertowie było od pierwszego momentu niezwykle miłe, nacechowane gotowością niesienia pomocy i niespotykaną gościnnością. W Studium Języków Obcych uczęszczałem na zajęcia językowe, a wkrótce poznałem bardzo wielu Polaków. Każdy starał się mi pomóc! Zarówno attachat wojskowy w Ambasadzie Niemiec w Warszawie, jak i komendant AON generał broni Tadeusz Jemioło czynili wszystko, co możliwe, aby zintegrować mnie z moim nowym środowiskiem.

Ponadto moja żona i ja poznaliśmy w pierwszych latach pobytu w Polsce bardzo wielu Polaków, którzy w większości do dzisiaj są naszymi dobrymi znajomymi lub przyjaciółmi. Wszyscy zapraszali nas do swoich domów, pomagali nam w wyzwaniach, jakie niosło ze sobą życie codzienne, prywatne i służbowe. Dzięki nim poznawaliśmy (i poznajemy w dalszym ciągu) zwyczaje, tradycje i osobliwości Waszego kraju i jego mieszkańców. Gdybym chciał wymienić naszych wszystkich polskich przyjaciół, nie wystarczyłoby na to miejsca w tym artykule.

Studia w Akademii Obrony Narodowej, trwające od października 1995 do lipca 1997 roku, były bardzo ciekawe, lecz także wymagające. Ścierały się tu przecież dwa, bardzo różne światy, inne sposoby myślenia, planowania i działania w sprawach wojskowych oraz inne podejście do nauki. Z każdym dniem jednak rozumiałem troszeczkę więcej. Właśnie dzięki studiom w Akademii Obrony Narodowej zyskałem szeroką wiedzę, która w następnych latach pozwoliła mi mieć swój własny, niewielki wkład w rozwój niemiecko-polskiej współpracy wojskowej i przyjaźni. Moja żona i ja odnosiliśmy nieraz wrażenie, że jesteśmy pionierami (zarówno jeżeli chodzi o to, co zyskiwaliśmy, jak i to, co dawaliśmy innym). Nigdy nie czuliśmy ani nie doświadczyliśmy awersji wobec nas, czy też wobec naszego narodu. To właśnie, oprócz niedoścignionej polskiej gościnności, było najważniejsze. Jeżeli chodzi o stronę merytoryczną pobytu, to najbardziej zapadły mi w pamięć studia z dziedziny historii wojska, a także otwartość i żądza wiedzy moich polskich kolegów w czasie kształcenia z zakresu taktyki!

Jak wspomina Pan czas spędzony w Akademii Obrony Narodowej?

Pobyt w Polsce był dla nas bardzo miłym okresem i dlatego pożegnanie z Polską w połowie 1997 roku było niezwykle trudne. Nie robiliśmy sobie żadnych nadziei, że jeszcze kiedykolwiek wrócimy służbowo do Polski, a co dopiero do Warszawy. Tym większa była nasza radość, kiedy w 2002 roku zostałem przeniesiony jako oficer łącznikowy Bundeswehry na cztery i pół roku do Akademii Obrony Narodowej. Uważam, że czas od początku 2002 do końca lipca 2006 roku był – z czym zgadza się również moja rodzina – najlepszym okresem w mojej dotychczasowej karierze zawodowej. W Polsce poczuliśmy się od razu znowu jak w domu. Niemalże wszystkich naszych przyjaciół i znajomych z pierwszego pobytu spotkaliśmy ponownie i ponownie się zintegrowaliśmy.

Pożegnanie płk. Kisera z Akademią (1 czerwca 2006 r.)

Strona polska była otwarta na rozszerzenie współpracy niemiecko-polskiej. Zorganizowano wymianę z Akademią Dowodzenia Bundeswehry w Hamburgu, co stało się stałym elementem kształcenia w obydwu uczelniach. Podejmowaliśmy niewyobrażalnie dużo wspólnych działań. Poza akademickie kształcenie wykraczało wiele społecznych i kulturalnych przedsięwzięć. Chciałbym tutaj wymienić, bez ujmy dla innych projektów, dużą wystawę fotograficzną, zatytułowaną „Widoki & W okamgnieniu" („Einblicke-Ausblicke"), oraz dwa, zakrojone na szeroką skalę spotkania integracyjne w ramach niemiecko-polskiego partnerstwa i przyjaźni, które zorganizowałem przy współudziale komendy Akademii jako oficer łącznikowy. Generał dywizji Bolesław Balcerowicz oraz generał broni Józef Flis, jako moi dwaj ówcześni przełożeni, wspierali współpracę niemiecko-polską z wielkim osobistym zaangażowaniem.

Pozytywnym symbolem naszych dobrych relacji bilateralnych oraz znakiem integracji są również dwa kasztanowce, które posadziłem w 1997 roku na terenie Akademii. Pochodzą one od kasztanowca rosnącego na terenie Akademii Dowodzenia w Hamburgu, zasadzonego w 1991 roku przez moich synów. W 2006 roku na obydwu drzewach umieszczono tabliczki pamiątkowe z mosiądzu, mówiące o przyjaźni niemiecko-polskiej. W jubileuszowym roku 2011 (20 lat niemiecko-polskiej współpracy) są one żywym symbolem, łączącym przeszłość, teraźniejszość i przyszłość! Mam nadzieję, że – podobnie jak w latach ubiegłych – również w przyszłości będą tak wspaniale pielęgnowane i prezentowane osobom odwiedzającym Akademię jako wspólny, niemiecko-polski projekt.

Jako attaché wojskowy Niemiec jak ocenia Pan obecną współpracę między naszymi państwami?

Od roku pełnię funkcję attaché obrony w Ambasadzie Niemiec w Warszawie i jest to mój trzeci pobyt w Polsce. Moi synowie, którzy dużą część swej edukacji szkolnej odbyli w Warszawie, a starszy zdał tu nawet maturę, studiują obecnie w Niemczech. Polska stała się w międzyczasie członkiem NATO i Unii Europejskiej, a aktualnie sprawuje prezydencję w UE. Wspólne wojskowe przedsięwzięcia na wszystkich szczeblach stały się czymś normalnym, czego przykładem mogą być nie tylko Multinational Corps Northeast w Szczecinie czy Joint Force Training Centre w Bydgoszczy, lecz wiele innych inicjatyw, realizowanych prawie na całym świecie. Jak podkreślają ważne osobistości i politycy w naszych państwach: stosunki niemiecko-polskie są dzisiaj tak dobre, jak nigdy dotąd w historii naszych krajów.

21 czerwca 2011 roku w ramach obchodów 20-lecia Traktatu niemiecko-polskiego podpisano umowę ramową o współpracy obronnej między rządem Rzeczypospolitej

1 czerwca 2006 r. odsłonięto tablice upamiętniające zasadzenie na terenie Akademii dwóch kasztanowców

Polskiej a rządem Republiki Federalnej Niemiec. Wzajemne wizyty głów naszych państw, szefów rządów, ministrów oraz wysokich rangą przedstawicieli sił zbrojnych, a także spotkania na szczeblu roboczym stały się czymś codziennym. Odbywają się rozmowy ekspertów na różnorodne tematy, współpracujemy ściśle w ramach operacji za granicą. Tradycją stał się już udział w wojskowych przedsięwzięciach szkoleniowych oraz ćwiczeniach. W ramach Trójkąta Weimarskiego obydwa nasze kraje oraz Francja stanowią siłę napędową dalszego rozwoju Unii Europejskiej. Obydwie armie są zaufanymi partnerami NATO oraz Unii Europejskiej, a nawet czymś więcej! To wszystko pokazuje, jak dobre są stosunki niemiecko-polskie, a także nasze kontakty na płaszczyźnie wielonarodowej. Organizowane co rok przez attachat wojskowy seminarium dla polskich oficerów, którzy studiowali w Niemczech, oraz dla niemieckich oficerów, którzy byli kształceni w Polsce, mają utrwalać te kontakty i wspierać je również w wymiarach osobistym i międzyludzkim.

Ponadto realizujemy takie przedsięwzięcia, jak np. wspólny koncert z okazji obchodów rocznicowych z udziałem Orkiestry I Okręgu Wojskowego Bundeswehry oraz Orkiestry Reprezentacyjnej Wojska Polskiego, zorganizowany przez dowódcę Garnizonu Warszawa generała brygady Wiesława Grudzińskiego oraz attachat wojskowy Ambasady Niemiec. Jest to kolejny

dowód głębokiej i przyjaznej współpracy. Świat staje się coraz bardziej otwarty, w dziedzinie szkolnictwa wiele się zmienia, więc i w Akademii Obrony Narodowej zachodzą – m.in. dzięki programowi Erasmus oraz wielu nowym rozwiązaniom – zmiany, a jeszcze więcej nowych pomysłów jest aktualnie w trakcie wdrażania.

W ostatnich 20 latach osiągnęliśmy wiele, doszliśmy daleko i mamy jeszcze dużo energii i planów, aby kontynuować to dzieło. Spoglądamy teraz w przyszłość! Razem z Wydziałem Prasowym Ambasady Niemiec, dowódcą Garnizonu Warszawa, moim przyjacielem Tomaszem Cholewińskim – kierownikiem Klubu DGW, a także Zespołem Szkół Fototechnicznych w Warszawie przygotowujemy wystawę fotograficzną nt. „Niemiecko-polska współpraca wojskowa i przyjaźń – spełnione marzenia". Wystawa ta zostanie otwarta w pierwszym kwartale 2012 roku w Klubie DGW. Już teraz serdecznie na nią Państwa zapraszam!

Czy może Pan opowiedzieć o swoich osiągnięciach w zakresie współpracy międzynarodowej?

Moich osiągnięć w dziedzinie współpracy niemiecko-polskiej nie wypada mi oceniać. Powinniśmy to zostawić innym. Na ten temat mogą się wypowiedzieć generałowie Tadeusz Jemioło, Bolesław Balcerowicz, Józef Flis, Romuald Ratajczak – obecny rektor-komendant AON, czy też moi przyjaciele pułkownicy: Mariusz Wiatr, Jacek Góźdź oraz Piotr Gawliczek.

Mam nadzieję, że jako jeden z pierwszych od początku mojego długoletniego pobytu w Polsce miałem chociaż niewielki wkład w obfitujący w sukcesy rozwój naszej współpracy. W każdym razie czyniłem to zawsze z wielkim zaangażowaniem, wytrwale, niestrudzenie i z wielką radością. Nie udałoby mi się to wszystko bez całkowitego wsparcia ze strony mojej żony i obydwu synów (obecnie mają 25 i 22 lata), dlatego w tym miejscu chciałbym im za to serdecznie podziękować.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka

Koncert jubileuszowy

20 września 2011 r. w Centrum Konferencyjnym Wojska Polskiego odbył się koncert jubileuszowy w wykonaniu Korpusu Muzycznego I Okręgu Wojskowego Bundeswehry z Neubrandenburga oraz Orkiestry Reprezentacyjnej Wojska Polskiego im. Józefa Wybickiego z Warszawy.

Koncert pod hasłem „Marzenia stają się rzeczywistością" został zorganizowany z okazji 20-lecia niemiecko-polskiej współpracy wojskowej. Na zaproszenie dowódcy Garnizonu Warszawa gen. bryg. Wiesława Grudzińskiego oraz attaché wojskowego Niemiec płk. Klausa-Petera Kisera przybyli m.in.: ambasador Republiki Federalnej Niemiec Rüdiger Freiherr von Fritsch z małżonką, dowódca polskich sił powietrznych gen. broni Lech Majewski, dowódca operacyjny sił zbrojnych gen. broni Edward Gruszka, rektor-komendant Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. Romuald Ratajczak z małżonką, zastępca rektora WAT płk dr Tadeusz Szczurek, także dowódcy stołecznych garnizonów państw Europy Środkowej i przedstawiciele wojskowego korpusu dyplomatycznego akredytowani w Warszawie.

Artyści zaprezentowali nie tylko tradycyjną muzykę wojskową, ale również dzieła Moniuszki, Chopina i Verdiego oraz interpretacje współczesnych utworów. Orkiestra Bundeswehry zagrała pod batutą mjr Aleksandry Schütz-Knospe, zaś Orkiestrą Reprezentacyjną WP dyrygowali mjr Mirosław Rytel oraz kpt. Marcin Ślązak.

20 Jahre gute Nachbarschaft
lat dobrego sąsiedztwa
20 lat dobrego sąsiedztwa
Jahre gute Nachbarschaft
www.de-pl.info

Oklaskom nie było końca. Doskonale dobrany repertuar oraz profesjonalne przygotowanie artystów sprawiły, że koncert na długo zapadnie w pamięci słuchaczy.

Red.

Fot. st. chor. Konrad Kaczmarz

Oktoberfest

Fot. S. Samborski

21 września na terenie Ambasady Niemiec odbył się Oktoberfest – dożynki chmielowe, zorganizowane na wzór niemieckiego święta piwa w Monachium.

Podczas tego festynu zaproszeni goście mogli skosztować słynnego bawarskiego piwa pszenicznego „Paulaner", a także posłuchać bawarskiej muzyki w wykonaniu muzyków z Korpusu Muzycznego I Okręgu Wojskowego Bundeswehry.

W związku z obchodami jubileuszu na początek przyszłego roku zaplanowano również wystawę fotograficzną ilustrującą współpracę między naszymi narodami. Fotografie będzie można obejrzeć w Klubie Dowództwa Garnizonu Warszawa. Zapraszamy!

Red.

Seminarium informacyjne

29 września 2011 r. w Ambasadzie Niemiec w Warszawie odbyło się seminarium informacyjne dla polskich oficerów, absolwentów niemieckich uczelni wojskowych. Przedsięwzięcie to jest realizowane każdego roku.

Na wstępie seminarium wystąpił ambasador Republiki Federalnej Niemiec Rüdiger Freiherr von Fritsch, który mówił o Polsce jako partnerze z niemieckiego punktu widzenia. Kolejnym prelegentem był zastępca szefa Sztabu Generalnego gen. broni Günter Weiler, który zapoznał zgromadzonych z założeniami i uwarunkowaniami reformy Bundeswehry. Dyskusja, która potem nastąpiła, była bardzo ożywiona, a pytania interesujące.

Podczas przyjęcia w rezydencji ambasadora, które stanowiło integralną część seminarium, płk Klaus-Peter Kiser podziękował zgromadzonym gościom (udział w spotkaniu wziął m.in. zastępca szefa Sztabu Generalnego WP wiceadm. Waldemar Głuszko) za udział w przedsięwzięciu, a także poinformował o odznaczeniu mjr. Rafała Śmiałkowskiego Srebrnym Krzyżem Zasługi Bundeswehry. Odznaczenie to zostało przyznane przez ministra obrony RFN Thomasa de Maizièrego za szczególne zaangażowanie we współpracę niemiecko-polską (mjr Śmiałkowski w latach 2008–2011 pełnił funkcję oficera łącznikowego w 1. Dywizji Pancernej w Hanowerze), natomiast uroczystego wręczenia dokonał zastępca ambasadora Joachim Bleicker.

Rozmowy prowadzone w trakcie przyjęcia dotyczyły systemu edukacji polskich i niemieckich oficerów

oraz współpracy niemiecko-polskiej w przyszłości. Zdaniem polskich oficerów, którzy studiowali w Niemczech, niezwykle cenne okazały się dla nich zdobyte tam doświadczenia.

Red.
Fotografie: st. sierż. René Affeldt

Obchody 20-lecia odbywają się w rocznicę podpisania Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy (niem. *Vertrag zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Republik Polen über gute Nachbarschaft und freundschaftliche Zusammenarbeit*), który został podpisany 17 czerwca 1991 r. w Bonn przez Jana Krzysztofa Bieleckiego i Krzysztofa Skubiszewskiego – ze strony polskiej, oraz Helmuta Kohla i Hansa-Dietricha Genschera – ze strony niemieckiej.

Nasi goście

Akademię Obrony Narodowej odwiedzili:

• delegaci z Ministerstwa Obrony Wietnamu pod przewodnictwem wiceministra obrony gen. broni Truonga Quonga Khana (10 września);

• delegaci Sił Zbrojnych Peru pod przewodnictwem gen. dyw. Belizaria Daniela Urrestiego (16 września);

• gen. Philip Kensinger – dowódca Sił Specjalnych USA w latach 2001–2005, w związku z odbywającym się w AON kursem planowania operacji specjalnych. W kursie wzięła udział kadra naukowo-dydaktyczna AON oraz przedstawiciele Dowództwa Wojsk Specjalnych. Poprowadzili go wykładowcy Uniwersytetu Sił Specjalnych Stanów Zjednoczonych – Join Special Operations Univesity (17 października);

• attaché obrony USA płk Jeffery Snell oraz attaché wojsk lądowych USA płk Alan Hester, których przyjął rektor-komendant Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak w towarzystwie szefa Biura Rektora dr. hab. Piotra Gawliczka oraz szefa zespołu ds. współpracy zagranicznej Piotra Wierzbickiego (28 października);

• komendant Bałtyckiej Akademii Obrony gen. bryg. Meelis Kiili w towarzystwie ppłk. Aare Tuvike, którzy zostali zapoznani z profilem i zakresem działalności akademickiej i szkoleniowej AON (16 listopada);

• prezydent Uniwersytetu Bundeswehry im. Helmuta Schmidta w Hamburgu prof. Wilfried Seidel oraz uczelniany koordynator Programu Erasmus dr Martin Nassau, którzy zostali zapoznani z zakresem i profilem działalności Akademii, szczególnie w kontekście możliwości szerszego wykorzystywania wzajemnego potencjału współpracy dwustronnej (17–18 listopada).

Red.
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Wizyta na

W dniach 1–7 października 2011 r. przedstawiciele Wydziału Zarządzania i Dowodzenia w ramach programu Erasmus odwiedzili trzy uczelnie słowackie: Akademię Sił Zbrojnych gen. M.R. Stefanika w Liptowskim Mikulaszu, Uniwersytet Żyliński – Wydział Inżynierii Specjalnej, oraz Uniwersytet Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy – Wydział Ekonomiczny. Podtrzymując i nawiązując nowe kontakty, pracownicy AON zapoznali się z ofertą naukową i edukacyjną uczelni oraz stosowanymi w tym zakresie rozwiązaniami i wybranymi wynikami badań.

W dniach 1–4 października prof. AON dr hab. inż. Stanisław Sirko i dr Justyna Lipińska (Instytut Zarządzania) oraz płk dr inż. Grzegorz Rosłan i dr Wiesław Marud (Instytut Lotnictwa i Obrony Powietrznej) byli gośćmi Akademii Sił Zbrojnych gen. M.R. Stefanika w Liptowskim Mikulaszu. Uczelnia została powołana przez Radę Narodową Republiki Słowackiej 30 czerwca 2004 r. jako centrum edukacyjne i szkoleniowe dla dalszego kształcenia i szkolenia wszystkich rodzajów wojsk słowackich. Obecną nazwę nosi od 1 kwietnia 2008 r. W centrum zainteresowania pracowników naszej uczelni były sposoby dostosowania się uczelni w okresie reorganizacji armii słowackiej. Spotkania z prorektorem ds. edukacji doc. ing. Pavlem Buczką, CSc., dały możliwość przyjrzenia się zmianom i nawiązanie lepszej współpracy na polu naukowym. Ważne i cenne okazały się także spotkania z kierownikiem Katedry Zarządzania prof. ing. Milanem Sopóci, PhD., oraz zastępcą Sztabu Generalnego Słowackich Sił Zbrojnych gen. por. Jaroslavem Vývlekiem.

5 października odbyło się spotkanie z przedstawicielami Wydziału Inżynierii Specjalnej Uniwersytetu Żylińskiego. W historii uczelni można odnaleźć wątek wojskowy jej funkcjonowania i podległość Ministerstwu Obrony Narodowej Słowacji. Po wielu zmianach zarówno w szkolnictwie, jak i w wojsku uczelnia ma dziś charakter cywilny i realizuje zadania z zakresu szeroko pojętego bezpieczeństwa. Prodziekan Wydziału Jozef Ristvej, PhD., zorganizował spotkanie robocze ze wszystkimi kierownikami katedr: zarządzania kryzysowego – doc. ing. Jozefem Kluczką, PhD., inżynierii pożarowej – prof. ing. Antonem Osvaldem, CSc., bezpieczeństwa i zarządzania –

Słowacji

prof. Ing. Josefem Reitszpísem, PhD., informatyki i nauki – ing. Dagmarą Vidrikovą, PhD. (zastępca kierownika). Długie i ciekawe spotkanie zaowocowało licznymi zaproszeniami na konferencje organizowane w tym wydziale.

6 października delegaci z AON przebywali na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy. Wydział oferuje klasyczny zakres możliwości kształcenia na wszystkich trzech poziomach i formach studiów ekonomicznych. Proponuje również wiele wspólnych programów kształcenia i wymiany studenckiej z wiodącymi uczelniami zagranicznymi. Wydział w swojej ofercie edukacyjnej posiada pięć kierunków studiów, prowadzonych odpowiednio przez następujące katedry: turystyki, ekonomii zarządzania, finansów, bankowości i inwestycji, gospodarki i usług publicznych oraz administracji publicznej i rozwoju regionalnego. Na wydziale pracownicy AON spotkali się z przedstawicielami tych katedr, wymieniając się z nimi uwagami na temat procesu kształcenia studentów oraz prowadzonych badań naukowych.

Zadania, jakie postawili sobie przed wyjazdem pracownicy obu instytutów, zostały zrealizowane. Miłe i owocne spotkania doprowadziły do zacieśnienia współpracy bilateralnej między poszczególnymi uczelniami.

dr Justyna Lipińska

Z obrad Senatu AON

21 września br. podczas posiedzenia Senatu podjęto uchwały w sprawach:

- zatwierdzenia „Planu posiedzeń Senatu Akademii Obrony Narodowej w roku akademickim 2011/2012";
- powołania uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich na kadencję 2011–2015;
- powołania komisji oceniającej Akademii i akademickiej odwoławczej komisji oceniającej na kadencję 2011–2015;
- trybu i terminów wyboru członków stałych komisji senackich na kadencję 2011–2015;
- wyboru podmiotu do zbadania sprawozdania finansowego Akademii Obrony Narodowej za 2011 rok;
- wyrażenia aprobaty i zgłoszenia kandydatów Akademii Obrony Narodowej na członków Polskiej Komisji Akredytacyjnej na kadencję 2012–2015;
- wyrażenia zgody na zawarcie przez rektora-komendanta Akademii umowy o współpracy z podmiotem zagranicznym – Bałtycką Akademią Obrony w Tartu (Estonia).

Od początku roku akademickiego Senat AON funkcjonuje w nowym składzie

16 listopada przyjęto uchwały w sprawach:

- oceny działalności Akademii Obrony Narodowej w roku akademickim 2010/2011 i zatwierdzenia sprawozdania rektora-komendanta;
- oceny działalności rektora-komendanta Akademii Obrony Narodowej w roku akademickim 2010/2011;
- powołania stałych komisji senackich na kadencję 2011–2015;
- zatwierdzenia informacji o wykonaniu rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych przez nauczycieli akademickich Akademii Obrony Narodowej w roku akademickim 2010/2011;
- zatwierdzenia informacji o przebiegu postępowania rekrutacyjnego na studia w Akademii Obrony Narodowej na rok akademicki 2011/2012;

• wyrażenia zgody na zawarcie przez rektora-komendanta Akademii umowy o współpracy z podmiotem zagranicznym – Fundacją Współczesne Bezpieczeństwo (New Security Foundation) z siedzibą w Berlinie;

• zatwierdzenia korekty nr 2 „Planu rzeczowo-finansowego Akademii Obrony Narodowej na rok 2011".

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

POŻEGNANIA...

z bronią

Rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak pożegnał 29 sierpnia br. mjr. Dariusza Uchmana (na zdjęciu po prawej), kończącego pełnienie zawodowej służby wojskowej, 30 września płk. Bogdana Michailiuka oraz ppłk. Krzysztofa Gaja (na zdjęciu po prawej u dołu), natomiast 28 listopada ppłk. Dariusza Bandurskiego (na zdjęciu poniżej). W uroczystościach wzięli udział współpracownicy oraz przyjaciele żegnanych.

z Akademią

9 września 2011 r. z Akademią żegnał się mjr Tomasz Kacała, natomiast 30 września ppłk Adam Brzozowski (na zdjęciu po prawej). Oficerów, którzy zostali wyznaczeni na wyższe stanowiska służbowe poza uczelnią, żegnali przełożeni i współpracownicy.

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Święto Akademii

21. rocznica powołania Akademii Obrony Narodowej była dla kadry, pracowników i studentów naszej uczelni okazją do świętowania.

27 września na sali widowiskowo-konferencyjnej odbyła się uroczystość, w której oprócz władz i społeczności akademickiej wzięli udział m.in. I zastępca szefa SG WP gen. broni Mieczysław Gocuł, dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego dr Ewa Trojanowska, przedstawiciele władz Dzielnicy Rembertów.

Z okazji święta AON, przypadającego na 1 października, rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak wyróżnił kadrę i pracowników: Medalem Rektora-Komendanta Akademii Obrony Narodowej, Pierścieniem Akademii Obrony Narodowej – na wniosek Kapituły Pierścienia Pamiątkowego, pochwałą oraz urlopem nagrodowym, natomiast studentów szczególnie zaangażowanych w pracę społeczną na rzecz uczelni – listem gratulacyjnym. Szczególnym momentem było symboliczne wręczenie szefom jednostek organizacyjnych AON nowo wprowadzonej oznaki rozpoznawczej Akademii Obrony Narodowej.

Częścią nieoficjalną obchodów był piknik oraz koncert w wykonaniu prawdziwych profesjonalistów – Reprezentacyjnego Zespołu Artystycznego Wojska Polskiego. Artyści w swoim repertuarze zawarli utwory historyczne oraz z festiwali kołobrzeskich.

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Święto Niepodległości

8 listopada 2011 r. obchodziliśmy w Akademii Święto Niepodległości.

Z tej okazji rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak wręczył pracownikom wojskowym i cywilnym odznaczenia resortowe: Gwiazdę Iraku, Gwiazdę Afganistanu, Złoty Medal Sił Zbrojnych w Służbie Ojczyzny, a także złoty, srebrny oraz brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

68. rocznica Bitwy pod Lenino

12 października 2011 r. ppłk dr hab. Tomasz Kośmider, mjr mgr Wojciech Sójka oraz mjr mgr Marek Żyła z Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego wzięli udział w zorganizowanych na Białorusi obchodach 68. rocznicy Bitwy pod Lenino.

Uroczystości rocznicowe miały miejsce na cmentarzu Polskich Żołnierzy poległych pod Lenino, przy obelisku poległych żołnierzy Rosjan, Białorusinów i Ukraińców, przy Grobie Nieznanego Żołnierza oraz przy Muzeum Braterstwa Broni. Obchody zakończył koncert Wojskowego Zespołu Artystycznego Armii Białoruskiej oraz spotkanie z kombatantami z Białorusi, Polski i Rosji. Polska delegacja licząca około 150 osób reprezentowała przede wszystkim środowiska kombatanckie.

ppłk dr hab. Tomasz Kośmider

Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP – wydarzenia

Security Research Conference 2011

W związku z inauguracją polskiej prezydencji w Unii Europejskiej w dniach 20–21 września 2011 r. w Warszawie odbyła się tegoroczna edycja konferencji *Security Research Conference*, poświęcona problematyce badań nad bezpieczeństwem.

Przedsięwzięcie to zostało zorganizowane pod auspicjami Komisji Europejskiej oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji RP, natomiast w procesie przygotowania i realizacji obrad istotny udział miała Akademia Obrony Narodowej. Przedstawiciele Centrum Szkolenia OPBMR w SZ RP aktywnie uczestniczyli w pracach komitetu programowego konferencji oraz wspólnie z jednostkami specjalistycznymi PSP, Policji i Straży Gra-

nicznej przygotowali i przeprowadzili pokaz narodowych zdolności w zakresie reagowania na zagrożenia bezpieczeństwa publicznego, związane z przemytem i użyciem substancji niebezpiecznych. Szczególna rola przypadła szefowi Centrum Szkolenia OPBMR płk. dr. Leszkowi Słomce, który został moderatorem sesji panelowej poruszającej problematykę technologii podwójnego zastosowania. Forum konferencji wykorzystano także do promocji potencjału Akademii Obrony Narodowej w formie materiałów informacyjnych i prezentacji multimedialnej.

Fotografie: Paweł Maciejewski

Seminarium

W dniach 26–27 października 2011 r. przedstawiciele centrum wzięli udział w seminarium nt. *Przygotowanie i zabezpieczenie przed chemicznymi, biologicznymi, radioaktywnymi oraz nuklearnymi (CBRN) atakami terrorystycznymi za pomocą zintegrowanych koncepcji i sprzętu,* zorganizowanym przez Szkołę Główną Służby Pożarniczej.

Przedmiotowe seminarium było częścią projektu „Practice", który ma na celu zbadanie istniejącego w Europie status quo w obszarach przygotowania i reagowania na zdarzenia CBRN oraz wypracowania procedur zarządzania, w tym operacyjnych, jak również wykorzystania nowoczesnych technologii do wsparcia działań administracji publicznej, inspekcji, służb i straży. W skład tego międzynarodowego projektu, dotyczącego bezpieczeństwa, wchodzi 23 partnerów europejskich, reprezentujących uczelnie wyższe, służby i straże oraz konsorcja technologiczne. Podczas seminarium dyskutowano nad wstępnie zdefiniowanymi scenariuszami zdarzeń związanymi z atakami terrorystycznymi z użyciem środków promieniotwórczych, biologicznych i chemicznych. Bazując na dostępnej wiedzy na temat antycypowanych ataków terrorystycznych z wykorzystaniem ww. substancji, swoich doświadczeniach, wyborze kluczowych parametrów i zmiennych charakteryzujących zdarzenia CBRN, uczestnicy spotkania weryfikowali obowiązujące procedury postępowania, wskazywali luki w funkcjonującym systemie reagowania oraz wypracowywali rekomendacje procedur i metod postępowania. Obecnie projekt ten jest realizowany w ramach Siódmego Programu Ramowego (7PR) Komisji Europejskiej.

Kursy

W dniach 17–21 i 24–27 października 2011 r. przedstawiciele centrum brali udział w szkoleniach użytkowników i trenerów Systemu Informatycznego „Promień" (SI Promień).

Podczas zajęć prowadzonych przez pracowników Resortowego Centrum Zarządzania Projektami Informatycznymi (RCZPI) uczestnicy zapoznawani byli z zasadami użytkowania i konfiguracji SI Promień oraz jego praktycznym wykorzystaniem do ostrzegania i alarmowania wojsk oraz oceny sytuacji skażeń.

W dniach 3–14 października br. w Centrum Szkolenia OPBMR odbyła się kolejna edycja kursu doskonalącego dla dowódców ośrodków analizy skażeń.

Tematyka kursu obejmowała podnoszenie kwalifikacji osób funkcyjnych systemu wykrywania skażeń SZ RP w zakresie posługiwania się manualnymi procedurami prognozowania i oceny sytuacji skażeń. W trakcie kursu podkreślono, że są one jedynie narzędziem w rękach „chemików" – zaś meritum ich pracy to rekomendacje dla dowódcy. Zajęcia praktyczne poprzedzono cyklem wykładów przybliżających problematykę proliferacji BMR oraz mechanizmów jej przeciwdziałania, jako norm prawa międzynarodowego i ich transpozycji na prawo krajowe. Przypomniano również zasady działania systemu obrony przed bronią masowego rażenia oraz umiejscowiono na jego tle system wykrywania skażeń ukierunkowany na dostarczenie dowódcom i sztabom wiarygodnych i terminowych informacji o wpływie skażeń na działania wojsk. Jednocześnie, posługując się specjalistycznym oprogramowaniem, znajdującym się na wyposażeniu CSOPBMR, porównano funkcjonalność metod zautomatyzowanych i manualnych.

W ramach kursu słuchacze wzięli również udział w dwóch podróżach studyjnych. Większość kursantów po raz pierwszy miała możliwość zwiedzenia reaktora badawczego umiejscowionego w Narodowym Centrum Badań Jądrowych w Świerku. Z uwagą wysłuchali oni wykładu wprowadzającego, poświęconego profilowi badań i oferowanych usług, po czym zostali zapoznani z budową i zasadami działania rektora. Największe wrażenie wywarło na nich promieniowanie Czerenkowa – jasnoniebieska poświata dookoła prętów paliwowych, emitowana przez chłodziwo otaczające rektor – które mieli możliwość zaobserwować podczas wizyty w NCBJ.

Ostatniego dnia szkolenia, podczas wizyty u dowódcy Centralnego Ośrodka Analizy Skażeń, kursanci poznali zadania ośrodka, będącego najwyższym krajowym ogniwem analitycznym, wchodzącym jednocześnie

Fot. K. Kopeć

w skład Centrum Dyspozycyjnego Krajowego Systemu Wykrywania Skażeń i Alarmowania. Z uwagi na równolegle prowadzony w COAS kurs dla zespołów pobierania prób materiałów skażonych promieniotwórczo, biologicznie i chemicznie, jednym z etapów wizyty był pokaz działania zespołu z zastosowaniem procedur SIBCRA wraz z dostarczeniem prób do mobilnego laboratorium OPBMR. Po zakończeniu wizyty i pozytywnym zdaniu egzaminu końcowego uczestnicy kursu otrzymali świadectwa ukończenia z rąk szefa CSOPBMR.

płk dr Leszek Słomka
ppłk dr Paweł Maciejewski
ppłk Adam Bagniewski
mjr Mariusz Młynarczyk

KONFERENCJA SNETP

W dniach 29–30 listopada 2011 r. w Warszawie, w ramach polskiej prezydencji w Radzie UE, odbyło się trzecie Walne Zgromadzenie Platformy Technologicznej Zrównoważonej Energetyki Jądrowej (*Sustainable Nuclear Energy Technology Platform* – SNETP).

W konferencji uczestniczyło ponad 200 gości z całego świata, specjalistów z zakresu energetyki jądrowej. Polskę reprezentowało kilkunastu naukowców, m.in. dwóch oficerów z Centrum Szkolenia OPBMR – ppłk Paweł Maciejewski

oraz ppłk Adam Bagniewski. W ramach sesji zaprezentowali poster pt. *Removal of Radioisotopes from Aqueous Solutions*, dotyczący projektu badawczo-rozwojowego zgłoszonego w konkursie NCBiR (aktualnie II etap konkursu).

Należy podkreślić, że oficerowie centrum od dłuższego czasu zajmują się problematyką energetyki jądrowej, m.in. w programie Zintegrowanego Przeglądu Infrastruktury Jądrowej (INIR) pod kierunkiem płk. Leszka Słomki.

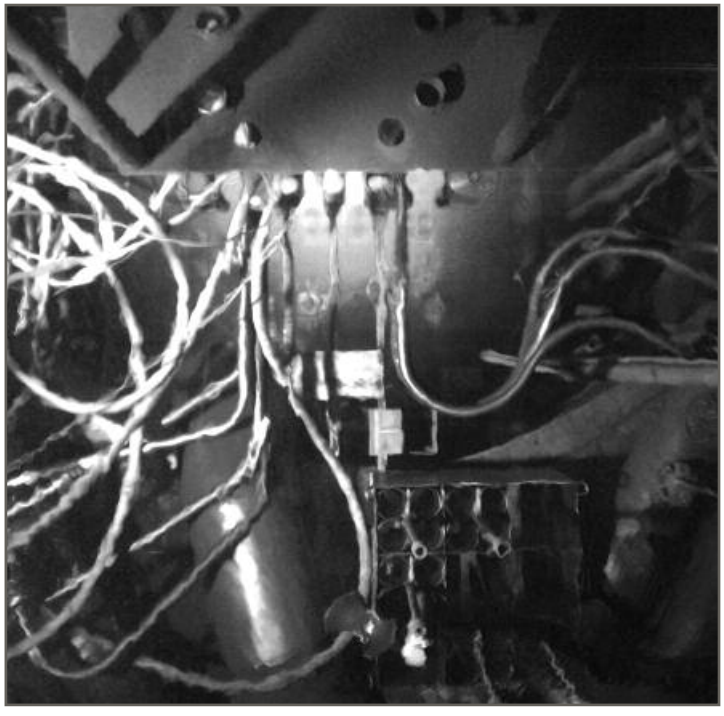
SNETP wspiera badania, rozwój i demonstracje w zakresie technologii rozszczepienia jądrowego, konieczne do osiągnięcia celów europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (*European Strategic Energy Technology Plan* – SET-Plan), który ukierunkowany jest na uzyskanie niezbędnych warunków i dostatecznych środków na opracowanie i wprowadzenie na rynek technologii niskoemisyjnych. W jego ramach funkcjonuje siedem europejskich inicjatyw przemysłowych, a wśród nich *Inicjatywa na rzecz zrównoważonego rozszczepienia jądrowego*. SNETP oficjalnie została powołana 21 września 2007 r. przy poparciu Komisji Europejskiej, a obecnie zrzesza przeszło 100 członków reprezentujących europejski przemysł, instytucje, ośrodki naukowe i uniwersyteckie oraz organizacje pozarządowe związane z energetyką jądrową.

W ramach obrad pierwszego dnia konferencji poruszano zagadnienia dotyczące mapy drogowej technologii energetycznych (IEA/NEA); badań jądrowych w ramach realizacji założeń SET-Planu w zakresie polityki energetycznej UE; wspólnych programów badawczych, dotyczących materiałów jądrowych (*European Energy Research Alliance* – EERA); pracy SNETP nad reaktorami IV generacji – szybkim reaktorem neutronowym o zamkniętym obiegu cyklu paliwowego w ramach Europejskiej Inicjatywy Przemysłowej „Zrównoważonaj Energia Jądrowa" (ESNII), i reaktorem wysokotemperaturowym – HTR (*High Temperature Reactor*).

Drugi dzień przeznaczony był na zapoznanie gości z dwoma ośrodkami naukowo-przemysłowymi, tj. Zakładami Azotowymi „Puławy" SA oraz Narodowym Centrum Badań Jądrowych w Świerku. Podczas prezentacji jedynego w Polsce reaktora jądrowego można było obserwować czynności związane z jego obsługą oraz charakterystyczne promieniowanie Czerenkowa (niebieska poświata wokół prętów paliwowych).

ppłk Adam Bagniewski
Fotografie: Paweł Maciejewski

BIULETYN Akademii Obrony Narodowej

ZAPRASZAMY DO REKLAMY

Cennik reklamowy przy formacie 195 mm x 270 mm:

w kolorze		czarno-białe (wewnątrz numeru)	
cała strona	– 427 zł	cała strona	– 285 zł
2/3 strony	– 284 zł	2/3 strony	– 190 zł
1/2 strony	– 214 zł	1/2 strony	– 143 zł
1/3 strony	– 142 zł	1/3 strony	– 95 zł
1/4 strony	– 107 zł	1/4 strony	– 71 zł
1/8 strony	– 53 zł	1/8 strony	– 36 zł
II strona	– 1000 zł		
III strona	– 711 zł		
IV strona	– 1285 zł		

Dopłaty:
- wybór miejsca publikacji + 10% wartości zamówienia,
- opracowanie materiałów – redakcyjne i graficzno-techniczne – po uzgodnieniu,
- nietypowe formaty oraz inserting – po uzgodnieniu,
- do wartości zamówienia należy doliczyć 23% podatku VAT.

Termin rezerwacji powierzchni reklamowej do 20. dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc zamknięcia numeru.
Więcej informacji na stronie internetowej AON: www.aon.edu.pl.

Dołącz do zespołu!
Zostań redaktorem
Biuletynu AON

Redakcja „Biuletynu AON": al. gen. A. Chruściela 103, 00-910 Warszawa, bud. nr 2, pok. 116
tel./fax (022) 681-40-32, e-mail: biuletyn@aon.edu.pl

BIULETYN Akademii Obrony Narodowej

Drodzy studenci,
serdecznie zapraszamy do zamieszczania na łamach naszego pisma artykułów na temat wydarzeń z życia uczelni.

Oferujemy współpracę w formie bezpłatnych praktyk.

Uprzejmie prosimy o dostarczanie:
- tekstów w formie wydruku oraz w wersji elektronicznej,
- fotografii w postaci pozytywu lub w wersji elektronicznej (format jpg lub tiff, rozdzielczość 300 dpi przy wymiarze 9x13).

Doktorantka WBN wolontariuszką na Kongresie CIOR

O udziale w tegorocznym 64. Letnim Kongresie CIOR, CIOMR i NRFC 2011 opowiada doktorantka Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego AON mgr Marta Osypowicz – która wzięła udział w tym przedsięwzięciu jako wolontariuszka.

Kiedy odbył się kongres i jakiej tematyki dotyczy?

Letni Kongres Międzysojuszniczej Konfederacji Oficerów Rezerwy, Międzysojuszniczej Konfederacji Oficerów Rezerwy Służb Medycznych i Komitetu Narodowych Sił Rezerwowych NATO odbył się w dniach 2–6 sierpnia 2011 r. w Warszawie pod patronatem prezydenta RP Bronisława Komorowskiego. Jest to najważniejsze i najbardziej prestiżowe przedsięwzięcie NATO i CIOR, podczas którego poruszana jest problematyka związana z obronnością kraju.

Na zdjęciu Marta Osypowicz wraz z uczestnikami kongresu Michałem Sokołowskim (po lewej) oraz Franco-Francescosaverio Caccavellą (po prawej)

Co roku kongres przeprowadzany jest w innym państwie członkowskim. Po raz pierwszy zaszczyt organizacji przypadł Polsce. Organizatorami obrad byli: Federacja Stowarzyszeń Rezerwistów i Weteranów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sztab Generalny WP. Warto również dodać, że kongresowi towarzyszyły Mistrzostwa Świata CIOR w Sportach Obronnych (CIOR MILCOMP).

Jak wyglądała organizacja kongresu z punktu widzenia wolontariuszki?

Przygotowania rozpoczęły się już 26 lipca. Osobami odpowiedzialnymi za koordynację prac wszystkich wolontariuszy były Anna Korelowska oraz Dorota Dobrowolska-Na Nagara. W okresie poprzedzającym uroczyste otwarcie wykonywałam zadania polegające m.in. na wprowadzaniu danych do systemu i przygotowywaniu materiałów konferencyjnych, natomiast podczas kongresu do zadań wolontariuszy należało wykonywanie wszystkich obowiązków związanych z prowadzeniem recepcji, czyli: rejestracja gości, udzielanie informacji oraz towarzyszenie uczestnikom podczas organizowanych eventów.

Jakie doświadczenia zdobyła Pani podczas wolontariatu?

Uczestnictwo w kongresie pozwoliło mi rozwinąć umiejętność współpracy w grupie oraz pod presją czasu. Kontakt z osobami różnych narodowości uświadomił mi natomiast jak ważna jest znajomość języków obcych. Podczas kongresu miałam okazję przekonać się, że chociaż Włosi i Francuzi znają angielski, to jednak wolą komunikować się w swoich językach narodowych. Ponadto zdałam sobie sprawę, że powinnam przyswoić sobie słownictwo typowo wojskowe.

Dzięki wolontariatowi poznałam wiele interesujących osób, m.in. prezydenta CIOR kpt. (N) Jona Erlinga Tenvika oraz prezesa Federacji Stowarzyszeń Rezerwistów i Weteranów Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej płk rez. Stanisława Kalskiego. Nawiązałam również kontakty z innymi wolontariuszami.

Udział w kongresie to dla mnie wielki zaszczyt, a zdobyte doświadczenia z pewnością będą procentować podczas pracy nad rozprawą doktorską.

Rozmawiała Ewa Kostka

Szkolenie obronne kierowniczej kadry Polskiego Radia

8 września 2011 r. kierownicza kadra Polskiego Radia SA szkoliła się z zakresu obronności podczas kilkugodzinnego kursu przeprowadzonego w Akademii. Otwarcia szkolenia dokonał prezes PR SA Andrzej Siezieniewski.

W godzinach przedpołudniowych uczestnicy szkolenia wysłuchali wykładów płk. dr. inż. Tadeusza Kubaczyka oraz dr. inż. Mariana Kuliczkowskiego. Poruszyli oni tematy: militaryzacji, systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym w stanach zagrożenia, zasad funkcjonowania przedsiębiorstw w warunkach zagrożenia i wojny oraz planowania operacyjnego przedsiębiorców realizujących zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa. Z kolei pracownicy pionu ochrony informacji niejawnych Polskiego Radia SA Henryk Wypart i Jerzy Jarczyński omówili nowe regulacje prawne i procedury postępowania w razie zagrożeń w obiektach PR SA.

Druga część spotkania odbyła się na strzelnicy CWKS Legia w Rembertowie, gdzie przeprowadzono zawody w strzelaniu z pistoletu bojowego i karabinka sportowego, w grupach mężczyzn i kobiet.

Podczas szkolenia obecny był kanclerz Akademii Obrony Narodowej płk Cezary Danielski, który na zakończenie kursu wręczył nagrody najlepszym strzelcom.

Monika Lewińska

Fot. Z. Rutkowski

Udział przedstawiciela WBN w ćwiczeniu pk. „Narew 2011"

21 października 2011 r. ppłk dr hab. Tomasz Kośmider, reprezentując dziekana Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego, wziął udział w przeprowadzonym w Pułtusku Powiatowym Ćwiczeniu Obronnym pk. „Narew 2011".

Ćwiczenie dotyczyło osiągania wyższych stanów gotowości obronnej państwa w czasie wystąpienia sytuacji kryzysowej. Zadania realizowały organy zarządzania kryzysowego powiatu pułtuskiego we współdziałaniu z Wojskową Komendą Uzupełnień w Wyszkowie oraz służbami wojewody mazowieckiego. Scenariusz ćwiczenia, którego autorem był dyrektor Powiatowego Wydziału Zarządzania Kryzysowego w Pułtusku Robert Dynak, został wysoko oceniony przez przedstawicieli Rządowego Centrum Bezpieczeństwa.

Red.

Fotografia: Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego w Pułtusku

Wykłady otwarte profesora Piotra Sienkiewicza

11 października 2011 r. odbył się wykład otwarty nt. *Bezpieczeństwo imprez masowych*.

Temat wykładu stanowił swoiste odbicie trwającego od kilku lat, i to niekoniecznie w kontekście Euro 2012, zainteresowania różnymi aspektami bezpieczeństwa imprez masowych. Wiele uwagi tym problemom poświęcono podczas licznych konferencji i seminariów, także w AON. Może się zatem wydawać, że na temat bezpieczeństwa imprez masowych powiedziano niemal wszystko. Podczas wykładu zwrócono uwagę na użyteczność nowoczesnej analizy systemowej w procesie projektowania systemu bezpieczeństwa imprez masowych typu mecze piłkarskie lub koncerty rockowe. Sięgnięto do doświadczeń brytyjskich, wyróżniając przedsięwzięcia, dzięki którym osiągnięto pożądany poziom bezpieczeństwa społecznego. Wykład kończyła prezentacja autorskiej *metodyki ewakuacji ryzyka zagrożeń bezpieczeństwa imprez masowych* (MERIM), która powstała w ramach pracy badawczej realizowanej na WBN przez prof. Sienkiewicza i dr. Świebodę.

Fot. Z. Rutkowski

10 listopada wykład otwarty poświęcony był *bezpieczeństwu organizacji wirtualnych*.

Jednym ze skutków rozwoju społeczeństwa informacyjnego było wyłonienie się tzw. organizacji wirtualnych, zaś samo społeczeństwo informacyjne postrzegane jest jako „społeczeństwo sieci" (M. Castells) bądź „społeczeństwo ryzyka" (U. Beck). Zwrócono uwagę na liczne – według profesora zbyt liczne – posługiwanie się

w badaniach społecznych metaforami, zamiast modelami, wśród których wirtualność pojawia się nader często. Wirtualność to „możliwy (teoretycznie), mogący zaistnieć" (według słownikowych źródeł). Z kolei organizacja wirtualna to czasowa sieć podmiotów połączonych ze sobą dzięki sieci informacyjnej, w celu dzielenia zasobów i kosztów dostępu do nowych obszarów działania. Często za metaforę organizacji wirtualnej (sieciowej!) uznaje się np. macierz lub heterarchię, w której nie obowiązują klasyczne zasady podległości i rozkazodawstwa, niemniej jednak występuje tu zredukowana hierarchia. Sieciowość i wirtualność (realna lub potencjalna), samoorganizacja i adaptacyjność, nieliniowość i niedeterminizm (chaos lub stochastyczność) przyjęto jako cechy systemowe wyłaniających się organizacji wirtualnych. Szczególną zaś uwagę w wykładzie skupiono na bezpieczeństwie i niezawodności systemów o strukturach sieciowych, dokonując prezentacji wybranych modeli sieci i metod analizy ryzyka zagrożeń bezpieczeństwa sieci (np. komunikacyjnej, informacyjnej, energetycznej itp.).

8 grudnia wykład otwarty dotyczył *bezpieczeństwa cyberprzestrzeni.*

Wykład nawiązywał do debaty, która odbyła się 17 października, zaś jej organizatorem było Stowarzyszenie Euro-Atlantyckie (SEA). Debatę nt. *Bezpieczeństwo cyberprzestrzeni RP* prowadził prof. Sienkiewicz, stąd większość wykładu dotyczyła poruszonych tam problemów, takich jak: cyberprzestrzeń to nowy wymiar pola walki i bezpieczeństwa narodowego; czy możliwy jest w Polsce cybernetyczny Pearl Harbor; czy możliwe jest ogłoszenie stanu wyjątkowego z powodu zagrożenia cybernetycznego; wnioski z Rządowego Programu Ochrony Cyberprzestrzeni RP na lata 2011–2016.

Wykład zakończyła propozycja profesora, dotycząca teoretycznych podstaw „cyberprzestrzeni" rozpatrywanej jako złożony system ewoluujący, będący swoistą syntezą infosfery, socjosfery i technosfery (teleinformatycznej infrastruktury), przedstawiona w artykule pt. *Ontologia cyberprzestrzeni* (2010).

Red.

Inauguracja roku akademickiego 2011/2012

3 października 2011 r. w AON zainaugurowano nowy rok akademicki 2011/2012.

W uroczystości wzięli udział m.in. wiceminister obrony narodowej Czesław Mroczek, zastępca szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego dr Zdzisław Lachowski, dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego MON dr Ewa Trojanowska, biskup polowy WP JE ks. bp dr Józef Guzdek, prawosławny ordynariusz wojskowy ks. bp prof. dr hab. Jerzy Pańkowski. ewangelicki biskup wojskowy ks. bp ppłk Mirosław Wola, burmistrz Dzielnicy Rembertów Agnieszka Kondeja, przedstawiciele wojskowego korpusu dyplomatycznego, a także rektorzy i prorektorzy zaprzyjaźnionych uczelni wojskowych i cywilnych.

Potencjał naukowo-dydaktyczny AON to 174 pracowników: 23 profesorów, 40 doktorów habilitowanych oraz 111 doktorów

Na wstępie rektor-komendant AON gen. dyw. dr inż. Romuald Ratajczak podsumował miniony rok akademicki. W swoim wystąpieniu podkreślił, iż Akademia łączy kształcenie i doskonalenie kadr oficerskich zgodnie z potrzebami sił zbrojnych oraz kształcenie dużej rzeszy studentów cywilnych dla obszaru obronności i bezpieczeństwa państwa.

Po ślubowaniu i odebraniu indeksów przez rozpoczynających naukę studentów zostały wręczone dyplomy doktora habilitowanego oraz doktora, a najbardziej zasłużeni nauczyciele otrzymali z rąk wiceministra Czesława Mroczka Medale Komisji Edukacji Narodowej oraz wyróżnienia przyznane przez ministra obrony narodowej.

Wykład inauguracyjny nt. *Europa w polityce bezpieczeństwa Stanów Zjednoczonych* przeprowadził dyrektor warszawskiego biura The German Marshall Fund of the United States prof. Andrew Michta.

Blisko 8800 osób kształci się na studiach i kursach w AON

Wykład zostanie opublikowany w nr. 4(85) 2011 „Zeszytów Naukowych AON".

Red.

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Nowy skład Uczelnianej Rady Samorządu Studentów

29 września członkowie Uczelnianej Rady Samorządu Studentów wybrali na jej nowego przewodniczącego Piotra Kłosa.

Zastępcą przewodniczącego został Arkadiusz Szkop. Obaj przewodniczący są studentami III roku studiów licencjackich na kierunku bezpieczeństwo narodowe, na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego.

W skład Uczelnianej Rady Samorządu Studentów AON wchodzą: z Wydziału Zarządzania i Dowodzenia – Karolina Komuda (przewodnicząca), Agnieszka Lewandowska (sekretarz, finansista), Agnieszka Samociuk (koordynator ds. prawnych), Alicja Markiewicz, Edyta Grunt, Jakub Bielecki, Piotr Narojczyk, Paweł Biniarz; z Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego – Katarzyna Felisiak (przewodnicząca), Jan Kamiński (koordynator ds. prawnych), Małgorzata Krukowska (koordynator ds. organizacji studenckich), Łukasz Michalec, Paulina Zaremba (koordynator ds. eventów), Katarzyna Żaroń (koordynator ds. eventów) oraz Przemysław Oskaldowicz (koordynator ds. socjalnych i bytowych – przewodniczący Rady Mieszkańców Domu Studentów).

Ponadto powstały komisje do spraw: dydaktycznych, kultury i promocji, a także finansów i administracji.

Red.

Fot. Z. Rutkowski

XII zjazd Komisji Uczelni Mundurowych

W dniach 3–6 listopada 2011 r. po raz pierwszy w historii Akademii odbył się XII już zjazd Komisji Uczelni Mundurowych.

Komisja ta jest branżową komisją Parlamentu Studentów Rzeczypospolitej Polskiej i zrzesza studentów uczelni mundurowych: Akademii Marynarki Wojennej, Wojskowej Akademii Technicznej, Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych, Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych, Szkoły Głównej Straży Pożarnej, Wyższej Szkoły Policyjnej oraz od ponad roku Akademii Obrony Narodowej.

Nasza uczelnia, reprezentowana przez Uczelnianą Radę Samorządu Studenckiego, podpisała umowę o stowarzyszeniu z KUM już w 2010 r., ale dopiero na ostatnim zjeździe podpisano uchwałę o przyznaniu Akademii jednego mandatu (prawa głosu), tworząc z nas pełnoprawnego członka komisji. Jak do tej pory, delegatami do komisji byli: Daniel Mazurek, Jakub Ognik, Łukasz Michalec i Arkadiusz Szkop.

Fot. Z. Rutkowski

Zgodnie z programem zjazdu delegaci zostali zapoznani z historią oraz ofertą edukacyjną Akademii Obrony Narodowej. Podczas spotkania z rektorem-komendantem AON gen. dyw. dr. inż. Romualdem Ratajczakiem poruszyli zagadnienia najistotniejsze dla kształcenia żołnierzy zawodowych w Polsce, m.in. dotyczące nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i perspektywy funkcjonowania szkolnictwa wojskowego. Uczestnicy spotkania zostali również zapoznani z działalnością Centrum Symulacji i Komputerowych Gier Wojennych.

Podczas paneli dyskusyjnych omawiane były koncepcje zasadniczych projektów Komisji Uczelni Mundurowych oraz sposoby zacieśnienia współpracy z Parlamentem Studentów RP (pełna lista tematów, przebieg dyskusji oraz dokładna relacja z wyborów będzie zawarta w Protokole z XII zjazdu, który wkrótce zostanie opublikowany na stronie internetowej www.kum.edu.pl).

Wybrano również nowe władze. Przewodniczącym został st. mat pchor. Piotr Bidziński z Akademii Marynarki Wojennej, zastępcą przewodniczącego – st. szer. pchor. Piotr Jakubowski z Wojskowej Akademii Technicznej, zaś sekretarzem – sekc. pchor. Tomasz Nosal ze Szkoły Głównej Straży Pożarnej.

Łukasz Michalec

III Studenckie Forum Jakości

Przedstawiciele Uczelnianej Rady Samorządu Studentów AON Karolina Komuda oraz Arkadiusz Szkop mieli niepowtarzalną okazję uczestniczyć w III Studenckim Forum Jakości, zorganizowanym w dniach 28–30 października 2011 r. w Poznaniu.

Studenckie Forum Jakości to program cyklicznych konferencji, poświęconych różnorodnym aspektom procesu podnoszenia jakości kształcenia. Myślą przewodnią SFJ jest stworzenie platformy wzajemnej wymiany poglądów oraz doświadczeń przedstawicieli środowiska studenckiego. Kolejne – trzecie już – forum zostało przygotowane przez Parlament Studentów RP, Parlament Samorządu Studentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Fundację na rzecz Studentów i Absolwentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu „Universitatis Posnaniensis", przy współpracy z Państwową Komisją Akredytacyjną.

Uroczystego otwarcia forum dokonali: Dominika Kita – przewodnicząca Parlamentu Studentów RP, Marta Gruszczyńska – przewodnicząca Parlamentu Samorządu Studentów Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, oraz Mateusz Gołębiowski – prezes Zarządu Fundacji „Universitatis Posnaniensis".

Podczas obrad poruszono takie tematy, jak: nowelizacja ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym a jakość kształcenia; wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia – ankietyzacja oczami studentów; zagadnienie monitoringu losu absolwentów jako możliwości dla uczelni i studentów; Krajowe Ramy Kwalifikacji – co to znaczy dla studiów i studenta? Ostatni z tematów omówiły członkinie Zespołu Ekspertów Bolońskich prof. Ewa Kraskowska oraz prof. Maria Ziółek (przewodnicząca zespołu), a także odpowiedziały na wszystkie dręczące nas pytania.

Wspaniała atmosfera, doskonale przygotowani prelegenci oraz żywa dyskusja nad jakością kształcenia świadczą o najwyższych standardach konferencji.

Karolina Komuda

Trzy lata Erasmusa w AON

Minęły dwa lata od momentu wprowadzenia w Akademii programu Erasmus. Do niedawna niewiele osób wiedziało o jego istnieniu, podczas gdy obecnie chętnie korzystają z niego zarówno nasi studenci, jak i wykładowcy. O tym, jakie były początki programu Erasmus w naszej uczelni, jak przebiega jego rozwój oraz jakie są plany na przyszłość, opowiadają uczelniany koordynator programu Erasmus ppłk Andrzej Soboń oraz specjalista programu Erasmus Olga Ścigała.

Jakie były początki wprowadzania programu Erasmus w naszej uczelni?

Program Erasmus uruchomiono w AON w 2009 r., pomimo że Polska dołączyła do niego w roku 1998. Proszę zauważyć, jaką drogę musiała przejść Akademia, aby dogonić inne polskie uczelnie – beneficjentów programu. Tak naprawdę to w listopadzie obchodzimy trzecią rocznicę powołania Erasmusa w uczelni, ponieważ w 2008 r., po wyrażeniu zgody przez Senat AON, została złożona aplikacja o pozyskanie Karty Uczelni Erasmusa. Tylko dzięki przychylności władz uczelni i dziekanów wydziałów możliwe było przygotowanie AON do uczestnictwa w programie od roku akademickiego 2009/2010.

Przypomnijmy, że program Erasmus umożliwia studentom i pracownikom naukowym wyjazdy za granicę, aby tam mogli studiować, odbyć praktykę, czy też realizować zajęcia dydaktyczne. Panie pułkowniku, czy to wszystko jest finansowane z budżetu Unii Europejskiej?

Należy doprecyzować, że program Erasmus umożliwia jeszcze realizację wyjazdów szkoleniowych przez pracowników Akademii, w tym niebędących nauczycielami, oraz organizację innych przedsięwzięć dydaktycznych typu kursy intensywne lub szkoły letnie. Akademia Obrony Narodowej od momentu przystąpienia do programu Erasmus korzysta z „erasmusowego" budżetu na równych prawach z resztą uczelni wyższych. Dzięki temu wzrosła liczba wyjeżdżających pracowników AON, a także stały się powszechne wyjazdy naszych studentów. W dotychczasowej działalności programu w uczelni już 192 osoby skorzystały z tej możliwości, a liczbę uczestników w 2011 r. szacuje się na ponad 150. To niełatwe zadanie administracyjne wymusiło konieczność powołania i rozwoju zespołu ds. procesu bolońskiego, co przyczyniło się do zatrudnienia drugiej osoby – pani Olgi Ścigały. Zauważmy, że nie tylko nasi studenci przebywają w uczelniach poza granicami kraju, ale również w AON pobierają już naukę kolejni studenci z wymiany. Dotychczasowy budżet, jaki pozyskaliśmy dla uczelni na tę działalność, to prawie 295 tysięcy euro, a finanse, jakimi dysponuje Akademia na ten rok akademicki, to niemalże 182 tysiące euro.

Jakie wnioski możemy wyciągnąć po dwóch latach działalności programu w AON?

To bardzo trudne pytanie, ale jestem przekonany, że stało się oczywiste, nie ma dobrej edukacji, kontaktów międzynarodowych oraz stałej współpracy z uczelniami partnerskimi w Europie bez udziału w programie Erasmus. Naszym zadaniem jest kształcenie studentów tak, aby byli dobrze przygotowani do pracy nie tylko na rynku polskim, ale i globalnym. Zarówno dla nauczycieli, jak i studentów jest na to sposób – udział w programie Erasmus! Perspektywy studiowania za granicą to nie tylko sama nauka, ale także szanse na wiele innych możliwości rozwoju i poszerzania horyzontów myślowych dla naszych stypendystów. Jeżeli dodamy jeszcze konieczność prowadzenia zajęć dla zagranicznych studentów w języku angielskim, przyjmowania zagranicznych wykładowców oraz możliwość prowadzenia dodatkowych inicjatyw z innymi uczelniami zagranicznymi, takich jak Kurs Intensywny 2012, to łatwo możemy przekonać, i to nawet najtwardszych przeciwników tego programu, o słuszności decyzji podjętej w 2008 r.

Fot. Z. Rutkowski

Pani Olgo, pracowała Pani w komórce erasmusowej w Szkole Głównej Handlowej, a od stycznia 2011 r. w Akademii. Jak ocenia Pani dostępność programu Erasmus w AON?

W Akademii Obrony Narodowej każdy student, który spełni warunki formalne (status studenta, wszystkie zaliczenia w dziekanacie, średnia ocen) ,może wyjechać na stypendium, co w SGH nie było takie oczywiste ze względu na bardzo dużą konkurencję wśród studentów w stosunku do posiadanych możliwości wyjazdowych.

Czy mogłaby Pani przypomnieć zasady i warunki wyjazdów stypendialnych dla studentów?

W trakcie procesu rekrutacyjnego brane są pod uwagę następujące kryteria: co najmniej 4,0 jako średnia ocen, zgoda dziekana na wyjazd, znajomość języka obcego, zgodność „Porozumienia o programie zajęć" z kierunkiem studiów, inne, dodatkowe osiągnięcia, np. stypendia naukowe, działalność na rzecz uczelni.

Najbardziej popularne są wyjazdy na jeden semestr. W których uczelniach mogą obecnie uczyć się studenci AON i czy warto do nich wyjechać?

Studenci mają do wyboru 28 uczelni w takich krajach, jak: Czechy, Słowacja, Węgry, Łotwa, Litwa, Estonia, Francja, Niemcy, Turcja, Hiszpania i Portugalia. Wybór uczelni uzależniony jest od kierunku studiów danej osoby.

Studentom z kierunków bezpieczeństwo narodowe, bezpieczeństwo wewnętrzne sugerujemy następujące uczelnie: Univerzita Obrany (Brno – Czechy), Akadémia Ozbrojených Síl (Liptovský Mikulasz – Słowacja), Military Academy of Lithuania (Wilno – Litwa), Masaryk University (Brno – Czechy), National Military University V. Levski (Veliko Trnowo – Bułgaria).

Fot. Z. Rutkowski

Studentów na kierunku logistyka zainteresują: University of Zilina (Zilina – Słowacja), Riga Technical University (Ryga – Łotwa), Transport and Telecomunication Institute (Ryga – Łotwa), Todor Kableshkov Higher School of Transport (Sofia – Bułgaria).

Studenci z kierunków: zarządzanie, zarządzanie zasobami ludzkimi, europeistyka, stosunki międzynarodowe, historia, administracja, powinni zainteresować się uczelniami: Universitat Internacional de Catalunya (Barcelona – Hiszpania), Vilniaus Universitetas (Wilno – Litwa), Univerzita Mateja Bela (Bańska Bystrzyca – Słowacja), Ecole de Commerce Europeenne (Lyon – Francja), Zrinyi Miklos (Budapeszt – Węgry), Tomas Bata University (Zlin – Czechy), Daugavpils University (Łotwa), Suleyman Demirel University (Isparta – Turcja), Polis Akademisi (Ankara – Turcja), Universita degli Studi di Brescia (Brescia – Włochy), Universidad de Almeria (Hiszpania), Universidad de Castilla-La Mancha (Cuenca – Hiszpania), Università Degli Studi Del Molise (Campobasso – Włochy), Universidade do Porto (Portugalia), Helmut-Schmidt-Universität – Universität der Bundeswehr (Hamburg – Niemcy).

Dla studentów specjalności zarządzanie lotnictwem prawdziwymi perłami będą uczelnie: Estonia Aviation Academy (Tartu – Estonia), Universidade Lusofona de Humanidades e Tecnologias (Lizbona – Portugalia).

Stale trwają prace nad nawiązywaniem nowych umów partnerskich, a zatem lista dostępnych szkół będzie się zwiększać. W codziennej działalności zespołu ds. procesu bolońskiego (Biura Programu Erasmus) kierujemy się zasadą, że człowiek jest najlepszą inwestycją, stąd z pasją i przekonaniem doradzamy, pomagamy w formalnościach i motywujemy studentów do podjęcia przygody, jaką jest wyjazd na studia zagraniczne! Jesteśmy aktywnie wspierani przez Erasmus Student Network AON i za tą współpracę serdecznie dziękujemy!

Kiedy rozpocznie się rekrutacja na kolejne wyjazdy w ramach programu?

Kolejny nabór rozpoczniemy w styczniu 2012 r. i będzie dotyczył wyjazdów na przyszły rok akademicki 2012/2013. Szczegółowe informacje pojawią się na stronie internetowej. Ponadto każdego miesiąca zapraszamy wszystkich zainteresowanych wyjazdami w ramach programu Erasmus na spotkania informacyjne.

Dziękuję za rozmowę

Rozmawiała Ewa Kostka

Orientation week

Już po raz drugi w historii AON odbył się „orientation week", czyli tydzień powitalny dla studentów zagranicznych programu Erasmus. Przyjechali oni do Akademii na studia lub praktyki w semestrze zimowym 2011/2012.

Wydarzenie to miało miejsce w dniach 11–16 października br. Jego uczestnikami było dwunastu studentów zagranicznych programu Erasmus, ich polscy opiekunowie, tzw. mentorzy, oraz przedstawiciele ESN AON, którzy pomogli studentom zaaklimatyzować się w nowym miejscu, a także zaplanowali ciekawy program tygodniowy, obejmujący m.in. zwiedzanie Warszawy i uczestnictwo w wydarzeniach kulturalnych.

We wtorek 11 października w Klubie AON odbyło się spotkanie powitalne studentów z udziałem władz uczelni i wydziałów: prorektora ds. naukowych dr. hab. Andrzeja Glena, dziekana Wydziału Bezpieczeństwa Narodowego płk. dr. hab. inż. Macieja Marszałka oraz dziekana Wydziału Zarządzania i Dowodzenia płk. prof. dr. hab. inż. Jarosława Wołejszo. Po uroczystym wręczeniu legitymacji nowi studenci zwiedzili Salę Tradycji oraz teren kampusu. Dowiedzieli się, jak funkcjonuje Biblioteka oraz z jakich usług mogą skorzystać w Akademickim Ośrodku Sportu. Pełen wrażeń dzień zakończył się konkursem karaoke w jednym z warszawskich klubów.

12 października studenci zapoznali się z polskim systemem ochrony zdrowia (prezentacja Biura Programu Erasmus) oraz poznali sposób funkcjonowania ESN AON. Popołudnie minęło na zwiedzaniu Starego Miasta.

13 października był dniem przeznaczonym na zgłębianie historii polskiej wojskowości w Muzeum Wojska Polskiego. Pozostałą część dnia wypełnił spacer po Łazienkach Królewskich oraz wspólna zabawa w kręgielni.

14 października studenci zwiedzili Muzeum Powstania Warszawskiego. Multimedialny sposób przedstawienia ekspozycji przyczynił się do lepszego przekazania wiedzy o najnowszej historii Polski. Wieczorne „tea meeting", czyli jedno z cyklicznych spotkań integracyjnych, nie tylko pomogło studentom poznać się wzajemnie, ale również stanowiło płaszczyznę do zetknięcia się z polskimi tradycjami.

„Orientation week" zakończył się w sobotę 15 października zwiedzaniem Zamku Królewskiego w Warszawie.

Olga Ścigała
Fotografie: Zdzisław Rutkowski

W semestrze zimowym naukę w Akademii podjęli studenci z:
- Hiszpanii (Universidad de Almeria): Laura Maria Garcia Ruiz, Jesus Martinem Muley oraz Alvaro Plaza Garcia;
- Słowacji (The Technical University of Koszice): Andrea Lederleitnerova oraz Eva Pilova;
- Czech (Univerzita Obrany): Petr Homola;
- Wegier (Zrinyi Miklós National Defence University): Dora Szijj oraz Petr Doka;
- Bułgarii (National Military University Bulgaria): Viktor Stefanom oraz Dimitar Despot;
- Turcji (Suleyman Demirel University): Mert Dilsen.

Koło Naukowe „Młoda Europa"...

w Parlamencie Europejskim

W dniach 11–18 lipca 2011 r. członkowie Koła Naukowego „Młoda Europa" oraz studenci innych warszawskich uczelni zwiedzali Parlament Europejski w Brukseli. Wyjazd ten był możliwy dzięki zaproszeniu europosła Pawła Zalewskiego.

Pierwszym punktem naszej wycieczki było zwiedzanie Pałacu w dzielnicy Charlottenburg oraz Stadionu Olimpijskiego w Berlinie. W trakcie pieszej wycieczki nie można było nie zauważyć berlińskich misiów, które były umiejscowione w różnych zakątkach miasta i reprezentowały poszczególne państwa, w tym również Polskę. Następnie trasa naszej wędrówki wiodła od Gmachu Reichstagu, przez Bramę Brandenburską, koło Pomnika Pomordowanych Żydów Europy, Sony Center przy Placu Poczdamskim, i kończyła się przy Checkpoint Charlie. Większa część pieszej wyprawy poświęcona była burzliwiej historii Berlina, związanej z istnieniem Muru Berlińskiego. Mieliśmy okazję zaobserwować, gdzie dokładnie przebiegała granica między Berlinem Zachodnim a Berlinem Wschodnim, i zobaczyć pozostałości muru. Wycieczkę zakończyliśmy zwiedzeniem okolicy ulicy Unter den Linden – historycznie głównej ulicy Berlina.

Po całodziennym zwiedzaniu Berlina wyruszyliśmy do miejsca docelowego naszej wycieczki – Belgii, gdzie przez cały okres pobytu byliśmy zakwaterowani w Domu Polskim w przepięknym mieście Comblain-La-Tour. Po dotarciu do Brukseli jej zwiedzanie rozpoczęliśmy od znajdującego się na przedmieściach miasta Atomium – monumentalnego modelu kryształu żelaza, oraz ogrodów królewskich: japońskiego i chińskiego. Następnie dotarliśmy do Parlamentu Europejskiego, gdzie czekał już na nas przewodnik, który w skrócie przedstawił działalność parlamentu i jego misję. Będąc na Sali Plenarnej poznaliśmy kilka ciekawostek, na przykład że rzadko żartuje się podczas obrad, ponieważ tłumacze mają problem z przekładem. Kolejnym miejscem, które odwiedziliśmy w Brukseli, był Parc du Cinquantenaire (Park Jubileuszowy), w którym mieszczą się muzea. Celem naszej wędrówki było Muzeum Wojskowości, które posiada wiele eksponatów z różnych zakresów: lotnictwa, marynarki wojennej, wojsk lądowych. Można się tam sfotografować w samolocie i dotknąć wielu eksponatów. Następnie odwiedziliśmy Pałac Sprawiedliwości – budynek sądu w Brukseli, i z tego miejsca rozpoczęliśmy indywidualne zwiedzanie stolicy. Miejsca, które zobaczyliśmy po drodze, to główne zabytki tego miasta, m.in. Grand Place – rynek główny, i Manneken Pis (siusiający chłopiec) – słynna rzeźba-fontanna. Co ciekawe, nie wszyscy wiedzą, że chłopczyk nie jest jedyną siusiającą rzeźbą w tym mieście. W małej uliczce mieści się Jeanneke Pis – czyli siusiająca dziewczynka. W przewodniku wyczytaliśmy, że w Brukseli jest jeszcze rzeźba siusiającego psa, jednak tej wiadomości nie potwierdziliśmy. Ostatnim punktem naszego zwiedzania była Katedra św. Michała i św. Guduli. To było nasze miejsce spotkania. Na szczęście wszyscy zaopatrzeni w mapy stawili się w umówionym miejscu na czas.

Fot. E. Kostka

Kolejne dni były równie ciekawe. Udało nam się zwiedzić państwa graniczące z Belgią – Holandię i Luksemburg. Odwiedziliśmy dwa miasta szczególnie dla nas ważne: Maastricht i Luksemburg. Każdy z nas odkrył w nich miejsca, do których prawdopodobnie wróci w przyszłości. W drodze powrotnej odwiedziliśmy Spa, Akwizgran w Niemczech oraz piękną katedrę w Trewirze, przed którą znajdował się robot piszący manuskrypt na wielkiej beli papieru. Tam też niektórzy zwiedzili Muzeum Karola Marksa.

Wyjazd ten był wyjątkowy – pozwolił „Młodej Europie" nie tylko zwiedzić „starą" Europę, ale był też okazją do bliższego poznania się i zawarcia nowych znajomości. Jesteśmy wdzięczni panu Pawłowi Zalewskiemu za zaproszenie i mamy nadzieję, że zwiedzanie Parlamentu Europejskiego stanie się dobrym zwyczajem studentów europeistyki i nie tylko. Każdy student powinien wiedzieć, gdzie i w jaki sposób podejmuje się decyzje w Brukseli, a może któryś z nich będzie tam kiedyś pracował. Polecamy – Europa jest piękna.

Ewelina Rapa – prezes koła „Młoda Europa"
Współpraca: dr Agnieszka Legucka – opiekun koła

w Wilnie

Koło Naukowe „Młoda Europa" w dniach 7–14 października 2011 r. wzięło udział w projekcie „Let's change, let's make a change", organizowanym przez Lietuvos Jaunimo Turizmo Centras, pod patronatem programu Unii Europejskiej „Youth in Action", oraz współfinansowanym przez Komisję Europejską.

Udział w projekcie wzięli również studenci i uczniowie z Rumunii, Węgier, Łotwy oraz Litwy. Program zakładał skupienie uwagi uczestników na problemach współczesnej Europy, jakimi są dyskryminacja, emigracja i bezrobocie wśród młodzieży. Przeprowadzone w kraju badania, w tym ankiety, miały nam pomóc w prowadzeniu debaty oraz przedstawieniu sytuacji panującej w Polsce – w obszarze każdego z wymienionych powyżej problemów. Takie samo zadanie zostało postawione przed każdą grupą narodowościową. Dzięki dyskusji bardzo dokładnie poznaliśmy problemy innych krajów, przekonaliśmy się również, iż mimo odmienności kultur i niekiedy dużej odległości nasze państwa borykają się z bardzo zbliżonymi trudnościami, jeśli chodzi o dyskryminację, wzmożoną emigrację zarobkową do krajów zachodnioeuropejskich czy duże bezrobocie wśród młodych ludzi. Jednym z punktów programu było również spotkanie z przedstawicielem wileńskiego Centrum Pracy, gdzie poznaliśmy tajniki dobrego CV oraz listu motywacyjnego, a także nauczyliśmy się pisać obie formy w sposób atrakcyjny dla pracodawcy.

Oczywiście, poza pracą badawczą nie zabrakło okazji do nawiązania nowych znajomości i przyjaźni. Podczas „wieczoru międzykulturowego" mieliśmy szansę poznać zwyczaje i kulturę kolegów oraz koleżanek z zagranicy. Każdy z nas zajadał się smakołykami z Węgier, Litwy, Łotwy czy Rumunii, słuchając przy tym narodowych pieśni i podziwiając piękne tańce oraz stroje.

Organizatorzy bardzo skrupulatnie zadbali o to, by we wszystkich przedsięwzięciach grupy zadaniowe były wielonarodowościowe. Szczególnie mocno wszystkim członkom koła zapadła w pamięci gra miejska, w której – poza możliwością dokładnego zwiedzenia przepięknego Wilna – mieliśmy po raz pierwszy okazję współpracować z nowo poznanymi osobami, sprawdzić nasze zdolności kooperacji w grupie, a ponadto świetnie się bawić, wykonując przygotowane dla nas zadania! Codziennie organizowano także gry zespołowe, które zbliżały nas do siebie oraz przygotowywały do finalnego eventu, którym było przedstawienie dla litewskiej młodzieży gimnazjalnej. Zatrudnieni aktorzy pomagali nam zdobyć pewność siebie, poznać nowe techniki gry aktorskiej, współpracować z grupami młodzieży, a przede wszystkim przybliżali nam idee wystąpień typu forum theatre. Miało temu również służyć spotkanie w domu kultury Fluxus Ministerija oraz w Operze Narodowej, gdzie po zwiedzaniu pięknego gmachu, przeprowadzono warsztaty teatralne. Ostatniego dnia projektu wspólnymi siłami zorganizowaliśmy przedstawienie typu forum theatre dotyczące problemu dyskryminacji, w którym wzięła udział litewska młodzież z pobliskiego gimnazjum. Przedstawienie okazało się ogromnym sukcesem! Zarówno uczestnicy projektu, jak i zaproszeni goście bawili się wspaniale!

Udział w projekcie „Let's change, let's make a change" okazał się niezwykłym przeżyciem. Poznaliśmy nowych przyjaciół, ich kulturę i zwyczaje. Lepiej zrozumieliśmy problem dyskryminacji, przyczyniliśmy się również do jego zwalczania poprzez naszą przyjaźń i tolerancję wobec wzajemnej odmienności. Dzięki zaaranżowanym spotkaniom i debatom na temat emigracji nauczyliśmy się, iż nie jest ona jedynym sposobem na zdobycie wymarzonych warunków życia i pracy. Rozwój osobisty, poprzez działanie w wolontariacie, zdobywanie doświadczeń zawodowych czy inwestycja w dalszą edukację każdego dnia będą przybliżać nas do obranych celów.

Anna Mroczkowska, Milena Sękowska
Współpraca: dr Agnieszka Legucka – opiekun koła „Młoda Europa"

Co nowego w KNSBN?

Rozmowa z Piotrem Leszczyńskim – nowym prezesem Koła Naukowego Studentów Bezpieczeństwa Narodowego, studentem III roku bezpieczeństwa narodowego

27 października 2011 r. został Pan wybrany prezesem KNSBN. Kto będzie Panu pomagał w zarządzie?

Na wiceprezesa wybrano Marka Klasę, natomiast na sekretarza Przemysława Zerę. Opiekunem naszego koła na dwa kolejne lata został ppłk Dariusz Majchrzak.

Na fotografii od lewej: Przemysław Zontek, Piotr Leszczyński (prezes koła) i Paweł Pomiankiewicz

Jakie korzyści mogą wynieść z członkostwa w kole studentki i studenci?

Członkostwo w kole to przede wszystkim szansa na rozwijanie swoich zainteresowań z zakresu tak interdyscyplinarnej dziedziny, jaką jest szeroko pojęte bezpieczeństwo. Wielu byłych członków koła z powodzeniem realizuje się zawodowo, np. w obszarze imprez masowych. Myślę, że bardzo pomogła im w tym wiedza zdobyta w ramach przedsięwzięć organizowanych przez KNSBN, takich jak: wykłady otwarte, spotkania z zaproszonymi specjalistami, czy wreszcie szkolenia i warsztaty. Celem członków KNSBN jest zatem zdobywanie umiejętności i doświadczeń przydatnych w przyszłej pracy.

Z jakimi instytucjami współpracuje koło?

KNSBN nawiązało współpracę z Wyższą Szkołą Policji w Szczytnie, Akademią Marynarki Wojennej w Gdyni i Wyższą Szkołą Bezpieczeństwa w Poznaniu. Bierze także udział w przedsięwzięciach organizowanych przez organy administracji publicznej i inne koła naukowe, takich jak np. Akademickie Forum Bezpieczeństwa w Toruniu.

Ile osób liczy obecnie koło i kto może do niego wstąpić?

KNSBN liczy obecnie 43 członków. Większość z nich należy do jednej lub kilku sekcji tematycznych, np. bezpieczeństwa imprez masowych lub strategiczno-obronnej.

Członkiem KNSBN może zostać każda studentka i każdy student Akademii Obrony Narodowej. Szczegółowe warunki członkostwa są określone w art. 4. Statutu KNSBN. W skrócie – wystarczy wypełnić deklarację dostępną na stronie studenciaon.pl, po czym wysłać ją na adres p.leszczynski10@gmail.com lub knsbn@aon.edu.pl. Wszystkich zainteresowanych serdecznie zapraszamy.

A jakie są plany na przyszłość?

Na pewno, jak co roku, podejmiemy się organizacji konferencji studenckiej – tym razem najprawdopodobniej na temat edukacji dla bezpieczeństwa – co byłoby kontynuacją pięcioletniej już tradycji koła. Oprócz tego mamy wiele innych pomysłów, o których będziemy informować na bieżąco społeczność akademicką.

Rozmawiała Ewa Kostka

Dzień Jednostki Wojskowej Komandosów

16 listopada 2011 r. w Akademii Obrony Narodowej odbył się Dzień Jednostki Wojskowej Komandosów.

Spotkanie składało się z dwóch części: plenarnej i wystawowej. Na pierwszej z nich prezentowane były referaty dotyczące wojsk specjalnych. Wystąpili: wykładowca AON dr Roman Kwećka (*Tradycja i rozwój wojsk specjalnych w Wojsku Polskim*), zastępca dowódcy wojsk specjalnych płk Jerzy Gut (*Dzień dzisiejszy wojsk specjalnych – zadania, organizacja i szkolenie*), zastępca dowódcy Jednostki Wojskowej Komandosów ppłk Sławomir Durmowicz (*Możliwości współdziałania jednostek regularnych z siłami specjalnymi podczas misji poza granicami kraju*; *Współczesne oblicze JW Komandosów – aktualny charakter jednostki, realizowane misje i zadania, system szkolenia oraz wyposażenia i uzbrojenia*), instruktor z Counter Strike RED Paweł Zaremba (*Szkolenie i działanie sił specjalnych w wybranych armiach świata*), były rzecznik prasowy MON i BBN Jarosław Rybak (*Prezentowanie jednostek specjalnych w mediach popular-*

nych. Dlaczego dziennikarze najchętniej piszą o komandosach, a jak powinni działać nie-komandosi, żeby zainteresować swoją działalnością media), oficer prasowy Jednostki Wojskowej Komandosów mjr Mariusz Jakubowski (*Służba w JW Komandosów – prestiż i odpowiedzialność*).

Drugą część spotkania stanowiła wystawa broni i wyposażenia komandosów – zarówno współczesnego, zaprezentowanego przez żołnierzy JW Komandosów, jak i historycznego, przedstawionego przez członków grup rekonstrukcji historycznej „Commando 62" i Samodzielnej Kompanii Commando).

Organizatorem Dnia Jednostki Wojskowej Komandosów była Sekcja Strategiczno-Obronna Koła Naukowego Studentów Bezpieczeństwa Narodowego pod opieką dr. Tomasza Limanowskiego. Spotkanie zostało zorganizowane we współpracy z: JW Komandosów, Wydziałem Bezpieczeństwa Narodowego AON, Kołem Naukowym Służb i Sił Specjalnych AON, Jednostką Strzelecką 1313 Związku Strzeleckiego „Strzelec" OSW.

Patronat medialny nad wydarzeniem objęły: „ARMIA", „Polska Zbrojna", konflikty.pl, Spec Ops, miesięcznik „Stosunki Międzynarodowe", Militarny Magazyn Specjalny „Komandos".

Marek Klasa

Fotografie: Zdzisław Rutkowski

Koło Naukowe Studentów Logistyki

Koło Naukowe Studentów Logistyki Akademii Obrony Narodowej jest organizacją, która zrzesza kilkudziesięciu studentów logistyki i zaprzyjaźnionych pracowników naukowych. Już od 10 lat zgłębia tajemnice szeroko rozumianej logistyki i innych dziedzin, które się z nią łączą. Wiedzę należy zdobywać nie tylko poprzez czytanie książek czy uczęszczanie na zajęcia. Koło daje studentom możliwość podpatrzenia „u źródła", jak funkcjonują przedsiębiorstwa branży TSL i jak rozwiązują swoje problemy, a wszystko dzięki licznym wyjazdom konferencyjnym i rozległej sieci kontaktów, jakie posiada nasza organizacja, nie tylko z firmami, ale także z innymi kołami studenckimi. Przynależność do KNSL AON niesie za sobą nie tylko szereg korzyści, bowiem każdy członek koła często jest stawiany przed wieloma wyzwaniami. Jednak żadne z problemów nie są nam straszne, ponieważ świetnie się znamy i wiemy, że możemy nawzajem na sobie polegać.

Na fotografii od lewej: Jarosław Nowicki, Paulina Piłat, Sławomir Nizioł, Alicja Markiewicz, dr Jacek Kurowski, Ewald Bednarczyk

Ubiegły rok w działalności KNSL AON można uznać za przełomowy, ponieważ dzięki swojej pracowitości i kreatywnym pomysłom w tworzeniu ciekawych projektów jesteśmy coraz bardziej rozpoznawani, i to nie tylko wśród przedstawicieli branży logistycznej, ale także w całej Polsce. Efekty naszej działalności, które odniosły wspaniały sukces, to Mię-

dzynarodowa Konferencja Studentów Logistyki nt. *Logistyka a bezpieczeństwo* oraz Akademia Bezpieczeństwa Łańcuchów Dostaw, czyli cykl kilkunastu spotkań z udziałem przedstawicieli świata nauki, biznesu oraz instytucji publicznych. Organizowana przez nas konferencja umożliwia integrację ośrodków akademickich z całego kraju i zagranicy, wymianę różnych poglądów na tematy z pogranicza logistyki i bezpieczeństwa, a także zapoznanie się z najlepszymi rozwiązaniami, stosowanymi w praktyce przez wielu różnych liderów biznesu. Wykłady otwarte ABŁD natomiast umożliwiają uczestnikom nabycie cennej wiedzy z zakresu bezpieczeństwa w łańcuchach dostaw. W roku akademickim 2010/2011 projekt objęty był patronatem Lloyd's Register Quality Assurance, a uczestnicy otrzymali certyfikaty potwierdzające udział.

W roku akademickim 2010/2011 członkowie KNSL AON uczestniczyli w dwunastu wyjazdach konferencyjno-studyjnych, na których wygłoszone zostały dwa referaty. Opracowano dwa autorskie rozwiązania typu *case study*. Koło zorganizowało również siedem wykładów otwartych oraz jedną międzynarodową konferencję naukową.

Sukcesem koła było także zajęcie trzeciego miejsca w konkursie zorganizowanym podczas dziesiątej edycji prestiżowej konferencji Forum Młodej Logistyki. Oprócz tak wysokiego miejsca KNSL AON wywalczyło również płatny staż w firmie logistycznej FM Logistics oraz wyróżnienie indywidualne, również w postaci stażu, w firmie Fiege.

Jako organizacja studencka działająca w Akademii co roku wybiera ona swoich przedstawicieli, którzy tworzą nowy zarząd. W tym roku akademickim na czele koła naukowego, z głową pełną pomysłów i zapałem do pracy, stanął wieloletni członek naszej organizacji – Sławomir Nizioł.

Pełen skład zarządu w roku akademickim 2011/2012 to: Sławomir Nizioł (prezes), Ewald Bednarczyk (wiceprezes ds. finansów), Jarosław Nowicki (wiceprezes ds. marketingu), Alicja Markiewicz (wiceprezes ds. organizacyjnych), Paulina Piłat (sekretarz).

Uroczyste przekazanie władzy nowemu zarządowi odbyło się podczas inauguracyjnego spotkania koła naukowego, połączonego z konwentem zapoznawczym dla nowych kandydatów, zainteresowanych wstąpieniem w nasze szeregi, którzy za cel postawili sobie poszerzenie swoich horyzontów myślowych, skonfrontowanie wiedzy teoretycznej o działalności branży TSL z tą funkcjonującą w praktyce. Nowy zarząd serdecznie podziękował dotychczasowemu za wkład, wysiłek i zaangażowanie nie tylko w sprawne funkcjonowanie koła, ale również intensywną promocję na arenie ogólnopolskiej, a za sprawą sztandarowego projektu – nawet na arenie międzynarodowej.

Wszystko to nie byłoby jednak możliwe, gdyby nie wytrwałość, gotowość do pomocy i liczne wskazówki naszego opiekuna dr. Jacka Kurowskiego, który wspiera naszą działalność na każdym kroku.

Rok akademicki 2011/2012 jest dla koła czase wyjątkowym. Właśnie w nim mija dekada funkcjonowania naszej organizacji. W związku z tym mamy w planach uwiecznienie jubileuszu specjalnymi nowatorskimi projektami oraz ulepszoną formą już istniejących.

Plan na rok akademicki 2011/2012 obejmuje:

- konferencję naukową studentów logistyki nt. *Logistyka a bezpieczeństwo 2012* – która będzie już III edycją tego wydarzenia na szczeblu międzynarodowym. Jesteśmy bardzo ambitnie i pracowicie nastawieni na przewyższenie dużego sukcesu poprzedniej konferencji,
- Akademię Bezpieczeństwa Łańcuchów Dostaw – frekwencja zeszłorocznej edycji tego projektu przerosła nasze najśmielsze oczekiwania, blisko 120 uczestników. Dlatego też w tym roku również wystartuje to przedsięwzięcie, ale tym razem poszerzymy je o warsztaty ze specjalistami branży TSL czy konkursy logistyczne,
- dziesiąte urodziny KNSL AON – z racji tego wspaniałego wydarzenia zostanie zorganizowana impreza okolicznościowa. Forma i sposób jej organizacji będą niespodzianką,
- współorganizację Parady Studentów 2012 – po raz pierwszy KNSL AON wraz z innymi warszawskimi kołami naukowymi będzie pomagać we współtworzeniu tego eventu, jakże ważnego dla każdego żaka,
- publikację naukową – w której zamieścimy wszystkie referaty, które zostały wygłoszone na wyjazdach konferencyjnych przez naszych członków, ale również materiały wygłoszone przez innych studentów w murach Akademii,
- wyjazdy i wycieczki studyjne – najważniejsza z nich to zapewne Hafen Hamburg, ale nie tylko,
- kontynuację realizacji projektu naukowo-badawczego,
- uczestnictwo w konferencjach i seminariach naukowych.

Zapraszamy wszystkie zainteresowane osoby do zasilenia naszych szeregów. Pamiętajcie, KNSL AON to nie tylko poszerzanie horyzontów wiedzy, ale i świetna zabawa! Jeden fakt pozostaje niezmienny – KNSL AON wprowadzi pozytywny zamęt w Wasze życie.

Paulina Piłat
Patryk Auerbach

Sekcja Spraw Studenckich (bl. nr 101, pok. nr 4),
czynna od poniedziałku do piątku w godz. 7.30–11.00 oraz 13.00–15.30,
tel. 22 681-38-76, e-mail: sss@aon.edu.pl

Nowe koło naukowe w Akademii

Rozmowa z przewodniczącą Koła Naukowego Sił i Służb Specjalnych Agnieszką Zielińską – studentką III roku bezpieczeństwa narodowego, specjalność bezpieczeństwo militarne

Kiedy powstało Koło Naukowe Sił i Służb Specjalnych i jak narodził się pomysł o jego utworzeniu?

KNSiSS powstało w marcu 2011 r. z inicjatywy studentów ówczesnego II roku bezpieczeństwa narodowego. Pomysł powstał na zajęciach seminaryjnych u dr. Tomasza Limanowskiego. Wraz z koleżankami i kolegami dużo dyskutowaliśmy na tematy związane z siłami i służbami specjalnymi. Dyskusjom i wymianom opinii nie było końca. Wreszcie zadecydowaliśmy o oficjalnej rejestracji w formie koła naukowego, aby m.in. móc zapraszać prelegentów jako zorganizowana grupa studentów AON.

Kto wszedł w skład zarządu?

Moim zastępcą został Paweł Pomiankiewicz, sekretarzem – Paweł Borkowski, członkami zarządu – Anna Guzal, Bartosz Drzewiecki i Kamil Piotrowicz, pełnomocnikiem zarządu ds. finansowych – Karolina Świątko, natomiast do zespołu redakcyjnego powołano Milenę Opłocką oraz Daniela Buraka. Funkcję opiekuna przez nadchodzące dwa lata będzie pełnił dr inż. Tomasz Limanowski. Wybór opiekuna koła był dla nas oczywisty.

Jakie są cele działalności koła?

Oprócz głównych celów, takich jak: inicjowanie i prowadzenie prac popularyzujących wiedzę o siłach i służbach specjalnych oraz dziedzin pokrewnych, budzenie zainteresowań naukowych i stwarzanie członkom KNSiSS warunków do pogłębiania wiedzy z obszaru nauk bezpieczeństwa narodowego, chcemy skupić się w dużej mierze na wspieraniu działań na rzecz niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej oraz jej bezpieczeństwa. Precyzując, członkowie KNSiSS uważają, że jedną z ważniejszych podstaw bezpieczeństwa naszego kraju jest wychowanie patriotyczne, promowanie wśród młodych ludzi służby wojskowej oraz służby dla ojczyzny. Cele te zagubiono w dobie profesjonalizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, dlatego chcemy to zmienić i przypomnieć, że troska o bezpieczeństwo naszej ojczyzny jest takim samym obowiązkiem każdego z nas, a nie tylko administracji państwa.

Jak wygląda struktura koła i czym zajmują się jej poszczególne sekcje?

KNSiSS składa się sekcji naukowych: wojsk specjalnych, wojskowych służb specjalnych oraz cywilnych służb specjalnych.

Nasza rozmówczyni Agnieszka Zielińska (siódma od lewej) na pamiątkowej fotografii z członkiem Combat Camery st. chor. Adamem Roikiem (szósty od prawej)

Sekcja Wojsk Specjalnych, której koordynatorem jest Kamil Niewiarowski, skupia się wokół historii współczesności polskich sił specjalnych. Obiektem jej zainteresowania jest uzbrojenie, wyszkolenie, funkcjonowanie, a także wkład polskich komandosów w konflikty zbrojne, zarówno te dawne, jak i obecne. Członkowie tej sekcji chcą poznać specyfikę polskich jednostek specjalnych, a w tym ich chwalebne sukcesy i gorzkie porażki.

Sekcja Wojskowych Służb Specjalnych, koordynowana przez Annę Guzal, zajmuje się działalnością wywiadu i kontrwywiadu wojskowego. Skupia się nie tylko na obecnych działaniach, ale także na historii wojskowych służb wywiadowczych. Celem sekcji jest poznanie specyfiki działań wywiadu i kontrwywiadu, zadań oraz uprawnień żołnierzy w obszarze działań służb specjal-

nych. Jej członkowie chcą zobaczyć, jak przedstawiają się one na tle innych państw, jakie do tej pory odniesiono sukcesy, a co należałoby jeszcze udoskonalić w przyszłości.

Sekcja Cywilnych Służb Specjalnych, zarządzana przez Darię Godek, obejmuje tematykę związaną z zasadami funkcjonowania i działalnością polskich cywilnych służb specjalnych: Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Celem sekcji jest poznanie nietypowych zagadnień, odnoszących się do wspomnianych służb, poszerzanie wiedzy poprzez organizowanie spotkań i seminariów z osobami zajmującymi się fachowo powyższą tematyką. Ponadto sekcja postara się przedstawić działalność polskich służb na tle międzynarodowym, czy też dokonać porównań z funkcjonowaniem służb specjalnych w innych państwach.

A jak obecnie rozwija się działalność koła?

Od momentu powstania koła odbyły się trzy zebrania członków, w tym jedno walne. Oprócz utworzenia sekcji uruchomiliśmy stronę internetową http://knsiss.weebly.com oraz fan page na facebooku. W listopadzie odbyło się także spotkanie z członkiem Combat Camery Adamem Roikiem, który zaprezentował materiały multimedialne zebrane w trakcie misji zagranicznych w polskich kontyngentach wojskowych (więcej na ten temat w artykule poniżej). Prezentacja chorążego Roika okazała się naszym wielkim sukcesem. Studenci zasypali gościa tyloma pytaniami, że zabrakło nam czasu na zaspokojenie ich głodu wiedzy. Po prezentacji Combat Camery nie mieliśmy wątpliwości, że chorąży Roik będzie naszym stałym gościem w Akademii. Otrzymał on również honorowe członkostwo w naszym kole. Zaraz po spotkaniu napłynęły propozycje stałego patronatu medialnego oraz mnóstwo deklaracji członkowskich od studentów. Współorganizowaliśmy również dzień Jednostki Wojskowej Komandosów w Akademii Obrony Narodowej wraz z Sekcją Strategiczno-Obronną KNSBN. Gościliśmy delegację z Dowództwa Wojsk Specjalnych oraz Jarosława Rybaka – byłego rzecznika prasowego MON i BBN, autora wielu publikacji na temat polskich sił specjalnych. Od naszych gości otrzymaliśmy naprawdę imponującą wiedzę oraz zapewnienie stałej współpracy i wsparcie w ramach naszego koła. Szczególnie chcemy tu podziękować płk. Jerzemu Gutowi, ppłk. Sławomirowi Drumowiczowi oraz ppłk. Ryszardowi Jankowskiemu.

Chcemy również skupić się na empirycznym aspekcie działalności naukowej. Odbyliśmy już warsztaty w jednostkach wojskowych – w 1. Brygadzie Pancernej w Wesołej oraz 2. Mazowieckim Pułku Saperów w Kazuniu. Mieliśmy okazję uczestniczyć w pokazie sprzętu oraz specjalistycznych szkoleniach, które przechodzą żołnierze w tych jednostkach.

Na grudzień zaplanowaliśmy spotkanie z gen. dyw. Bolesławem Izydorczykiem – byłym szefem Wojskowych Służb Informacyjnych oraz szefem Generalnego Zarządu Rozpoznania Wojskowego P-2 Sztabu Generalnego.

Życzę zatem samych sukcesów.

Rozmawiała Ewa Kostka

Udało mi się połączyć fotografię ze służbą w mundurze

Milena Opłocka z zespołu redakcyjnego KNSiSS rozmawia ze st. chor. Adamem Roikiem – członkiem zespołu reporterskiego Combat Camera z Dowództwa Operacyjnego Sił Zbrojnych.

steś fotografem Wojska Polskiego, członkiem Combat Camery, czy możesz opowiedzieć, jak zaczęła się Twoja przygoda z fotografią?

Swój pierwszy cyfrowy aparat kupiłem w trakcie misji w Iraku w 2004 r. Chcąc przybliżyć moje misyjne życie najbliższym, zająłem się fotografowaniem. W wolnych chwilach eksperymentowałem z ustawieniami aparatu i czytałem o fotografii. Chciałem, aby moje zdjęcia opisywały nie tylko konkretne wydarzenia, ale i moje emocje. Po powrocie z mi-

sji zdobyłem nagrodę w konkursie „Służba dla pokoju 2006". Po tym wydarzeniu skorzystałem z propozycji pracy, którą otrzymałem w korpusie prasowym WP. Odtąd miałem kontakt już nie tylko z profesjonalnym sprzętem fotograficznym, ale przede wszystkim z fotoreporterami i dziennikarzami wielu popularnych gazet. Mogłem szlifować warsztat, podglądając lepszych.

A jakie były początki Twojej współpracy z pozostałymi członkami zespołu reporterskiego – st. chor. Dariuszem Lewtakiem i chor. Sebastianem Kinasiewiczem?

Do Combat Camery dołączyliśmy z różnych jednostek i instytucji. Nasza współpraca zaczęła się więc dopiero w zespole. Z Darkiem znam się od 2009 r. Często pracowaliśmy razem. Przeżyliśmy wspólnie wiele stresujących sytuacji. To człowiek, na którym naprawdę można polegać. Sebastian natomiast dołączył do nas na początku 2011 r. Sprawdza się na ćwiczeniach w kraju i robi naprawdę dobre zdjęcia. Pod koniec 2011 r. pierwszy raz pojedzie na misję z naszywką Combat Camera.

Jak wygląda praca fotografa Wojska Polskiego, bo zapewne różni się od pracy zwykłego fotografa? Co należy do głównych zadań Combat Camery?

Fotograf wojskowy to przede wszystkim dokumentalista. Może być żołnierzem lub pracownikiem wojska. Realizuje materiały z wojskowych ćwiczeń i uroczystości. W odróżnieniu od pracy fotografa wojskowego fotoreporter Combat Camera musi być przygotowany do realizacji materiałów fotograficzno-filmowych w strefie działań wojennych. Mówiąc w skrócie, może walczyć i fotografować w tym samym czasie, a dodatkowo w miejscach, do których inni fotoreporterzy – ze względów bezpieczeństwa – nie zostaliby dopuszczeni.

Fot. Dariusz Lewtak

Wyjeżdżasz bardzo często, bywa, że kilkanaście razy w roku. Musi to być bardzo męczące?

Moja praca dostarcza mi dużo satysfakcji, a każdy wyjazd to nowe wyzwanie. W życiu bardziej męczą mnie bezczynność i nuda. Zdarzają się jednak momenty, kiedy mam ochotę wyłączyć telefon, zamknąć się w domu i przespać cały dzień.

Jak wygląda Twój dzień, kiedy jesteś na misji?

Dzień rozpoczynamy od śniadania. To bardzo ważne, ponieważ opuszczając bazę, nigdy nie wiemy, kiedy będziemy mogli do niej wrócić. Potem udajemy się na miejsce zbiórki. Po wieczornym briefingu wiemy już, z kim i gdzie jedziemy lub lecimy. Przed wyjazdem zadania i cel są konkretyzowane, następuje sprawdzenie łączności i uzbrojenia. Realizujemy swój materiał, zaczynając właśnie od tej zbiórki. Zajmujemy miejsca w wozach i ruszamy. Czasami są to żmudne, wielogodzinne patrole, czasami realizacja jakiegoś projektu pomocowego, innym razem przerzut wojska i sprzętu do jakiegoś rejonu. Nasi żołnierze organizują punkty kontrolne na drogach, szukają podłożonych w ich pobliżu ładunków wybuchowych, przeszukują wioski, gdzie mogliby znajdować się rebelianci lub ich składy uzbrojenia. Tego typu działania trwają kilka, a czasami kilkanaście godzin. Doraźnie organizowane są kilkudniowe operacje. Po powrocie do campu zgrywamy materiał i odpoczywamy. Wieczorem mamy już część materiału obrobionego na użytek dowództwa i biura prasowego. Idziemy spać dopiero wtedy, kiedy mamy już plan na kolejny dzień, a kamery, aparaty i broń są przygotowane do kolejnej akcji.

To, czym się zajmujesz, jest bardzo ryzykowne. Czy był kiedykolwiek taki moment, w którym bałeś się o swoje życie?

Tylko głupi się nie boi, a ja za głupca się nie uważam. Uczestniczyłem w wielu różnych akcjach. Niektóre były bardziej lub mniej ryzykowne. W każdej sytuacji dbałem o to, aby strach mnie nie sparaliżował, a raczej motywował do działania. Tak naprawdę w akcji jest mało czasu na strach. Dopiero po czasie na skroni pojawia się jakiś siwy włos.

Wiele osób twierdzi, że wyjazd na misję jest dla ludzi o mocnych nerwach i silnej psychice. Jak się czujesz, kiedy przez obiektyw aparatu widzisz dziecko z karabinem większym od niego samego?

To prawda, misje są dla ludzi o mocnych nerwach i silnej psychice.

Trzeba walczyć nie tylko z nieprzyjacielem, ale też z własnymi słabościami, tęsknotą, uczuciem permanentnego stresu oraz trudnymi warunkami klimatycznymi i geograficznymi. Duże znaczenie ma także wsparcie najbliższych lub jego brak. Każdy człowiek jest inny. Bywa, że doskonali żołnierze zawodzą, ale bywa i tak, że przeciętniacy stają się prawdziwymi bohaterami. Odpowiadając na drugą część pytania – na szczęście nigdy nie spotkałem dziecka z karabinem.

Czy oprócz tego masz jakieś inne wspomnienia, które wywarły na Tobie silne wrażenie?

Jestem wyczulony na krzywdę dzieci. To właśnie ich cierpienie najbardziej tkwi w mojej pamięci. Napatrzyłem się na nie zarówno w Iraku, jak i w Afganistanie. Wojna to nie tylko kule i wybuchy, to przede wszystkim bieda, brak czystej wody i pożywienia oraz choroby, które mnożą się z powodu braku odpowiedniej opieki medycznej.

Fot. Dariusz Lewtak

Czy czujesz się spełniony w tym, co robisz? Możesz śmiało powiedzieć, że jesteś jednym z niewielu ludzi, którzy robią w życiu to, co kochają i z tego żyją?

Rzeczywiście, udało mi się połączyć fotografię ze służbą w mundurze. Za zdjęcia opisujące działania naszych żołnierzy dostałem już kilka nagród fotograficznych, a za swoje działanie kilka medali. Nasze materiały ukazują się w mediach. Jestem z tego dumny, ale nie czuję się jeszcze spełniony. Mam poczucie, że wiele jest jeszcze do zrobienia. Nasze społeczeństwo wciąż zbyt mało wie o służbie polskich żołnierzy zarówno w kraju, jak i za granicą.

Dziękuję Ci bardzo za rozmowę i życzę wielu sukcesów w życiu prywatnym i zawodowym.

Dziękuję również i zapraszam do odwiedzania naszej strony www.do.wp.mil.pl oraz do przyłączenia się do nas na facebooku.

Rozmawiała Milena Opłocka

Lot w przestworza

Rozmowa z Filipem Dykiem, studentem III roku bezpieczeństwa narodowego oraz członkiem KNSiSS, który wziął udział w kursie spadochroniarskim w kieleckim aeroklubie

Kiedy podjąłeś się uczestnictwa w kursie spadochroniarskim?

Kurs rozpoczął się 22 czerwca 2011 r. i trwał trzy dni.

Jak wyglądał pierwszy dzień kursu?

Zaczęło się od spotkania organizacyjnego, wypełnienia mnóstwa dokumentów, w tym mało motywującego oświadczenia na temat ewentualnego ryzyka wypadku. Tego dnia omawiany był jeszcze zakres prawny wykonywania skoków, a także odbył się krótki wykład na temat fizyki stosowanej. Wtrącę jeszcze, że zanim pojechałem na kurs, musiałem przebrnąć przez formalności związane z wykonaniem niezbędnych badań lekarskich: RTG kręgosłupa – części lędźwiowej, EKG, pełnej morfologii oraz prześwietlenia klatki piersiowej. Ponadto czekały mnie jeszcze konsultacje okulistyczne i laryngologiczne. Całość badań kosztowała mnie blisko 200 zł, nie licząc oczywiście czasu i zdrowia, które traci się przy kontakcie ze służbą zdrowia.

Mam nadzieję, że następne etapy kursu były lepsze.

Drugiego dnia kursu omawiana była teoria lotu skoczka, czyli jak należy się zachować sekunda po sekundzie: w samolocie, jaką pozycję należy przybrać przy odejściu od sa-

molotu, jak sterować, przeciągać oraz odhamowywać spadochron, jak lądować, gasić czaszę i zbierać spadochron z ziemi. Zajęcia te odbywały się również w formie praktycznej. Ostatniego dnia zajęć omówiono sytuacje awaryjne oraz postępowanie w czasie ich trwania.

A jak wyglądał dzień, w którym wreszcie poszybowałeś w przestworza?

W sobotę 25 czerwca miałem wreszcie okazję skoczyć. Na początku musiałem zdać egzamin pisemny, a następnie rozpocząłem przygotowania do skoków. W moim przypadku oczekiwanie na wykonanie skoku, z powodu niekorzystnych warunków atmosferycznych, trwało 5 godzin. Gdy minęła godzina 17.00, nasz instruktor powiedział krótko: Filip, Bartek, Damian, szykujecie się – wtedy uśmiech zniknął z naszych twarzy i nie było już tak wesoło. Po założeniu spadochronu, wysokościomierza, dobraniu odpowiedniego kasku i sprawdzeniu przez instruktora ekwipunku, udaliśmy się z resztą skoczków do samolotu AN-2. I wtedy zaczęło się robić gorąco.

Co dokładnie robiliście już na pokładzie samolotu?

Instruktorzy podnosili nas na duchu, dlatego po pewnym czasie na pokładzie zapanowała luźna atmosfera. Po większości osób nie było widać nerwów, jednak każdy przyznaje, że pomimo wielu skoków na koncie i tak odczuwa się stres. W pierwszym nalocie wyskoczyło przed nami kilku skoczków, a w kolejnym przyszedł czas na nas. Wyrzucający standardowym gestem dał nam sygnał do powstania i po znalezieniu się samolotu w odpowiednim miejscu krzyknął: skok! Pierwszy śmiałek skoczył, potem drugi, aż wreszcie przyszła kolej na mnie. Najgorszy moment był wówczas, kiedy przez otwarte drzwi widziałem jednocześnie ziemię i skrzydło samolotu. Nagle usłyszałem głos instruktora: skok! Zająłem pozycję, szybko wystawiłem głowę, strugi powietrza silnie uderzyły mnie w twarz, i wyskoczyłem.

Jakie uczucia towarzyszą skoczkowi w powietrzu?

W pierwszym momencie miałem wrażenie, że brakuje mi spadochronu i widzę odlatujący samolot. Później przy otwarciu spadochronu poczułem mocne szarpnięcie i przez chwilę zrobiło mi się ciemno przed oczami. Gdy wróciłem do normalnej pozycji, spojrzałem w górę i zobaczyłem spadochron! Poczułem się najszczęśliwszym człowiekiem na świecie. W powietrzu ustawiałem się w odpowiedniej pozycji pod wiatr i szybowałem.

A jak wyglądało lądowanie?

Lądowanie było zaskakująco miękkie, dzięki pomocy instruktora, który przez krótkofalówkę dawał cenne wskazówki. A na ziemi to już gigantyczna radość i adrenalina buzująca w żyłach.

Dziękuję za rozmowę i życzę kolejnych, bezpiecznych skoków, oczywiście ze spadochronem.

Rozmawiała Agnieszka Zielińska
Fotografie z archiwum autora

Studenckie podróże. małe i duże

Powoli tradycją stają się coroczne wrześniowe wyjazdy integracyjne na Mazury, organizowane przez Uczelnianą Radę Samorządu Studentów.

Nasza przygoda trwała od 19 do 24 września 2011 r. Podczas tygodnia wojaży studenci mogli doświadczyć m.in. survivalowej zabawy, jaką był paintball, sprawdzić swój głos na konkursach karaoke, czy też popływać łódkami oraz kajakami wodnymi. Dla osób aktywniejszych zorganizowano zorbing, wieczorne ognisko i emocjonujące zawody sportowe, jednakże atrakcją, która sprawiła uczestnikom najwięcej radości, był jedyny w swoim rodzaju chrzest.

Imprezą fakultatywną, zorganizowaną przez Samorząd Studentów i ekipę Red Bulla, był

dzień na plaży miejskiej, gdzie pod okiem doświadczonych instruktorów można było spróbować swoich sił w skimboardingu. Wieczorem zmęczone umysły i ciała studentów ożywiły red bulle, rozdawane podczas imprezy.

Podczas tego, niezwykle intensywnie spędzanego czasu nie zabrakło również dnia, w którym nowi studenci mogliby uzyskać odpowiedzi na nurtujące ich pytania. Do Lidzbarka przyjechali przedstawiciele władz uczelni: prorektor ds. studenckich dr Aneta Nowakowska-Krystman, prodziekan ds. studenckich WBN dr Marlena Karnowska-Werner oraz prodziekan ds. studenckich WZiD dr hab. inż. Tomasz Majewski.

Z pewnością tydzień wspólnego odpoczynku nad otulonym słońcem jeziorem, przed nadchodzącym początkiem roku akademickiego, miał znaczący wpływ na obozowiczów, pomógł im zaaklimatyzować się w nowym środowisku, nawiązać nowe znajomości i przyjaźnie.

Obóz integracyjny Lidzbark 2011 to wyjazd, który każdemu uczestnikowi zostanie w pamięci na zawsze, a Ci, co nie byli, niech żałują! Do zobaczenia za rok!

Ze studenckim pozdrowieniem

Karolina Komuda

Uczelniana Rada Samorządu Studentów

Śmiechownik

Czasoprzestrzeń w wojsku jest wtedy, gdy kapral powie:
– Sprzątaj korytarz od tego miejsca aż do obiadu.

Kapral wchodzi wieczorem do sypialni rekrutów i pyta:
– Który z was był w cywilu elektrykiem?
– Ja! – zgłasza się jeden z żołnierzy.
– W porządku. Jesteś odpowiedzialny za to, żeby co wieczór o dziesiątej światło w sali było zgaszone.

– Nowak, kim jesteś w cywilu?
– W cywilu, panie sierżancie, to ja jestem PAN NOWAK.

Sierżant wyjaśnia żołnierzom prawo ciążenia:
– Jeśli rzucimy kamień do góry, to musi spaść, zrozumiano?
– A co będzie, panie sierżancie, jeśli kamień spadnie do wody?
– Nie zadawajcie głupich pytań, szeregowy. Jesteście w artylerii, a nie w marynarce!

Podczas przerwy w zajęciach młody żołnierz wyciąga gazetę i zaczyna coś czytać. Po chwili mówi:
– Chłopaki, czy wiecie, że na biegunie jeden dzień trwa pół roku?!
– Ech, żeby tak dostać przepustkę na taki cały dzień! – wzdychają pozostali żołnierze.

Wycieczka akademicka

Jak co roku, pracownicy AON wzięli udział w wyjeździe wypoczynkowym. Tym razem miejscem docelowym była Szklarska Poręba.

Wyprawa rozpoczęła się wczesnym rankiem 4 września 2011 r. Tego dnia przeszło 80-osobowej grupie pracowników, byłych pracowników AON oraz ich rodzinom udało się zwiedzić Pałac w Wojnowie, a także Park Miniatur Zabytków Dolnego Śląska.

Plan całotygodniowej wycieczki był bardzo atrakcyjny. Wśród propozycji było zwiedzanie: Zamku Czocha, Zamku w Strychowie, Huty Szkła oraz Starej Chaty Walońskiej w Szklarskiej Porębie.

W ofercie zaproponowanej przez przewodnika znalazł się również wyjazd do Czech. Uczestnicy wycieczki zwiedzili praskie Hradczany, płynęli statkiem po Wełtawie, spacerowali po Moście Karola i Starówce, obejrzeli skocznię mamucią i wodospad Mumlavy w Harrachowie, wspinali się w Skalnym Mieście w Adrspach, a także podziwiali dolomitowe Bożkowskie Jaskinie.

Każdy mógł sobie również zorganizować wyprawy we własnym zakresie. A że w Szklarskiej Porębie nie brakuje atrakcji, część osób wybrała się nad wodospad Kamieńczyka, część postanowiła obejrzeć wodospad Szklarki, a jeszcze inni powędrowali na szczyt Szrenicy. Wspaniałe widoki i krajobrazy sprawiły, że zachwytom nie było końca.

Niestety, tydzień minął zbyt szybko i 10 września trzeba było udać się w drogę powrotną. Teraz pozostaje czekać na kolejny wyjazd, który odbędzie się dopiero za rok.

Tekst i fotografie: Ewa Kostka

Oddaliśmy krew potrzebującym

13 października i 17 listopada 2011 r. na terenie Akademii odbyły się kolejne zbiórki krwi. Honorowi dawcy – jak zwykle – licznie stawili się na akcję.

W pierwszym terminie 57 ochotników oddało 25 litrów krwi, natomiast w drugim 37 osób przekazało 17 litrów krwi.

Nad zbiórką krwi czuwało Wojskowe Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa, z którym Akademia współpracuje już od ponad roku.

Pracownicy i studenci AON bardzo chętnie uczestniczą w tego typu przedsięwzięciach, dlatego w przyszłości, w celu szybkiego niesienia pomocy, planowane jest utworzenie Klubu Honorowego Dawcy Krwi.

Red.

Zdobyć, utrzymać, porzucić, czyli złote myśli na tercet żeński i głos rozsądku

„Zdobyć, utrzymać, porzucić" to spektakl muzyczny, w którym każda z aktorek przewodzi kolejnej części tryptyku: Katarzyna Zielińska – hasłu „zdobyć", Katarzyna Żak – pragnieniu „utrzymać", zaś Olga Bończyk – zjawisku „porzucić".

Fot. Michał Kulisiewicz

Głównym elementem spektaklu są utwory w wykonaniu czteroosobowego zespołu „The Jobers" – zarówno dramatyczne, jak i żartobliwe, które stanowią ilustrację tytułowych czasowników. Krzysztof Jaślar – autor scenariusza i reżyser przedstawienia, sięgnął do skarbnicy polskiej piosenki, ale również do utworów zagranicznych, zaprezentowanych w znakomitych tłumaczeniach.

W spektaklu poruszane są tematy parytetu, szowinizmu obojga płci, feminizmu, diety, kosmetyków, salonów piękności, chirurgii plastycznej, prezentów, biżuterii, asertywności w kontaktach z płcią niejednokrotnie przeciwną oraz szeroko rozumianego poradnictwa odpowiadającego na fundamentalne pytanie – jak?

Aktorki wspaniale wcieliły się w odmienne postacie: słodką idiotkę, kurę domową, herod-babę, kobietę kumpla, Dziunię Piernik, kobietę bluszcz, kobietę w pracy, na zakupach, na urlopie, podczas wyjazdu integracyjnego, na randce, w USC i w sądzie.

Spektakl można obejrzeć na Novej Scenie Teatru Muzycznego Roma. Partnerem przedstawienia jest firma Olsen.

Red.

Przegląd sportowy

Początek nowego roku akademickiego to również początek nowego sezonu w sporcie akademickim. Startują rozgrywki w ramach Akademickich Mistrzostw Warszawy i Mazowsza. Za nami 48. Varsoviada, a przed nami Akademickie Mistrzostwa Polski. W międzyczasie kampania sprawozdawczo-wyborcza w Klubie AZS AON oraz wyższych strukturach Akademickiego Związku Sportowego, ciągły nabór do sekcji sportowych oraz nowe propozycje dla studentów i pracowników AON rozgrywania mistrzostw w kolejnych dyscyplinach: biegi przełajowe, wyciskanie sztangi, judo. A to wszystko przeplatane mniejszymi i większymi sukcesami. A oto telegraficzny skrót sportowych wydarzeń.

48. Varsoviada

Po raz kolejny Akademię Obrony Narodowej w Igrzyskach Studentów Pierwszego Roku, czyli popularnej Varsoviadzie, reprezentowało blisko pięćdziesięcioro „pierwszaków" w siedmiu konkurencjach. Tym razem jednak bez sukcesów sportowych, a tym samym bez awansu do II Ogólnopolskiego Finału Igrzysk Studentów Pierwszego Roku, które odbędą się w Gdańsku. Za to świetny występ odnotowała zawodniczka startująca w konkurencji trójboju rektorskiego. Wspaniale zaprezentowała się również prorektor ds. studenckich AON dr Aneta Nowakowska-Krystman, która zwyciężyła wśród kobiet, a gdyby przyszło jej rywalizować z mężczyznami, również znalazłaby się na podium. Brawo!

Fot. Natalia Stankowska

Sezon wyborczy

Po emocjach związanych z wyborami parlamentarnymi przyszedł czas na wcale nie mniejsze w AZS AON. Zebranie sprawozdawczo-wyborcze odbyło się 9 listopada 2011 r. w auli im. gen. Kuropieski. Osiemnastu delegatów ze wszystkich sekcji klubu głosowało nad nowym zarządem, delegatami na zebranie AZS Środowiska Warszawa oraz XXIV zjazd AZS. W nowym Zarządzie AZS AON znaleźli się: prezes – Karol Daniluk, jednogłośnie wybrany na drugą kadencję, oraz człon-

kowie zarządu – Natalia Stankowska, Tatiana Krasińska, Paulina Zaremba i Łukasz Barański. Opiekunem organizacji pozostał ppłk Adam Matyja. Gratulujemy!

Szkolenia

Listopad to również tradycyjnie czas seminariów szkoleniowych. Pierwsze z nich, organizowane przez Zarząd Główny AZS, odbyło się w Zieleńcu w dniach 17–20 listopada 2011 r. Drugie szkolenie, organizowane przez AZS Środowisko Warszawa, odbyło się w dniach 24–27 listopada w Płocku. Na obydwa klub wysłał swoich przedstawicieli. Czekamy na efektywne wykorzystanie przez nich zdobytej tam wiedzy.

Pokazali plecy...

W mocnym stylu zakończyli sezon nasi długodystansowcy. W Akademickim Pucharze Polski w półmaratonie (4 września 2011 r. w Pile) nasza męska drużyna, w składzie: Michał Czyż, Karol Daniluk, Paweł Szymański, zajęła trzecie miejsce, przegrywając drugą lokatę z Politechniką Poznańską tylko o jeden punkt. Indywidualnie w APP wśród kobiet drugą lokatę wywalczyła Natalia Stankowska. Nie było natomiast mocnych na naszą drużynę na „warszawskim podwórku". Podczas nieoficjalnych mistrzostw Warszawy studentów wyprzedziliśmy m.in. UW, PW, SGH, AWF. Tym razem w ramach IV Praskiej Dychy w Parku Skaryszewskim.

Fot. Krystian Szczęsny

Prezes wyróżniony

Odbywająca się w Warszawie 27 listopada 2011 r. Gala Sportu Akademickiego, podsumowująca sezon Akademickich Mistrzostw Polski, była dobrą okazją do wręczenia wyróżnień i nagrodzenia za dotychczasową pracę na rzecz AZS. Wśród wyróżnionych znalazł się prezes KU AZS AON Karol Daniluk, który został laureatem prestiżowego Stypendium im. Eugeniusza Pietrasika, przyznawanego za promowanie kultury fizycznej i działalność na rzecz AZS. Pozostaje nam – po raz kolejny w tym artykule – pogratulować!

Najważniejsze – nabór

Trwa nabór do sekcji sportowych Klubu Uczelnianego AZS AON. Poszukujemy chętnych do piłki nożnej/futsalu kobiet i mężczyzn, piłki siatkowej kobiet i mężczyzn, badmintona, tenisa stołowego, judo, pływania, biegów przełajowych, kolarstwa górskiego, trójboju siłowego, tenisa ziemnego i innych dyscyplin. Uprawiasz jakiś sport? Chcesz reprezentować uczelnię? Napisz do nas: aon.warszawa@azs.pl. Czekamy na Ciebie 24 godziny na dobę przez 7 dni w tygodniu.

Fot. Krystian Szczęsny

Polecamy

www.azsaon.pl – tu można znaleźć najważniejsze informacje z życia sportowego AON.

AZS AON

Klub Uczelniany AZS AON zaprasza studentów do udziału w treningach sekcji akademickich:

piłki nożnej – trener: Paweł Kwiatkowski, tel. 608-299-535, tenisa stołowego – trener: Mirosław Bembnowicz, tel. 602-351-516, piłki siatkowej kobiet – trener: Małgorzata Matyja, tel. 504-929-252 lub 22 681-35-33, piłki siatkowej mężczyzn – trener: Hubert Milewski, tel. 503-508-905, judo – trener: Cezary Majewski, tel. 22 681-40-03, badmintona – trener: Tadeusz Kupiecki, tel. 22 681-38-37, biegania – trener: Grzegorz Szylberg, tel. 22 681-34-81, pływania – trener: Marcin Marczak, tel. 22 681-40-03.

STUDENCI MOGĄ LICZYĆ NA NASZĄ POMOC

Rozmowa z płk. rez. lek. med. Januszem Niewęgłowskim – dyrektorem Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej przy AON

Od początku 1999 r. przychodnia nie mieści się w strukturach organizacyjnych Akademii. Jak zatem wygląda obecnie współpraca z AON?

Z dniem 1 stycznia 1999 roku, zgodnie z zarządzeniem ministra nr 43/MON z 7 października 1998 r. w sprawie utworzenia samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, przychodnia została przekształcona w Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej. Placówka opracowała swój statut, który został zatwierdzony przez pełnomocnika MON, i rozpoczęła prowadzenie samodzielnej gospodarki finansowej. Nie zakończyła jednak tym samym współpracy z Akademią.

Obecnie przychodnia świadczy usługi medyczne dla słuchaczy, uczestników kursów, pracowników cywilnych AON na podstawie obowiązujących przepisów z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (DzU z 2008 r. nr 164, poz. 1027 z późn. zm.). W nagłych zachorowaniach z opieki medycznej mogą również korzystać osoby spoza terenu Warszawy. Muszą jednak posiadać aktualny dowód ubezpieczenia.

Pomoc medyczna specjalistyczna w naszej placówce świadczona jest – po uprzednim uzyskaniu skierowania od lekarza POZ – w zakresie: diabetologii, endokrynologii, reumatologii, chirurgii (bez zapisów), gastrologii, urologii, laryngologii (bez zapisów), neurologii (bez zapisów), a także bez wymaganego skierowania: ginekologii, okulistyki, psychiatrii i dermatologii. Ponadto w nagłych wypadkach można skorzystać ze świadczeń stomatologicznych, natomiast leczenie zachowawcze jest możliwe po ustaleniu terminu (czas oczekiwania od kilku dni do tygodnia).

W przypadku zapisania się do placówki (wypełnienie deklaracji do POZ trwa zaledwie 5 minut) pacjent ma możliwość skorzystania ze wszystkich usług przychodni w godzinach jej pracy (7.00–19.00) oraz z pomocy nocnej (w godz. 18.00–7.00), świątecznej i – w nagłych zachorowaniach – wyjazdowej w szpitalu WIM przy ul. Szaserów 128.

Pragnę podkreślić, iż przychodnia jest przyjaźnie nastawiona do studentów AON i w nagłych wypadkach pracownicy placówki są zobowiązani do udzielenia im niezbędnej pomocy.

Fot. E. Kostka

Fot. E. Kostka

Od 1 stycznia 2011 r. nocna ambulatoryjna oraz nocna i świąteczna wyjazdowa opieka lekarska (w nagłych zachorowaniach) świadczona jest przez Wojskowy Instytut Medyczny w Warszawie, ul. Szaserów 128 (przy izbie przyjęć), tel. 22 681-85-30, 22 610-02-41. Pacjent powinien posiadać dokument potwierdzający ubezpieczenie.

Transport sanitarny w POZ jest świadczony przez Wojewódzką Stację Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego „Meditrans" w Warszawie, ul. Poznańska 22. Zlecenia transportu sanitarnego są przyjmowane w dni robocze w godz. 8.00–18.00, tel. 22 843-58-16, 22 853-21-89.

Jak wygląda obecnie świadczenie usług medycznych po modernizacji budynku?

Decyzja o modernizacji zapadła w związku z Rozporządzeniem ministra zdrowia z 2 lutego 2011 r. (DzU z 11 lutego 2011 r. nr 31, poz. 158) w sprawie wymagań, jakie powinny spełniać pod względem fachowym i sanitarnym pomieszczenia i urządzenia zakładu opieki zdrowotnej.

21 listopada 2011 r. do użytku została oddana nowo wybudowana część przychodni – pediatria. Ponadto znacznej przebudowie uległa ginekologia, a gabinety lekarskie zostały dostosowane do wymogów metrażowych i sanitarnych. W całym budynku zostały wymienione kaloryfery, a także z myślą o osobach niepełnosprawnych zamontowano windę. Modernizacja budynku była olbrzymim przedsięwzięciem i nie lada wyzwaniem.

Równolegle z pracami budowlanymi i remontowymi zakupiliśmy nowy sprzęt medyczny w postaci: nowoczesnego aparatu radiologicznego, kolorowego aparatu usg, wysokiej jakości aparatu usg – umożliwiającego wykonywanie wysoko specjalistycznych badań, tzw. doplera (badanie drożności naczyń), fotela stomatologicznego, natomiast obecnie jesteśmy w trakcie przetargu na nowoczesny aparat okulistyczny.

Ważną rolę w podejmowaniu decyzji związanych z funkcjonowaniem przychodni odgrywa Rada Społeczna, powołana zarządzeniem nr 81 z 2 września 2011 r. przez szefa Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia – szefa Służby Zdrowia WP, działającego z upoważnienia ministra obrony narodowej. W jej skład weszli: Stanisław Kowalczuk, Stanisław Kuleta, Jan Dębowski, Henryk Majewski oraz Witold Wierzbiński. Zadaniem rady jest przedstawianie opinii i wniosków w sprawach finansowych, inwestycyjnych i organizacyjnych przychodni.

Skoki spadochronowe to Pana pasja. Na swoim koncie ma Pan już 2656 skoków. Jak długo trwa już ta podniebna przygoda?

W lipcu minęło 47 lat, odkąd zacząłem uprawiać spadochroniarstwo. Jestem najstarszym w Polsce, czynnym skoczkiem spadochronowym – amatorem. Rocznie wykonuję ponad 200 skoków. Jest to zajęcie niezwykle uzależniające, a jednocześnie sprawiające mi przyjemność. Z niecierpliwością oczekuję na swój 3000 skok.

Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Ewa Kostka

mgr Dariusz Ogórek

Kampania bałkańska 1941

Hitler z niepokojem spoglądał w stronę Grecji, gdzie coraz bardziej umacniali się Brytyjczycy, którzy mogli zaszkodzić niemieckim wpływom na Bałkanach. Nowy grecki premier, Aleksandros Korizis, kontynuował politykę zmarłego 29 stycznia 1941 r. Ioannisa Mataxasa i podtrzymywał sojusz z Brytyjczykami. Winston Churchill doskonale zdawał sobie sprawę ze strategicznego znaczenia Grecji, dlatego zadecydował o przerzuceniu części wojsk jako Korpusu Ekspedycyjnego z Cyrenajki na Półwysep Bałkański. Również Niemcy prowadzili intensywne przygotowania, przemieszczając część sił przeznaczonych do wykonania operacji „Marita" przez terytorium Bułgarii (która w międzyczasie przystąpiła do Paktu Trzech). Na początku marca 1941 r. niemieckie wojska zajęły pozycje wyjściowe na granicy Grecji, osiągając stan ponad dwunastu dywizji wchodzących w skład 12. Armii. Jednocześnie intensywnie działała niemiecka dyplomacja, usiłując przeciągnąć na stronę Osi Jugosławię i Turcję. Turcja zapewniła Niemcy o swojej neutralności, natomiast problemem okazała się Jugosławia[1]. Hitler pod wpływem sytuacji w tym kraju postanowił uderzyć i zniszczyć niedoszłego koalicjanta. Błyskawicznie opracowano plan inwazji, modyfikując plan „Marita", czego wyrazem była *Dyrektywa OKW*[2] *Nr 25*. Podpisana przez Hitlera dyrektywa z 30 marca 1941 r. stanowiła podstawę działań wojsk lądowych. Stwierdzano w niej, że zamiarem OKH[3] jest – w toku koncentrycznej operacji, przeprowadzonej z jednej strony z rejonu Klagenfurt, Graz i N. Kanizsa (2. Armia), a z drugiej z obszaru Sofii (12. Armia), w ogólnym kierunku na Belgrad i bardziej na południe – wtargnięcie do Jugosławii i rozbicie jugosłowiańskich sił zbrojnych, a także jak najszybsze opanowanie południowej Jugosławii, w celu nawiązania styczności z włoską grupą armii w Albanii i stworzenia podstawy do kontynuowania niemiecko-włoskiej ofensywy przeciwko Grecji[4]. Do wykonania tego zadania Niemcy przeznaczyli siły w postaci dwóch armii:

- 2. Armia pod dowództwem gen. Maximiliana von Weichsa w składzie: 46. Korpus Zmotoryzowany (16. DZmot, 8. i 14. DPanc), 49. Korpus Górski (1. DSG, 538. DG[5]), 51. Korpus Armijny (101., 132., 183. DP), 52. Korpus Armijny (79., 125. DP) oraz w odwodzie 169., 197. DP i 101. DLek. W razie potrzeby dowódca 2. Armii mógł wykorzystać jeszcze 4., 12., 19. DPanc, a także 20. DPZmot i 100. DLek.[6];
- 12. Armia pod dowództwem marsz. Wilhelma Lista w składzie: 1. Grupa Pancerna pod dowództwem gen. Ewalda von Kleista, 14. Korpus Zmotoryzowany (5. i 11. DPanc), 18. Korpus Górski (5. i 6. DSG, 72. DP, 2. DPanc), 30. Korpus Armijny (50. i 164. DP), 40. Korpus Pancerny (9. DPanc, 73. DP, Brygada Piechoty Zmotoryzowanej SS „Leinstandarte Adolf Hitler"), 41. Korpus Zmotoryzowany (4. DSGór, 294. DP, DPZmot SS „Das Reich", Pułk Piechoty Zmotoryzowanej SS „Gross Deutschland") oraz w odwodzie: 11. Korpus Armijny (76. i 196. DP), 50. Korpus Armijny (46. DP).

W sumie siły niemieckie przeznaczone do ataku na Grecję i Jugosławię obejmowały blisko 40 dywizji różnych rodzajów. Do wsparcia działań Wehrmachtu oddelegowano ogromne siły powietrzne, obejmujące 4. Flotę Powietrzną z 8. i 10. korpusami lotnictwa. Dodatkowo przydzielono do pomocy 11. Korpus Lotnictwa. Ogółem było to 1131 różnych samolotów Luftwaffe.

Działania wojsk niemieckich mieli wspierać Włosi i Węgrzy[7], którzy wystawili pięć korpusów, wchodzących w skład 2. Armii gen. Elemera Novaka Gorondy: Korpus Szybki (1. Brygada Kawalerii oraz 1. i 2. BPZmot), 1., 4., 5. i 7. (rezerwowy) Korpus Piechoty (z czego 1., 4. i 5. miały wejść bezpośrednio do walki, dysponując 1., 2., 10., 12., 13., 14., 15., 19. brygadami piechoty, 2. brygadami kawalerii oraz wydzielonymi 9. i 11. brygadą piechoty.

W składzie sił włoskich w ramach 2. Armii[8] gen. Vittorio Ambrosio miały działać: 5. Korpus Armijny (15., 57. DP i Dywizja Graniczna), 6. Korpus Armijny (12., 20. i 26. DP), 11. Korpus Armijny (3., 13., 14. DP, Dywizja Graniczna), Korpus Szybki i Korpus Zmotoryzowany (9., 52. DPZmot oraz 133. DPanc).

Natomiast w ramach Grupy Armii „Albania" miała działać 9. Armia z 14. Korpusem Armijnym, 17. Korpusem Pancernym oraz jednostkami granicznymi. Ogółem na front jugosłowiański skierowano dwadzieścia cztery dywizje, z kolei na froncie greckim znalazło się ich aż dwadzieścia pięć.

Przypisy:

1. Regent książę Paweł II wprawdzie zgodził się przyłączyć Jugosławię do Paktu Trzech, ale w kraju narastał bunt, w wyniku którego w nocy z 26 na 27 marca 1941 r. doszło do zamachu stanu pod przywództwem dowódcy lotnictwa gen. Duszana Simovicia. Spiskowcy ogłosili objęcie władzy przez małoletniego króla Piotra II Karadziordzievicia (faktycznie władzę sprawował gen. Simović) oraz zasadniczy zwrot w polityce zagranicznej.

2. Oberkommando der Wehrmacht – Naczelne Dowództwo Wehrmachtu utworzone przez Adolfa Hitlera 4 lutego 1938 r.

3. Oberkommando der Heeres – Naczelne Dowództwo Wojsk Lądowych, funkcjonowało w latach 1936–1945.

4. T. Rawski, *Wojna na Bałkanach…*, Warszawa 1981, s. 70.

5. 538. Dywizja Graniczna.

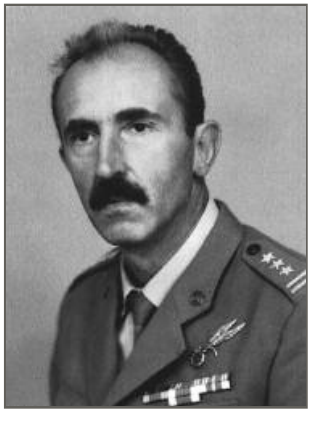
6. 4., 12., 19. DPanc, a także 20. DPZmot i 100. DLek były przeznaczone do odwodu OKH, a ich koncentracja miała się rozpocząć od 14 kwietnia 1941 r. w rejonie Wiednia.

7. 30 marca 1941 r. podczas spotkania gen. Friedricha von Paulusa z szefem węgierskiego Sztabu Generalnego gen. Henrikiem Werthem ustalono liczebność wojsk węgierskich oraz możliwość tranzytu niemieckiej 2. Armii przez terytorium Węgier.

8. Głównym celem włoskiej 2. Armii miała być obrona przed Jugosłowianami oraz ewentualne wsparcie wojsk niemieckich w ich akcji przeciwko Jugosławii.

Księdza Tischnera rzecz o Słowie i słowie

płk w st. spocz. dr Andrzej Wajda

Jest to kazanie na Boże Narodzenie, w którym Ksiądz Profesor mówi nie tylko o Słowie Wcielonym, lecz także o słowie przez małe „s": zwykłym ludzkim słowie. Zwykłym? A może i niezwykłym? Skoro rozświetla ono świat i wszystkie nasze sprawy. A kaznodziejska rzecz o nim jest niezwykle głęboka, piękna i wywiedziona prostymi słowy. Może zachwycić i profesora, i prostaczka. Dlatego, urzeczony mądrością i urodą tego tekstu, rezygnuję z własnego, aby uraczyć Miłych Czytelników tym, czym sam się zachwyciłem. Składając przeto najlepsze życzenia świąteczne, przedstawiam inicjalny fragment kazania śp. ks. Tischnera.

„A Słowo stało się Ciałem i mieszkało między nami"

„Ten, kto tak napisał o Jezusie Chrystusie (…) dobrze pojął tajemniczą moc słowa. Napisał tak dla tych, którzy czują tę moc podobnie.

Słowo jest podobne do światła. Światło wydobywa z ciemności rzecz i tym sposobem pozwala ją rozpatrywać, raz z jednej, raz z drugiej strony. Rzecz, na którą nie ma słowa, może nawet istnieje, ale jest nieobecna, a więc się nie liczy. Światło słowa to światło skupione. Ono nie błądzi po byle czym i byle gdzie, lecz zdąża ku prawdzie rzeczy i stara się w nią trafić.

Słowo i światło mają w sobie coś z miłości. Słowo ogarnia rzecz, nic w niej nie zmieniając. Mówi do rzeczy: *Miłuję cię taką, jaką jesteś.* Czasami słowo i rzecz tak przywiązują się do siebie, że stanowią ze sobą jedno. Gdy słowo umiera, rzecz ginie wraz z nim. Słowo żyje jednak kluczową zasadą: nie zdradzić rzeczy. Zasadą słowa jest wierność.

Nie każde słowo jest jednakowo wierne. Są słowa, które dopiero szukają swej ostatecznej wierności. Słowa te są wierne poszukiwaniu i jego kierunkowi. Ale są słowa, które już odnalazły swoje sedno rzeczy i tak się z nim związały, że są życiem rzeczy, Takie słowa są dla człowieka jak chleb.

Św. Jan Ewangelista, który pierwszy powiedział o tym, że *Słowo stało się ciałem*, odkrył coś niezwykłego – odkrył, że cały człowiek może być słowem.

Wtedy wszystko, co człowiek robi i czego doznaje, staje się światłem, wskazaniem prawdy, wiernością temu, kto i na co wskazuje. Życiorys takiego człowieka staje się wielką mową. Czyją mową? Mową tego, kto posyła człowieka na ziemię – mową Wielkiego Posyłającego. Jeśli więc ktoś chce wiedzieć, kim jest Wielki Posyłający, musi umieć czytać w życiorysie Posłanego. A wtedy wyczyta w nim wierność budzącą największą Nadzieję. I tym właśnie był Jezus, którego po urodzeniu położono w żłobie, bo nie było innego wyjścia.

Właśnie obchodzimy pamiątkę tego wydarzenia. W naszych mieszkaniach znajdzie się z pewnością jakiś obrazek, na którym będzie to wymalowane. Staniemy przed tym obrazkiem, przed tą szopką jako ludzie głodni słów i zaśpiewamy:

Podnieś rączkę, Boże Dziecię,
Błogosław Ojczyznę miłą (…)

Te słowa trafiają w samo sedno. One wydobywają na światło to, z czego zbudowano naszą duszę. Ukazują pole naszej wierności".

Wojna na Kaukazie 2008

Kolejna sierpniowa rocznica wojny 2008 roku na Kaukazie nie wywołała kolejnych, wielopłaszczyznowych dyskusji i ciekawych analiz politycznych oraz eksperckich, dokonanych przez znawców przedmiotu. Dlatego pragnę przedstawić interesującą książkę z rosyjskojęzycznego obszaru wydawniczego.

Autorem książki pt. *Wojna na Kawkazie 2008: russkij wzgliad. Gruzinsko-osetinskaja wojna 8–13 awgusta 2008 goda* (AIRO-XXI, Moskwa 2010, 327 s.) jest doktor nauk wojskowych Anatoli D. Cyganok – kierownik Centrum Wojennego Prognozowania na Fakultecie Polityki Światowej MGU (Moskwa). Treść książki ukazuje uwarunkowania, przebieg i aspekty pięciodniowej wojny gruzińsko-południowoosetyjskiej z perspektywy rosyjskiego punktu oceny wydarzeń, jako przypadek operacji „wymuszania pokoju" (*prinużdienia Gruzji k miru*).

Uważam, że ta pozycja powinna stać się znaczącą dla różnorodnych analiz politologicznych i wojskowego charakteru – nie tylko z perspektywy trzech lat po wojnie. Natomiast głównym atrybutem tej książki jest szereg istotnych pytań o przyszłość stosunków polityczno-wojskowych w regionie czarnomorsko-kaspijskim, rozpatrywanym szerzej niż tylko obszar Kaukazu.

Charakter wojny gruzińsko-południowoosetyjskiej według lądowych parametrów (szerokość frontu działań – ok. 100 km, głębokość działań od 10–30 km na kierunku Cchinwali–Gori i 25 do 30 km w Dolinie Kodori) nie czyni jej ważną w sferze polemologii. Natomiast skutki w obszarze politycznym są ważne teraz i będą rzutować na przyszłość. W podsumowaniu treści całej książki i jako uogólnienie doświadczeń wojny autor wymienia dwanaście obszarów szczególnie istotnych dla poziomu bezpieczeństwa Rosji. Do najważniejszych zaliczyłbym obszary: geopolityczny, polityczny, wojskowy, informacyjny, współpracy z OZB, stosunków z NATO i USA oraz organizacjami europejskiego systemu bezpieczeństwa.

Nie ulega wątpliwości, że jest to jedna z ciekawszych pozycji w całej historiografii wojny 2008 roku na Kaukazie. Na ile wnioski i doświadczenia zapisane w książce będą weryfikowane przez kolejne wydarzenia, okaże się w następnych latach.

dr Czesław Marcinkowski

Warsztaty metodyczne administratorów i użytkowników systemu informatyczno-bibliotecznego „SOWA"

W dniach 5–6 września 2011 r. Biblioteka Główna AON zorganizowała warsztaty metodyczne dla pracowników bibliotek wojskowych, eksploatujących zintegrowany system zarządzania biblioteką SOWA 2/MARC 21 oraz SOWA 1.

W szkoleniu wzięli udział przedstawiciele: Akademii Obrony Narodowej, Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego, Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych, Wyższej Szkoły Oficerskiej Wojsk Lądowych, Centrum Szkolenia Artylerii i Uzbrojenia w Toruniu, Centrum Szkolenia Wojsk Inżynieryjnych i Chemicznych im. gen. Jakuba Jasińskiego oraz Centrum Szkolenia Wojsk Lądowych im. Stefana Czarnieckiego.

Podczas warsztatów, przeprowadzanych przez bibliotekarzy wojskowych pracujących w systemie SOWA, została przedstawiona diagnoza stanu wdrożenia ww. systemu w poszczególnych bibliotekach wojskowych. Omówiono również perspektywy rozwoju systemu w kontekście potrzeb bibliotek resortu obrony narodowej. Na zakończenie spotkania podjęto dyskusję, w wyniku której uczestnicy zgłosili potrzeby: m.in. powołania konsorcjum bibliotek wojskowych pracujących w systemie SOWA, ujednolicenia procedur, norm i opisów związanych z prezentacją danych dla użytkowników systemu, a także przeprowadzenia spotkania szkoleniowego, którego celem byłoby omówienie praktycznych rozwiązań, dotyczących sprostania rosnącym wymaganiom współczesnego czytelnika.

Biblioteka Główna

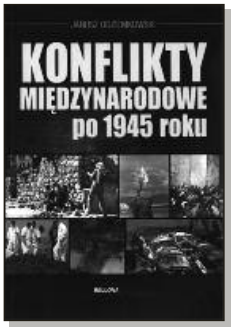
Na półce z książkami…

Tomasz Bąk (red.)
Zwalczanie terroryzmu w ramach operacji wojskowych
Konsorcjum Akademickie, Kraków 2011 (sygn. bibl. 18222/III).
Któż mógł przewidzieć, że początek XXI w. przyniesie tak wiele niespodzianek, zwłaszcza w aspekcie zagrożeń bezpieczeństwa i związanych z tym wyzwań. To już nie konwencjonalne wojny, to nie okupacje krajów, a głównie zagrożenia niemilitarne spowodowane działalnością człowieka. Główne miejsce pośród nich zajmuje terroryzm, którego obawia się postępowy świat i przed którym próbuje się obronić. (...) W niniejszej publikacji zostało wskazanych kilka ważnych aspektów, związanych ze zwalczaniem terroryzmu w ramach operacji wojskowych. Monografia ta będzie interesująca dla osób badających tę problematykę, jak i tych, które nie znają jeszcze omawianego obszaru wiedzy, a zechcą pogłębić swoją wiedzę, wzbogacając ją o aspekty militarne.

Robert Białoskórski
Cyberzagrożenia w środowisku bezpieczeństwa XXI wieku. Zarys problematyki
Wyższa Szkoła Cła i Logistyki, Warszawa 2011 (sygn. bibl. 18232/III).
Praca skierowana jest głównie do środowiska naukowego, studentów i nauczycieli akademickich, realizujących program studiów na różnych kierunkach i specjalnościach nauki (stosunki międzynarodowe oraz nauki pokrewne) oraz zainteresowanych pracowników naukowych. Celem dydaktycznym opracowania jest przekazanie podstawowej wiedzy, dotyczącej współczesnych wyzwań i zagrożeń bezpieczeństwa w cyberprzestrzeni, a także wskazanie źródeł, umożliwiających prowadzenie pogłębionych studiów i badań w interesujących Czytelnika obszarach problemowych.
Autor wyraża nadzieję, iż praca będzie stanowić ważne uzupełnienie niezwykle ograniczonej kwerendy polskiego piśmiennictwa w zakresie rozpatrywanej problematyki i chociaż w części okaże się przydatna – sięgającym po nią Czytelnikom – w zrozumieniu i pogłębianiu studiów nad jednym z najnowszych i najbardziej dynamicznie rozwijających się obszarów badawczych w dziedzinie bezpieczeństwa, który w sposób bezpośredni dotyczy każdego użytkownika systemów informacyjno-komunikacyjnych.

Janusz Odziemkowski
Konflikty międzynarodowe po 1945 roku
Bellona, Warszawa 2011 (sygn. bibl. 18220/III).
W książce omówiono międzynarodowe konflikty zbrojne drugiej połowy XX wieku: od pierwszej wojny izraelsko-arabskiej w 1948 roku po wojnę o Kosowo w 1999 roku. Konflikty przedstawiono w szerokim kontekście uwarunkowań politycznych, gospodarczych, rodzących się nacjonalizmów i rywalizacji wielkich mocarstw o strefy wpływów w podzielonym świecie. Autor zarysował także wpływ konfliktów zbrojnych na politykę supermocarstw, powstawanie „mocarstw regionalnych", rozwój nowych technologii, ewolucję wyposażenia i taktyki sił zbrojnych, kształtowanie lokalnego układu sił w zapalnych rejonach świata.

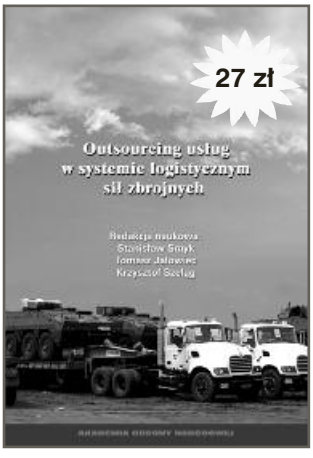
Sebastian Wojciechowski
Terroryzm na początku XXI wieku. Pojęcie, istota i przyczyny zjawiska
Branta, Bydgoszcz – Poznań 2011 (sygn. bibl. 17230/III).
Krzysztof Mroziewicz: „Terroryzm, jak AIDS, nie może być czymś w rodzaju hobby w klasycznym znaczeniu, ponieważ jest to plaga nomen omen straszna. (…) Jest to manipulowanie cudzym lękiem w celach politycznych.
Sebastian Wojciechowski doliczył się już prawie siedmiuset definicji terroryzmu, a pewnie będzie ich z czasem jeszcze więcej. Autoironicznie w jednym z cytatów, który znajdziemy w przypisie, mówi, że typologii terroryzmu jest tyle, ilu badaczy.
Autor prowadzi wywód językiem ścisłym, bo w nauce tyle jest prawdy, ile jest w niej matematyki. A co to jest prawda? Jest to subiektywny stan wiedzy o stanie rzeczy".

Wojciech Czakon (red. nauk.)
Podstawy metodologii badań w naukach o zarządzaniu
Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011 (sygn. bibl. 18158/III).
Metodologia badań to pasjonująca nauka, która pokazuje drogi w krajobrazie niewiedzy, przypuszczeń, domysłów i ludzkiej potrzeby zrozumienia. Warto potrafić wybrać drogę właściwą dla badanego problemu, kontekstu, uwarunkowań czy postawy poznawczej. Rygorystyczne stosowanie wybranych metod to kluczowa kompetencja badacza. Nauki o zarządzaniu mają swoją tradycję badawczą i znaczny dorobek, a przez to uzyskują własną tożsamość również w perspektywie metodologicznej. Niniejsza książka ma przyczyniać się do dalszego podnoszenia jakości badań w naukach o zarządzaniu.

Biblioteka Główna

W księgarni AON

Stanisław Smyk, Tomasz Jałowiec, Krzysztof Szeląg (red. nauk.)
Outsourcing usług w systemie logistycznym sił zbrojnych

Dariusz S. Kozerawski (red. nauk.)
Wojsko Polskie w międzynarodowych operacjach pokojowych i stabilizacyjnych. Konflikty, spory, bezpieczeństwo

Wojciech Więcek (red.)
Działania przeciwrebelianckie w operacjach

Grzegorz Sobolewski, Dariusz Majchrzak (red.)
Zarządzanie kryzysowe w systemie bezpieczeństwa narodowego

Jeremiasz Ślipiec
Kształtowanie się i główne kierunki działalności służb wojska II Rzeczypospolitej w systemie bezpieczeństwa militarnego lat 1921–1927

Tomasz Kośmider, Jeremiasz Ślipiec, Janusz Zuziak
Europejska integracja militarna. Sojusze wojskowe XX wieku

Wydawnictwo AON

Księgarnia Akademicka
czynna od wtorku do soboty w godz. 12.00–17.00, tel. 22 681-46-08
e-mail: ksiegarnia.akademicka@aon.edu.pl

Afganistan
w obiektywie Combat Camery

Fotografie: Adam Roik

THE CUBE by Electrolux
I ADI DAS